

Συνέντευξη

Θανάσης Αγαπητός

Αποστολή αλληλεγγύης
στη Λέσβο

> σελ. 11

Οι πρόσφυγες
πληρώνουν
πάλι τις μάχες
στην Ιντλίμπ

> σελ. 4, 23

Απειλή
υγειονομικής
κρίσης φέρνει
ο κορονοϊός

> σελ. 16-17

► Εφημερίδα της αντικαπιταλιστικής κομμουνιστικής Αριστεράς

► www.prin.gr € 2

PRIN

► ΣΑΒΒΑΤΟ 29 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ
ΚΥΡΙΑΚΗ 1 ΜΑΡΤΙΟΥ 2020

ΕΤΟΣ 29° ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 1.464

Κρούσματα... κορονοϊού απειλή για τις ελευθερίες

**Κλειστά 200
κρεβάτια
ΜΕΘ, ποια
«θωράκιση»;**

Κάθε μέρα -και πριν από την έλευση του κορονοϊού- 50 με 60 ασθενείς που χρειάζονται νοσηλεία σε Μονάδες Εντατικής Θεραπείας (ΜΕΘ) βρίσκονται σε αναμονή, με τη ζωή τους να βρίσκεται σε κίνδυνο. Στο ΕΣΥ λειτουργούν σήμερα 560-590 κρεβάτια ΜΕΘ, από τα 1.500 περίπου που θα έπρεπε να υπάρχουν, σύμφωνα με τις διεθνείς προδιαγραφές. Έως 200 κρεβάτια ΜΕΘ είναι κλειστά, λόγω ελλείψεων σε προσωπικό. Άνθρωποι πεθαίνουν, ειδικά φτωχοί, γιατί δεν βρίσκουν ένα κρεβάτι ΜΕΘ και δεν έχουν να πληρώσουν στα πανάκριβα ιδιωτικά νοσοκομεία. Αυτή είναι η πραγματικότητα της δημόσιας υγείας και όχι οι σαχλαμάρες Κικίλια-Μητσοτάκη περί «θωρακισμένης χώρας». Θωρακισμένα είναι μόνο τα ΜΑΤ και οι νέοι εξοπλισμοί...

Πρωτοφανείς τραμπουκισμοί από τις ορδές των ΜΑΤ σε Λέσβο και Χίο, απ' όπου αποχώρησαν πτηνμένοι. Αστυνομικός απειλεί με πιστόλι φοιτητές εντός της ΑΣΟΕΕ. Φοιτητική πορεία χτυπιέται από τη ΔΙΑΣ. Περιφρούρηση ΜΑΤ στο συνέδριο της ΓΣΕΕ. ΜΑΤ παντού, δημοκρατία πουθενά. >>> σελ. 5, 12-13, 15

NAP

**Μια
εκδήλωση
για το μέλλον**

Ιδιαίτερα επιτυχημένη και μαζική ήταν η εκδήλωση για τα 30 χρόνια του NAP για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση στο Μολύβι. Αναδείχθηκε, χωρίς έπαυση, η συμβολή του NAP στην ταξική πάλη, με το βλέμμα στις προκλήσεις που έρχονται για την κομμουνιστική Αριστερά. >>> σελ. 7

Ανάλυση του Δημήτρη Σταμούλη

**«Δώστε τα όλα
στους ιδιώτες»**

Μανία ιδιωτικοποιήσεων έχει η κυβέρνηση της ΝΔ, προωθώντας παντού ΣΔΙΤ και παραχωρήσεις σε εταιρείες. Τίποτα δεν γίνεται χωρίς συμμετοχή ιδιωτών. Το τίμημα: λεηλασία δημόσιου πλούτου, ακριβότερες και χειρότερες υπηρεσίες. >>> σελ. 8-9

Το θέμα

**Συνέδριο ΓΣΕΕ
με αστυνομία
και νοθεία**

Συνέδριο-παρωδία από τους εγκάθετους του υποταγμένου συνδικαλισμού. Συμμετείχε μέχρι τέλος το ΠΑΜΕ, νομιμοποιώντας το πραξικόπημα. Αποχώρησαν ταξικοί συνδικαλιστές και ΑΤΕ ΕΚΑ. >>> σελ. 3

editorial

Το σχέδιο
απαγόρευσης
διαδηλώσεων
είναι εδώ

Την Τρίτη τέθηκε και επίσημα σε δημόσια ηλεκτρονική «διαβούλευση» το νομοθετικό τερατούργημα του υπουργείου Προστασίας του Πολίτη για τον περιορισμό έως και την καθολική απαγόρευση του «δικαιώματος του συνέρχεσθαι», με τίτλο «Δημόσιες υπαίθριες συναθροίσεις». Στο σχέδιο αναφέρεται ότι στόχος είναι να μπουν περιορισμοί, ώστε «να μην εκτίθεται σε σοβαρό κίνδυνο η δημόσια ασφάλεια και να μην διαταράσσεται υπέρμετρα η κοινωνικοοικονομική ζωή ορισμένων περιοχών». Το τι συνιστά δημόσια ασφάλεια, «μικρή διαδήλωση» ή διατάραξη της κοινωνικής και οικονομικής ζωής είναι, βέβαια, θέμα ερμηνείας και το μεγάλο πρόβλημα είναι ότι αυτή θα δίνεται στο εξής από κυβέρνηση και αστυνομία. Η κυβερνητική πρωτοβουλία δίνει τη δυνατότητα στις αρχές να απαγορεύουν κατά το δοκούν ακόμα και λαϊκές κινητοποιήσεις που βρίσκονται σε εξέλιξη.

Η χουντικής έμπνευσης πρωτοβουλία απαιτεί, ακόμα, κάθε δημόσια συνάθροιση να έχει έναν οργανωτή, ο οποίος οφείλει να γνωστοποιήσει αίτημα διαδήλωσης εγκαίρως στην ΕΛΑΣ εγγράφως ή ηλεκτρονικά. Η έννοια του οργανωτή έχει στόχο την προσωποποίηση της ευθύνης. Αυτός θα αναγκάζεται να λογοδοτήσει για κάθε επεισόδιο ή φθορά περιουσίας που οι αρχές μπορεί να συνδέσουν με τη διαδήλωση, με σαφή στόχο την τρομοκράτηση και την οικονομική-ποινική εξόντωση αγωνιστών. Το τι μέλλει να συμβεί το είδαμε και στην περίπτωση του εξοντωτικού προστίμου που επιβλήθηκε αρχικά στον Θανάση Αγαππτό για ανάρτηση πανό — που ακυρώθηκε μετά από μεγάλη κινητοποίηση του κινήματος. Το αν θα επιτραπεί αυθόρμητη δημόσια συνάθροιση που δεν έχει γνωστοποιηθεί, επίκειται στη διακριτική ευχέρεια της αστυνομίας, υπό αυστηρές προϋποθέσεις.

Η κατάργηση συνταγματικά κατοχυρωμένων κατακτήσεων δεν θα περάσει! Στο χέρι μας είναι να τους σταματήσουμε.

Γιώτα Ιωαννίδου

Ο καπιταλισμός από τη μια παράγει ανθρώπινα απορρίμματα στον βωμό του πολυπόθητου κέρδους και των ανταγωνισμών — συχνά πολεμικών. Από την άλλη, αφού αποδώσει στα θύματα την ευθύνη της δημιουργίας τους, τα καθιστά υπεύθυνα για την απειλή της ασφάλειας.

Άνθρωποι
σαν σκουπίδια

«**Η** Ηλεία δεν αντέχει άλλους μετανάστες», ήδη «φιλοξενεί» 5.000. Είναι «επιβλαβές για τον τουρισμό», «είναι υγειονομική βόμβα», «όχι άλλη υποβάθμιση». «Η αστυνομία να μας προφυλάξει». Πρόκειται για φράσεις που όλο και πυκνώνουν στις δηλώσεις βουλευτών και στελεχών της ΝΔ —όπως πρόσφατα σε ημερίδα με θέμα «προστασία του πολίτη και μεταναστευτική πολιτική»— και όχι μόνο. Αποτελούν επιμύθιο πολιτικών και άλλων κομμάτων αλλά και των ρεπορτάζ των ΜΜΕ. Πρόκειται για μηνύματα που εκπέμπονται καθημερινά και επιχειρούν να γαλβανίσουν την περίφημη κοινή γνώμη με νέα συντηρητικά χαρακτηριστικά. Επιχειρούν να αποτυπώσουν μια υφέρπουσα ή και καθαρή ακροδεξιά έως φασίζουσα ιδεολογία και πρακτική στο μέσο αποδέκτη τους, που συνήθως ομνύει περί του αντιθέτου. Αυτή η επιχείρηση εύκολα συναντιέται αλλά και γεννά τον καθημερινό «βιασμό» που υφίστανται πρόσφυγες, μετανάστες αλλά και όλοι οι παρίες τούτης της γης, σαν το πρόσφατο αποτρόπαιο παράδειγμα ενάντια στον πατέρα Σύρο πρόσφυγα και το νεκρό παιδί του.

«Προστασία του Πολίτη και Μεταναστευτική Πολιτική». Όπερ σημαίνει, ότι οι μετανάστες-πρόσφυγες όχι μόνο δεν θεωρούνται πολίτες αλλά είναι επιπλέον υπεύθυνοι για τα δεινά των υπολοίπων. Ο καπιταλισμός από τη μια παράγει ανθρώπινα απορρίμματα στον βωμό του πολυπόθητου κέρδους και των ανταγωνισμών, προκαλώντας ακόμη και πολεμικές επιχειρήσεις. Από την άλλη, αφού αποδώσει στα θύματα την ευθύνη της δημιουργίας τους, τα καθιστά υπεύθυνα για την απειλή της ασφάλειας των υπολοίπων πολιτών, της οποίας εμφανίζεται ως μοναδικός δυνατός θεματοφύλακας.

Ανευθρόιαστα όλοι αυτοί μιλούν για «φιλοξενία». Φιλοξενία εννοούν τα παραπίγματα και τις Μόριες, τους συνοριοφύλακες και τα ναρκοπέδια του Έβρου, τον υγρό τάφο του Αιγαίου. Τους 5.000 μετανάστες, εργάτες

Οι μετανάστες για την αστική πολιτική όχι μόνο δεν θεωρούνται πολίτες αλλά είναι επιπλέον υπεύθυνοι για τα δεινά των υπολοίπων

γης, σύγχρονους δούλους στα φραουλοχώρα της Μανωλάδας. Τους καταυλισμούς με νάιλον και τρομοκρατία, με εμπρησμούς, απειλές και ξύλο από τους επιστάτες, ακόμα και με σφαίρες, όταν ζητούν να τους δοθούν τα δεδουλευμένα, να αυξηθεί το υποτυπώδες ημερομίσθιο ή να τους δοθούν χαρτιά για να λυθεί η ομηρία τους από τους δουλέμπορους. Όλους αυτούς που χρόνια τώρα χτίζουν με αίμα το περίφημο «αγροτικό θαύμα» της περιοχής. Φιλοξενία εννοούν την ντροπή των στρατοπέδων συγκέντρωσης, όπου θάβουν καθημερινά τα σώματα και τα όνειρά τους εκατοντάδες παιδιά.

Υπερβολικά πολλοί είναι πάντα αυτοί, οι «άλλοι», οι κατατρεγμένοι ξένοι. Γι' αυτούς δεν έχει τόπο, αέρα και ζωή. Καλύτερα να πεθαίνουν κάπου μακριά μας. Τους άλλους μεγαλόσχημους ξένους, βέβαια, τις εταιρείες εξόρυξης, τα κεφάλαια, τους νατοϊκούς στρατούς και τις βάσεις τους, τους έχοντες που αναζητούν νέες πηγές εκμετάλλευσης, τους καθίζουν στα συμβούλια και τους παραθέτουν επίσημα δείπνα. Τους αφήνουν να ληστεύουν ελεύθερα και καταγαρίζουν τις πράξεις τους με το επιχείρημα της τόνωσης της ανταγωνιστικότητας της οικονομίας. Τους προσφέρουν τους γιους και τις κόρες των μέσων πολιτών τους σαν λάφυρα φθηνής και «φρόνημης» εργασίας.

Η επίσημη αστική πολιτική θεωρεί ότι οι πρόσφυγες και τα σκουπίδια είναι τα ανεπιθύμητα αλλά αναπότρεπτα αποτελέσματα της ανάπτυξης της καπιταλιστικής οικονομίας. Η ζωή αυτομόνη θα γεννά υλικά και ανθρώπινα απορρίμματα που πρέπει να απομακρύνονται από την κοινή θέα. Τα τελευταία καλοκαίρια, οι δρόμοι της Ηλείας έζησαν αποπνικτικά από την ανεξέλεγκτη απόθεση σκουπιδιών. Τώρα εναποτίθενται στο χωριό Πουτόκι δεματοποιημένα. Το πρόβλημα εκεί επιδεινώνεται αλλά είναι μακριά από τους δρόμους. Υπάρχουν, δυσωδούν, σαπίζουν, μολύνουν αλλά όχι σε κοινή θέα. Το ίδιο κι αν προχωρήσει η ανεξέλεγκτη καύση τους, προκειμένου να εξαφανιστούν εντελώς. Πόσο απέχουν από όλα αυτά οι λύσεις που προτείνει η κυρίαρχη πολιτική για τα ανθρώπινα απορρίμματα;

Φυσικά, από τη φαρέτρα των επίσημων επιχειρημάτων δεν θα μπορούσε να λείπει αυτό της υποβάθμισης και της επίκλησης της αστυνομικής προστασίας. Υποβαθμίζουν την περιοχή οι εξεθλιωμένοι άνθρωποι και όχι οι πολιτικές που γεννούν την εξαθλίωση και το κράτος καταστολής που τις περιφρουρεί. Οι ξένοι μετανάστες που καλύτερα να μην υπήρχαν και όχι οι ξένοι τραπεζίτες που παίρνουν τα σπίτια, τη δουλειά, τις οικονομίες και μετατρέπουν ολόκληρες χώρες σε πεδία δοκιμής νέων όπλων, εξανδραποδίζοντας τους λαούς τους. Οι φτωχοδιάβολοι που ζητούν αξιοπρεπή δουλειά και διαβίωση σε τούτο τον τόπο και όχι οι αξιοίτιμοι εργοδότες που απολαμβάνουν της προστασίας του κράτους, κλέβοντας τα ένσημα, τον μισθό, το μισθό και τη ζωή των εργαζόμενων.

Απέναντι στη μισάνθρωπη μισαλλοδοξία και την εθνικιστική, ρατσιστική τύφλωση απέναντι σε πρόσφυγες και μετανάστες, δεν χωρούν μισόλογα και συνυπολογισμοί. Ή με την εξουσία που την καλλιεργεί ή με «της γης τους κολασμένους» για να την τσακίσουμε.

Στις 25 Φλεβάρη του 2020 οι δυνάμεις του εργοδοτικού συνδικαλισμού γράφουν μια ακόμη κατάμαυρη σελίδα στην ιστορία του συνδικαλιστικού κινήματος του τόπου, στο 37^ο Συνέδριο της ΓΣΕΕ στο Καβούρι. Με τη στήριξη κυβέρνησης και αντιπολίτευσης και την αμέριστη συμπαράσταση ΜΑΤ, αστυνομίας, ασφαλιτών, ακόμα και Διμενικού, επέβαλαν τη νομιμοποίηση, επανεκλογή και ενίσχυση της διοίκησης της ΓΣΕΕ. Μια επανεκλογή που στηρίχτηκε στην αστυνομοκρατία, την τρομοκρατία, τη νομιμοποίηση νόθων συνέδρων, τις εργοδοτικές παρεμβάσεις, τις αδιαφανείς εκλογικές διεργασίες. Σε ένα συνέδριο χωρίς καμιά διαδικασία, καμιά συζήτηση, με συμμετοχή του επίσημου πολιτικού κόσμου (ΝΔ, ΠΑΣΟΚ, ΣΥΡΙΖΑ ακόμα της ακροδεξιάς Ελληνικής Λύσης), ένα συνέδριο νομιμοποίησης των αντεργατικών πολιτικών, των αντιασφαλιστικών μέτρων, της εξαθλίωσης της εργατικής τάξης.

Η Αγωνιστική Ταξική Ενότητα ΕΚΑ (ΑΤΕ ΕΚΑ) από πολύ νωρίς πήρε θέση ενάντια στο συνέδριο-παρωδία στο Καβούρι Αττικής, καλώντας τις αγωνιστικές-ταξικές δυνάμεις να μην νομιμοποιήσουν την αθλιότητα. Με τα συνδικάτα και τους αγώνες στα χέρια των εργαζομένων, να γίνει γνήσιο δημοκρατικό συνέδριο, χωρίς κυβερνητικές, εργοδοτικές, κρατικές παρεμβάσεις και νοθείες. Απέναντι σε αυτή την απροκάλυπτη παρωδία, την αστυνομοκρατία και τη νοθεία, οι αγωνιστικές δυνάμεις όφειλαν να αποχωρήσουν και να μην νομιμοποιήσουν τη διαδικασία του συνεδρίου. Αυτό, ακριβώς, έπραξαν οι δύο αντιπρόσωποι της ΑΤΕ ΕΚΑ, κάνοντας την παρακάτω δήλωση προς τους συνέδρους: «Οι εκλεγμένοι αντιπρόσωποι από την ΑΤΕ ΕΚΑ καταγγέλλουμε το συνέδριο παρωδία που στήνει η γραφειοκρατία της ΓΣΕΕ στο Καβούρι. Δηλώνουμε ότι σε καμία περίπτωση δε θα συναινέσουμε σε ένα νόθο συνέδριο-παρωδία της κυβέρνησης και του κεφαλαίου και θα αποχωρήσουμε από όλες τις διαδικασίες του συνεδρίου. Καλούμε κάθε αντιπρόσωπο και κάθε αγωνιστική ταξική δύναμη να μην νομιμοποιήσει τη διαδικασία-καρναβάλι, συμμετέχοντας σε ψηφοφορίες, αλλά να δώσουμε από κοινού τη μάχη για ταξική ανασυγκρότηση του εργατικού κινήματος για την ανατροπή της πολιτικής της κυβέρνησης και της Ευρωπαϊκής Ένωσης». Αποχώρησαν, επίσης, οι εκπρόσωποι της Ταξικής Εργατικής Συσπείρωσης από το Εργατικό Κέντρο Πειραιά, του ΕΑΜ από το ΕΚ Πάτρας, ενώ αντιπρόσωπος του ΜΕΤΑ έβγαλε ανακοίνωση μη συμμετοχής.

Το ακριβώς αντίθετο έπραξε η ΔΑ-Σ-ΠΑΜΕ. Επέλεξε τη νομιμοποίηση του καρναβαλιού, επέλεξε να είναι «ταξική» συνιστώσα του αστικοποιημένου συνδικαλισμού, αντί να συμμετάσχει σε μια προσπάθεια ανασυγκρότησης του εργατικού κινήματος με άλλες ταξικές δυνάμεις. Γι' αυτό πολεμά με κάθε τρόπο τον δημοκρατικό συντονισμό πρωτοβάθμιων σωματείων, γιατί δεν θέλει την οριστική ρήξη στη συνύπαρξη με τους εργοδοτι-

Νομιμοποίηση των εργοδοτικών με συμμετοχή και του ΠΑΜΕ

Συνέδριο ΓΣΕΕ

Σταύρος Μανίκας

► Συνέδριο νοθείας με περιφρούρηση των ΜΑΤ και κυβερνητική αστική στήριξη

κούς συνδικαλιστές. Προτιμά τις έδρες στη ΓΣΕΕ του Παναγόπουλου παρά την αγωνιστική ταξική ενότητα και συντονισμό για την απερίθωτη. Έτσι εξηγείται και ο ακολουθητισμός στην πλειοψηφία της ΓΣΕΕ, βοηθώντας ενίοτε στην αποκλιμάκωση απεργιών με απογευματινά συλλαλητήρια, γι' αυτό συμπορεύτηκε με τη ΓΣΕΕ και την ΑΔΕΔΥ, τόσο στην «απεργία» της κοινωνικής συμμαχίας όσο και στην αποκλιμάκωση της 2^{ας} Οκτώβρη για τον αντισυνδικαλιστικό νόμο. Όμως, αυτή η συνθηκολόγηση με τους Παναγόπουλους και τους Καραγεωργόπουλους προκαλεί θλίψη και δυσαρέσκεια στους εργαζόμενους και είναι λογικό το γιατί δεν μπορούν να βλέπουν, μέσα σε λίγες ώρες, για κάποιες εδρούλες, να αναιρούνται αποφάσεις που ψήφισαν μια σειρά σωματεία.

«Εδώ και τώρα γνήσιο συνέδριο της

ΓΣΕΕ, χωρίς νόθους αντιπροσώπους, εργοδότες, ΜΑΤ και κρατική βία! Κανένα συνδικάτο της χώρας να μη νομιμοποιήσει συνέδρια με ΜΑΤ και κρατική βία! Τα συνέδρια των Συνδικάτων είναι υπόθεση των εργατών κι όχι των εισαγγελέων και των αφεντικών», έγραφε η απόφαση που και οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ ψήφισαν στην ΑΔΕΔΥ. «Πόλεμος μέχρι τέλους για συνδικάτα εργατών, όχι της κυβέρνησης και των εργοδοτών», βροντοφώναζαν οι αποφάσεις ομοσπονδιών και εργατικών κέντρων στα οποία πλειοψηφεί το ΠΑΜΕ. Και αντί γι' αυτό τι είδαν οι εργαζόμενοι; Το ΠΑΜΕ να δίνει φιλή ανάσας στην προδοτική ηγεσία της ΓΣΕΕ, μπαίνοντας στην εφορευτική, στο προεδρείο, στην επιτροπή νομιμοποίησης συνέδρων, στις εκλογές για τη διοίκηση. Ενώ απ' έξω οι εργαζόμενοι φώναζαν δυναμικά συνθήματα κατά του υποταγμένου συνδικαλισμού, η ηγεσία του τους «ντούρωνε» με δηλώσεις και την ίδια ακριβώς στιγμή συνθηκολογούσε με Παναγόπουλο-Κουτσιούκη στη νομιμοποίηση των νόθων και των «εργοδοτών - φυσικών προσώπων».

Στην προσπάθειά τους να υπερασμούν της επιλογή τους, στελέχη του ΠΑΜΕ προσπαθούν να εμφανίσουν τις

θέσεις μας για μη νομιμοποίηση του συνεδρίου-φιάσκου σαν ανεύθυνες, τυχοδιωκτικές και διασπαστικές για το κίνημα. Η νομιμοποίηση των μαφιοζικών μεθόδων του κάθε Καραγεωργόπουλου είναι μάλλον... ταξική πάλη.

Αυτή όμως η ΓΣΕΕ δεν νομιμοποιείται από τους αγωνιστές. Αν και το αποτέλεσμα που προέκυψε στο συνέδριο ΜΑΤ-ΣΕΒ-ΓΣΕΕ έχει ενισχύσει κι άλλο τον απεργοσπαστικό αστικοποιημένο συνδικαλισμό, οι αγωνιστικές και οι ταξικές δυνάμεις πρέπει να δώσουν διπλή μάχη: Και απέναντι στον πολιτικό αντίπαλο και τα αφεντικά και απέναντι στις ξεπουλημένες ηγεσίες του συνδικαλιστικού κινήματος. Αυτό μπορεί να γίνει μόνο μέσα από την ταξική ανασυγκρότηση του ίδιου του κινήματος, τη δημιουργία πλατιών κέντρων αγώνα, ενάντια στον νέο γύρο της επίθεσης.

Ή το εργατικό κίνημα θα απαλλαγεί από την παραταξιακή αντιπαράθεση για τη μάχη των «κουκίων» και «αντιπροσώπων» ή θα παραμείνει μέσα σε αυτό το εκφυλισμένο τοπίο της συνδιαλλαγής, καταγγέλλοντας αλλά ταυτόχρονα νομιμοποιώντας Παναγόπουλους και Καραγεωργόπουλους.

Το δίλημμα έχει τεθεί: Ή με το κεφάλαιο ή με τους εργάτες.

Η ΑΤΕ ΕΚΑ και ταξικές τάσεις αποχώρησαν, ενώ η ΔΑΣ παρέμεινε παρά τις καταγγελίες

Από σπόντα

*** Η αλήθεια είναι πως δεν ξέρει από πού να φυλαχθεί ο Μητσοτάκης * Από τους περιφερειάρχες του (που όλοι καταλάβαμε που τον γράφουν) * Από τους επιχειρηματίες στους οποίους έταξε; * Από τον Σαμαρά που δεν τον έβαλε πουθενά; * Από τον Στουρνάρα που τον πιέζει να τον κρατήσει στη θέση του; * Από τους κομματάρχες του που θέλουν κι άλλους διορισμούς αλλά δεν θέλουν πρόσφυγες; * Από την Κεφαλογιάννη που δεν τον στηρίζει με ό,τι αυτό συνεπάγεται; * Όπως καταλαβαίνετε, αυτήν την περίοδο το μόνο που δεν φοβάται είναι... η αντιπολίτευση * Οι «δεκάρικοι» εντός κοινοβουλίου και μάλιστα χωρίς ουσιαστική κριτική είναι το πλέον ανώδυνο.

*** Φυσικά, το πεζοδρόμιο, τη λαϊκή αντίδραση, την φοβάται η κυβέρνηση * Γιατί είναι το μόνο με το οποίο δεν ξέρει πώς να συμβιβάσει την πολιτική της * Γιατί απλούστατα δεν γίνεται * Αλλά γι' αυτό φροντίζει ο Χρυσόχοϊδης * Τα ΜΑΤ και οι ασφαλίτες που ολοένα εκτραχύνονται περισσότερο * Φυσικά και οι νόμοι που θα φέρουν για τις διαδηλώσεις, τις απεργίες και ό,τι άλλο ενοχλητικό.

*** Τη δική μας πολιτική εκμεταλλεύεται η ΝΔ και κόβει κορδέλες * Ο Γιάννης Δραγασάκης το είπε αυτό * Κι έχει τα δίκια του ο άνθρωπος * Να θυμίσουμε, άλλωστε, ότι το σχέδιο για την περιφερειακή ανάπτυξη που είχε φέρει με τον Πιτσιόρλα το ψήφισε και ο Μπακογιάννης * Ο ανιψιός του πρωθυπουργού δηλαδή * Και το είχε στηρίξει και η Ντόρα Μπακογιάννη η αδερφή του * Οικογενειακώς το συμπαθούσαν δηλαδή * Έτσι για να τα θυμόμαστε * Η πολιτική του ΣΥΡΙΖΑ και της ΝΔ έχουν συνέχεια.

*** Κι ο Τσίπρας το ξεκαθάρισε άλλωστε * Αν φύγουν τα ΜΑΤ από τη μέση, ο ΣΥΡΙΖΑ θα «βάλει πλάτη» για το προσφυγικό * Χωρίς να μας εξηγήσει, βέβαια, πώς θα το κάνει αυτό * Με μια κυβέρνηση που καταγγέλλει ότι έχει τη λογική του Όρμπαν και του Σαλβίνι; *** Εξαιρετική, δεν μπορείτε να πείτε, η αντιπαράθεση ΝΔ-ΣΥΡΙΖΑ για την προανακριτική * Οι πρώτοι καταγγέλλουν ότι ο Παππάς και ο Παπαγγελόπουλος κανόνιζαν διαφορές επιχειρηματιών εκδοτών * Και οι δεύτεροι απαντούν πως τα ίδια κάνατε κι εσείς επί Σαμαρά.

Ασφαλιστικό

Γεράσιμος Λιβιτσάνος

Ψήφισαν τις συντάξεις των 500 ευρώ

► Μειωμένες κατά 676 εκατομμύρια ευρώ οι δαπάνες ασφάλισης

Ενα σημαντικό βήμα στην κατεύθυνση της συρρίκνωσης της κοινωνικής ασφάλισης και της περικοπής των συντάξεων έκανε την Πέμπτη το βράδυ η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, ψηφίζοντας –με ονομαστική ψηφοφορία– το ασφαλιστικό νομοσχέδιο που εισηγήθηκε ο Γιάννης Βρούτσης. Ένα νομοσχέδιο-έκτρωμα περικοπής συντάξεων και αυξήσεων ορίων ηλικίας που προάγει την ιδιωτικοποίηση της ασφάλισης. Ένα νομοσχέδιο, όμως, που παράλληλα «χτίζει» πάνω στα θεμέλια των αντι-ασφαλιστικών νόμων που ψήφισαν οι μνημονιακές κυβερνήσεις, της ΝΔ, του ΠΑΣΟΚ/ΚΙΝΑΔ και του ΣΥΡΙΖΑ. Ο Γιάννης Βρούτσης, με τις τοποθετήσεις του στη Βουλή, επικαλέστηκε για πολλοστή φορά τις αστειότητες περί αυξήσεων στις συντάξεις – επιχείρημα που διαμόρφωσε η κυβέρνηση αποκλειστικά για τα ΜΜΕ που αναπαράγουν την προπαγάνδα της. Μάλιστα, ο ισχυρισμός αυτός δεν άντεξε ούτε καν στον κοινοβουλευτικό διάλογο, αφού φέτος οι δαπάνες ασφάλισης καταγράφουν απώλειες 676 εκατομμυρίων ευρώ, οπότε τον κυβερνητικό ισχυρισμό καταλύει η πρακτική αριθμητική του δημοτικού.

Το δεύτερο κυβερνητικό επιχείρημα ήταν ότι εξασφαλίζεται η βιωσιμότητα του ασφαλιστικού συστήματος. Με ειδική αναφορά στους νέους ανθρώπους που «είναι σίγουρο πώς θα πάρουν σύνταξη», όπως ανέφερε ο υπουργός Εργασίας. Αυτό που φυσικά δεν είπε η κυβέρνηση ήταν το με... ποιες συντάξεις έρχεται αυτή η –αμφισβητούμενη– εξασφάλιση. Με βάση το σύστημα εθνικής ανταποδοτικής σύμβασης και τις συνθήκες που επικρατούν, οι μελλοντικοί συνταξιούχοι θα είναι θαύμα αν μπορέσουν να φτάσουν τα 20 ή –στην πιο αισιόδοξη πρόβλεψη– τα 25 χρόνια ασφαλισμένης εργασίας και αυτά

με μισθούς από 586-800 ευρώ. Αυτό, πρακτικά, σημαίνει ότι στην Εθνική Σύμβαση των 350-385 ευρώ θα προστεθούν από 50 έως 120 ευρώ στην καλύτερη των περιπτώσεων. Οι συντάξεις που προκύπτουν δηλαδή θα είναι της τάξης των 500 ευρώ! Αυτά, σε συνδυασμό με τα όρια ηλικίας που αυξάνονται συνεχώς και προοπτικά θα ξεπεράσουν τα 67 χρόνια, μετά το 2030. Απέναντι σε αυτές τις προοπτικές, η «υπεύθυνη» αντιπολίτευση που άσκησε ο ΣΥΡΙΖΑ δεν είχε να κάνει με τις κατευθύνσεις που έχουν δρομολογήσει οι πολιτικές του «ευρωμονόδρομου» αλλά με το μείγμα πολιτικής που ακολουθείται. Πολύ

συνοπτικά εξέφρασε αυτήν τη θέση η εισηγήτρια του ΣΥΡΙΖΑ Ε.Αχτσιόγλου, λέγοντας πως επί της αρχής η διαφωνία είναι στη λογική της άνισης αναδιανομής. Δηλαδή, αποδέχθηκε τη λογική των περιορισμένων δαπανών με διαφορετική κατανομή, άρα και την παγίωση των μνημονιακών πολιτικών που έχουν οδηγήσει στη μείωση των συντάξεων από 40 έως 50%.

Μάλιστα, ακόμη πιο μακριά το πήγε ο Α. Τσίπρας, όπως είπε απευθυνόμενος προς ΝΔ, «αυτό που πάτε να κάνετε σήμερα είναι χειρότερο από αυτό που γινόταν στην εποχή των μνημονίων, γιατί αυτό είναι το τέταρτο μνημόνιο στο συνταξιοδοτικό και το φέρνετε εσείς, χωρίς να σας πιέζει καμία Λαγκαρντ». Δηλώνοντας έτσι, εμφανώς, τα όρια των «χρυσών» κανόνων της ΕΕ και της μεταμνημονιακής εποπτείας στους οποίους κινούνται και οι προτάσεις του ΣΥΡΙΖΑ. Άλλωστε, η αντιπολίτευση έχει δώσει σαφέστατα δείγματα γραφής, ψηφίζοντας τον νόμο Κατρούγκαλου την Άνοιξη του 2016, οδηγώντας σε σημαντικές μειώσεις των κύριων και επικουρικών συντάξεων για ιδιωτικό και δημόσιο τομέα – νομο που επικρίθηκε από το ΣτΕ και άνοιξε τον δρόμο για το σημερινό ασφαλιστικό Βρούτση.

ΣΕΙΡΗΝΕΣ ΣΤΟ ΑΙΓΑΙΟ

Η κατάσταση μυρίζει μπαρούτι, μπαλάκι οι πρόσφυγες

Αδιευκρίνιστος –το πρακτορείο Reuters κάνει λόγο για ένα εκατομμύριο– είναι ο αριθμός των εκτοπισμένων από την Ιντλίμπ της Συρίας που φτάνουν στην Τουρκία. αναζητώντας καταφύγιο από τους βομβαρδισμούς (βλ. σελ. 23). Η Τουρκία, σε μια προσπάθεια να πιέσει ΝΑΤΟ και ΕΕ να την υποστηρίξουν στο μέτωπο της Συρίας, εμφανίζεται έτοιμη να σταματήσει να εμποδίζει τους πρόσφυγες από τη Συρία να φτάνουν στην Ευρώπη από ξηρά και από θάλασσα. Τούρκος αξιωματούχος δήλωσε χαρακτηριστικά ότι δόθηκε εντολή σε αστυνομικούς, ακτοφυλακή και συνοριο-

φύλακες να αποσυρθούν στην περίπτωση που επιβεβαιωθούν οι πληροφορίες για το προσφυγικό κύμα από την Ιντλίμπ. Στη συνέχεια, ο εκπρόσωπος του κυβερνώντος Κόμματος Δικαιοσύνης και Ανάπτυξης (ΑΚΡ), Εμέρ Τσελικ, μετρίασε τις αρχικές δηλώσεις, τονίζοντας πως η χώρα «παραμένει δεσμευμένη στην τρέχουσα πολιτική της στο προσφυγικό αλλά δεν είναι πλέον σε θέση να συγκρατήσει την εντεινόμενη ροή των προσφύγων από τη Συρία».

Μετά το άκουσμα της είδησης περίπου 300 πρόσφυγες και μετανάστες πέρασαν περπατώντας τη συνοριακή πύλη της Αδριανούπολης στην Ελλάδα, με τις

ξενοφοβικές κραυγές να ζητάνε ακραία μέτρα. Η Ελλάδα αντέδρασε, διαμαρτυρόμενη σε ΕΕ και ΝΑΤΟ, όχι για τη σφαγή στη Συρία με την ανοχή-ευλογίες τους αλλά για τη διέλευση των προσφύγων! Ταυτόχρονα, η ελληνική κυβέρνηση ανακοίνωσε σημαντική αύξηση του αριθμού των σκαφών και του αριθμού των περιπολιών στο Αιγαίο και την «αυστηροποίηση στο μέγιστο δυνατό βαθμό» –ό,τι και αν σημαίνει αυτό– της φύλαξης των συνόρων της. Η κατάσταση είναι εξαιρετικά εύφλεκτη και η εργαλειοποίηση του δράματος των προσφύγων την καθιστά ακόμα πιο απρόβλεπτη και επικίνδυνη.

Η κυβερνητική τρομοκρατία ενάντια στο φοιτητικό κίνημα συνεχίστηκε αμέσως μετά το τέλος της εξεταστικής περιόδου, με επίκεντρο, ξανά, την ΑΣΟΕΕ. Τη Δευτέρα και την Τρίτη οι φοιτητές της σχολής βίωσαν συνθήκες ολοκληρωτικού καθεστώτος, ωστόσο δεν τρομοκρατήθηκαν. Τη Δευτέρα, ένας ειδικός φρουρός βρέθηκε στην ΑΣΟΕΕ με τα διακριτικά του και όταν φοιτητές της σχολής του ζήτησαν τον λόγο, αυτός δεν δίστασε να βγάλει το υπηρεσιακό του όπλο και να σημαδέψει επί ένα πεντάλεπτο τους φοιτητές. Εν τέλει, ο αστυνομικός αποχώρησε από τη σχολή υπό τη συνοδεία των ΜΑΤ. Σαν να μην έφτανε αυτό, την επόμενη μέρα, όταν πολλά στέκια που πρόσκεινται στον αναρχικό χώρο έκαναν μικροφωνική για το περιστατικό, τα ΜΑΤ δεν δίστασαν να εισβάλουν στον χώρο της σχολής, κάνοντας αδιάκριτη χρήση δακρυγόνων και χειροβομβίδων κρότου λάμψης και συλλαμβάνοντας όποια και όποιοι έβρισκαν μπροστά τους. Φυσικά, ο φοιτητικός σύλλογος της ΑΣΟΕΕ δεν έκατσε με σταυρωμένα τα χέρια και πραγματοποίησε μαζική γενική συνέλευση, κόντρα στο καθεστώς τρομοκρατίας που θέλει να επιβάλλει η κυβέρνηση. Εκεί, σε μία μαζική συνέλευση, στην οποία παρευρέθηκαν περισσότερα από 400 άτομα, οι φοιτητές ψήφισαν το πλαίσιο της ενωτικής πρωτοβουλίας και αποφάσισαν κατάληψη της σχολής και πορεία από την ΑΣΟΕΕ προς τη ΓΑΔΑ. Το ίδιο έκαναν και οι φοιτητικοί σύλλογοι σε Θεσσαλονίκη, Πάτρα, Γιάννενα, Χανιά, Ηράκλειο, Κομοτηνή κι Αλεξανδρούπολη, με αντίστοιχες πορείες.

ΑΣΟΕΕ

Μιχάλης Ρόθος

Η κυβέρνηση πήρε το όπλο της, οι φοιτητές στην αντεπίθεση!

► Ο «κορκονοιός» στο DNA της αστυνομίας...

Η μεγάλη πορεία της Τετάρτης στην Αθήνα ξεκίνησε με παλμό χιλιάδων νέων που φώναξαν δυνατά συνθήματα όπως «η τρομοκρατία δεν μας σταματά, στον δρόμο του αγώνα βαδίζουμε ξανά» και κατευθύνθηκε προς τη ΓΑΔΑ, όπου διεξήχθησαν μικροεπεισόδια, τα οποία εκτονώθηκαν γρήγορα, και στη συνέχεια στο μετρό της Πανόρμου όπου και θα κατέληγε η πορεία. Πριν καν προλάβουν οι διαδηλωτές να κατέβουν στο μετρό, δυνάμεις των ΜΑΤ και ΔΕΛΤΑ τους επιτέθηκαν με πρωτοφανή αγριότητα. Ξυλοκόπησαν όποιον βρέθηκε στο δρόμο τους, κυνήγησαν κόσμο και προχώρησαν σε προσαγωγές, ενώ δεν δίστασαν να πετάξουν δακρυγόνα και χειροβομβίδες κρότου λάμψης μέσα στο μετρό! Στη συνέχεια, δόθηκε και εντολή ο σταθμός να κλείσει και τα τρένα να μην σταματούν στη στάση, εγκλωβίζοντας τους διαδηλωτές, για να τους επιτρέψουν να μετακινηθούν, εν τέλει, έπειτα από αρκετή ώρα. Συνολικά, η ΕΛ.ΑΣ. προχώρησε σε 5 συλλήψεις.

Η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας προσπάθησε να δείξει τα δόντια της ενάντια στο φοιτητικό κίνημα, για να δείξει πως οποιαδήποτε μορφή αντίστασης στην αναδιάρθρωση της

Μαζική γενική συνέλευση και μεγάλη φοιτητική πορεία ενάντια στην έξαρση κρουσμάτων άγριας κρατικής τρομοκρατίας και καταστολής

παιδείας και στη συνολική επίθεση στις ζωές των λαϊκών στρωμάτων θα αντιμετωπίζεται με βίαιη καταστολή. Εξαπέλυσε τα ΜΑΤ τους σε πλήθος κόσμου –όπως έκανε και η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ παρά τις δήθεν δηλώσεις της ότι θα τα καταργούσε– και επανέφερε την ομάδα ΔΕΛΤΑ, της οποίας βασική αρμοδιότητα είναι να τρομοκρατεί τα κινήματα και όχι μόνο. Σε συνδυασμό με την αστυνομοκρατία που επικρατεί σε ολόκληρη τη χώρα, φανερώνεται πως η κυ-

βέρνηση δεν θα «ανεχτεί» τις αντιδράσεις στις αντιλαϊκές πολιτικές της, χρησιμοποιώντας τα σώματα ασφαλείας παντού και πάντα. Παρ' όλα αυτά, οι χιλιάδες νέοι και νέες που πήραν μέρος στην πορεία της Τετάρτης, καθώς και σε πάρα πολλές πορείες σε όλη την Ελλάδα, δείχνουν πως τα κινήματα δεν τρομοκρατούνται και δεν θα κάνουν πίσω, όσο κι αν θέλουν να μας πλάσσουν αυτές τις συνθήκες κρατικής τρομοκρατίας σαν «κανονικότητα».

ΣΚΑΝΔΑΛΟ NOVARTIS

Κουκούλωμα του σκανδάλου, απροσπάτευτη η κοινωνία

Συνεχίζεται η μάχη εντυπώσεων στην προανακριτική επιτροπή της Βουλής, μετά την κατάθεση των δύο προστατευόμενων μαρτύρων για το σκάνδαλο Novartis, με τις κωδικές ονομασίες «Μάξιμος Σαράφης» και «Αικατερίνη Κελέση». Η εξέταση έγινε από κλιμάκιο της επιτροπής στον 13ο όροφο της ΓΑΔΑ, με τους δύο μάρτυρες να βρίσκονται σε άλλη αίθουσα και σε άλλον όροφο. Η επικέντρωση της αντιπαράθεσης μεταξύ ΝΔ και ΣΥΡΙΖΑ γύρω από το ζήτημα της ανωνυμίας των μαρτύρων και όχι για την ουσία έδειξε για άλλη μια φορά ότι η

προανακριτική έχει, από την πλευρά της κυβέρνησης, σαφή πολιτική στόχευση να δικαιώσει το σενάριο της σκευωρίας, με ελάχιστα περιθώρια να φωτιστεί η αλήθεια. Το θέατρο του πολιτικού παραλόγου συνεχίζεται με αυτούς που νομοθέτησαν τον θεσμό των «προστατευόμενων μαρτύρων» να μιλάνε για κουκουλοφόρους και τον ΣΥΡΙΖΑ να τον υπερασπίζεται.

Παρά τη δέσμευση περί «μυστικότητας», ήδη από την πλευρά των κομμάτων διέρρησαν αντιφατικές εκδοχές για το περιεχόμενο των καταθέσεων. Με την υπόθεση να έχει

ήδη αρχειοθετηθεί για τα περισσότερα πολιτικά πρόσωπα, οι καταθέσεις απαξιώνονται από την κυβέρνηση παρά το γεγονός ότι δείχνουν να επιβεβαιώνουν τις αρχικές καταθέσεις και το λάδωμα πολιτικών και γιατρών από την πολυεθνική. Αποτέλεσμα της συγκάλυψης και της εργαλειοποίησης του σκανδάλου είναι οι πολιτικοί που εμπλέκονται στην υπόθεση να επιδιώκουν να δίνουν μάχη να πάρουν ρεβάνς, ενώ η Ελλάδα να παραμένει σχεδόν η μοναδική χώρα στην οποία η Novartis δεν έχει πληρώσει πρόστιμο για τις πρακτικές των μαύρων ταμείων αλλά εμφανίζεται... ζημιωμένη.

NOVARTIS

Απευθείας αναθέσεις για κλειστά κέντρα

Μοίρασε «μπάλα» η κυβέρνηση του Κυριάκου Μητσοτάκη ανάμεσα στους τρεις εθνικούς εργολάβους, οι οποίοι μοιράστηκαν τις προπαρασκευαστικές εργασίες περίφραξης κλειστών κέντρων στα νησιά, ώστε να μην μείνει κανένας παραπονεμένος. Συγκεκριμένα, όπως ανακοινώθηκε, η εταιρεία ΑΚΤΩΡ ΑΕ αναλαμβάνει το έργο των προπαρασκευαστικών εργασιών περίφραξης στη Λέσβο (854.390 ευρώ), η ΤΕΡΝΑ ΑΕ στη Χίο (1.031.398 ευρώ) και η Μυτιληναίος ΑΕ στη Σάμο (947.651 ευρώ). Μένει να δούμε, αν θα μοιραστούν στις ίδιες αναλογίες ανάμεσα στα στρατόπεδα της διαπλοκής και τα υπόλοιπα έργα για την οικοδόμηση κέντρων κράτησης στα νησιά. Ήρθε η ανάπτυξη με φυλακές προσφύγων, ορδές ΜΑΤ και φράγκα στο μεγάλο κεφάλαιο.

Σχόλια στο ημίφως

► Καταστολή και στην Κομοτηνή

Με πρωτοφανή σκληρότητα και βιαιότητα αντιμετώπισαν οι αστυνομικές δυνάμεις τους διαδηλωτές στην Κομοτηνή, κατά τη διάρκεια της επίσκεψης του Κυριάκου Μητσοτάκη στην πόλη. Αριστερές δυνάμεις και συλλογικότητες της πόλης βρέθηκαν έξω από το Εμπορικό και Βιομηχανικό Επιμελητήριο Ροδόπης, όπου ήταν προγραμματισμένο να παρευρεθεί ο Κ. Μητσοτάκης. Εντελώς απρόκλητα, μέλη της ΟΠΚΕ επιτέθηκαν χτυπώντας με τις ασπίδες και τα κλομπ τους συγκεκριμένους, με αποτέλεσμα να υπάρξουν τραυματισμοί. Η νΚΑ Κομοτηνής, σε ανακοίνωσή της, καταδικάζει την απρόκλητη επέμβαση και σκληρή καταστολή του κινήματος στην πόλη, την οποία συνδέει με το ευρύτερο κλίμα κρατικής τρομοκρατίας που επιχειρεί να επιβάλλει η κυβέρνηση.

► Μέτρα για τα μάτια του κόσμου στα ΜΜΜ

Τη λήψη περιορισμένων μέτρων για τους εργαζόμενους στα μέσα μαζικής μεταφοράς και σε ακόμα μικρότερο βαθμό του επιβατικού κοινού για την πρόληψη του κορονοϊού, ανακοίνωσε ο Οργανισμός Αστικών Συγκοινωνιών Αθηνών, όπως αποφασίστηκε κατά τη διάρκεια σύσκεψης με τη συμμετοχή της ΣΤΑΣΥ και της ΟΣΥ. Τα μέτρα είναι: προειδοποιητικά μηνύματα σε όλες τις οθόνες των αστικών συγκοινωνιών, καθημερινή απολύμανση συρμών και οχημάτων με έμφαση σε μπάρες και χειρολαβές και άμεσες προμήθειες

Βασίλης Παπαγεωργίου

αντισηπτικών μόνο για τους εργαζόμενους στα ΜΜΜ. Καμία πρόληψη δεν ανακοινώθηκε για αύξηση των εξαιρετικά αραιών δρομολογίων που έχουν σαν αποτέλεσμα οι επιβάτες να συνωστίζονται σαν τις σαρδέλες και τα μέσα μεταφοράς να μετατρέπονται σε επιδημιακές παγίδες. Θύματα, για άλλη μια φορά, τα πιο ασθενή οικονομικά στρώματα που δεν έχουν τη δυνατότητα να κυκλοφορούν με Ι.Χ. αυτοκίνητα.

► «Πόρτα» της ΔΙΑΣ σε εκπαιδευτικούς!

Ένα πρωτοφανές περιστατικό αυθαιρεσίας και αστυνομοκρατίας έζησαν την Πέμπτη το πρωί οι εκπαιδευτικοί, οι γονείς και οι μαθητές του 7ου

δημοτικού σχολείου Αθηνών. Όπως αποκάλυψε η κίνηση Αντικαπιταλιστική Ανατροπή στην Αθήνα, από τις 7 το πρωί, αστυνομικοί της μονάδας ΔΙΑΣ είχαν κλείσει τον πεζόδρομο μπροστά από την είσοδο του σχολείου, με αποτέλεσμα να δημιουργηθεί κλίμα φόβου και ανασφάλειας, τόσο στους μικρούς μαθητές όσο και στους γονείς τους. Όταν η διευθύντρια του σχολείου ρώτησε τι συμβαίνει, της απάντησαν ότι το κάνουν στα πλαίσια της «προστασίας» των σχολείων, χρησιμοποίησαν το παράδειγμα του περιστατικού μεταξύ μαθητών στον Βύρωνα και στο τέλος της ζήτησαν ταυτότητα για να της επιτραπεί η είσοδος στο σχολείο της! Οι άντρες της ΔΙΑΣ τελικά αναγκάστηκαν σε υποχώρηση, μετά από έντονες αντιδράσεις εκπαιδευτικών και γονέων.

► Μνημόνιο με UEFA-FIFA

Με συνοπτικές διαδικασίες υπεγράφη το πρωί της Τρίτης στο Μέγαρο Μαξίμου το μνημόνιο συνεργασίας ανάμεσα στην ελληνική κυβέρνηση και τις UEFA και FIFA. «Το ποδόσφαιρο λύνει μόνο του τα προβλήματά του, αλλά είμαστε κι εμείς εδώ να βοηθήσουμε με τη δική σας συνεισφορά», σχολίασε ο πρωθυπουργός μετά τη συνάντησή του με πρόεδρο της UEFA και τον αντιπρόεδρο της FIFA. Μάλιστα, ο Κ. Μητσοτάκης διαπίστωσε πρόοδο, μιλώντας για θήματα «αναμόρφωσης» του ελληνικού ποδοσφαίρου. Την ίδια στιγμή και όσο πλησιάζουμε προς το τέλος των επαγγελματικών πρωταθλημάτων, το σκηνικό θυμίζει όλο και περισσότερο Φαρ Ουέστ.

Δημήτρης Βλαχομήτρος*

Όχι στα ΚΤΕΛ οι δημόσιες συγκοινωνίες

Μαζική ήταν η συγκέντρωση διαμαρτυρίας για την αφόρητη κατάσταση που έχει προκαλέσει η κρίση του ΟΑΣΘ, καθώς και για τη διεκδίκηση ανθρώπινων, φτηνών, τακτικών, οικολογικών αστικών συγκοινωνιών για τον λαό της Θεσσαλονίκης. Η συγκέντρωση έγινε με κάλεσμα της Πρωτοβουλίας Εργαζομένων Φοιτητών-Συνταξιούχων για τις Αστικές Συγκοινωνίες και στηρίχτηκε πλατιά, ενώ συμμετείχαν σωματεία, φοιτητικοί σύλλογοι, οργανώσεις και οι αριστερές αντικαπιταλιστικές κινήσεις σε δήμους και περιφέρεια Κ. Μακεδονίας.

Η κοινωνία της Θεσσαλονίκης και ιδιαίτερα τα φτωχά λαϊκά στρώματα που βασίζονται στην αστική συγκοινωνία βιώνουν μια ασφυκτική κατάσταση,

Ζητώ τον λόγο

καθώς κυκλοφορούν μόλις 270 λεωφορεία, δηλαδή λιγότερα από τα μισά. Η κυβέρνηση της ΝΔ που έχει την ευθύνη για τη διαχείριση του ΟΑΣΘ συνεχίζει, ουσιαστικά, την πολιτική ΣΥΡΙΖΑ. Αφού κατάρρευσε η ιδιωτική πρωτοβουλία με το πολυμετοχικό σύστημα που άρμεγε το δημόσιο για δεκαετίες, ο ΣΥΡΙΖΑ πέρασε τον οργανισμό σε εκκαθάριση υπό δημόσια διαχείριση, ώστε να παραδοθεί ξανά στο ιδιωτικό κεφάλαιο. Το έργο αυτό συ-

νεχίζει η ΝΔ. Η οικονομική ασφυξία και ο παροπλισμός των οχημάτων οδηγούν στην αγανάκτηση και την απελπισία, ενώ επιδίωξη είναι, με αυτόν τον τρόπο, ο λαός να αποδεχτεί την ιδιωτικοποίηση άνευ όρων, που ξεκίνησε ήδη με την εκχώρηση γραμμών στα ΚΤΕΛ. Σκόπιμη είναι η κατασκευοφάντηση της ιδέας των δημόσιων συγκοινωνιών, στην οποία χρεώνεται το αδιέξοδο.

Την ίδια στιγμή, το Μετρό καθυστερεί τραγικά, ενώ έχει εγκαταλειφτεί κάθε σχέδιο για επέκταση στις λαϊκές δυτικές συνοικίες. Η σχεδιαζόμενη καταστροφική παρέμβαση στις αρχαιότητες της οδού Βενιζέλου θα καθυστερήσει ακόμα περισσότερο το έργο.

Οι προσδοκίες των μονοπωλίων για

κερδοσκοπία είναι η αιτία που η πόλη στερείται ένα δημόσιο αγαθό που είναι αναγκαίο, σαν την ανάσα της, για την καθημερινή ζωή. Η μόνη διέξοδος είναι ο αγώνας για δημόσιο φορέα αστικών συγκοινωνιών που θα λειτουργεί με πυξίδα τις κοινωνικές ανάγκες, για φτηνές μεταφορές, προστασία του περιβάλλοντος και των εργασιακών σχέσεων, σε ρήξη με το νεοφιλελεύθερο χρεοκοπημένο μοντέλο κυβέρνησης-ΕΕ που αφήνει την πόλη χωρίς λεωφορεία.

Η Πρωτοβουλία για τις Αστικές Συγκοινωνίες προχωρά σε νέα συνέλευση την Πέμπτη 5/3, στις 7 μ.μ., στο Εργατικό Κέντρο Θεσσαλονίκης.

*δημοτικός σύμβουλος Θέρμης με το Μέτωπο Ρήξης και Ανατροπής

30 χρόνια NAP

Ηταν μια μεγάλη πολιτική εκδήλωση, στην κατάμεστη αίθουσα του πολυχώρου Μολύβι στον Ελαιώνα, την περασμένη Κυριακή 23 Φλεβάρη για τα 30χρονα του NAP για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση. Μια εκδήλωση που είχε στην ατμόσφαιρά της κάτι το διαφορετικό. Δεν ήταν μόνο ο όγκος της, ήταν το κλίμα. Ήταν αυτή η σύνθεση συγκίνησης και συντροφικότητας, αυξημένων ευθυνών και αποφασιστικότητας για το μέλλον. Ήταν η απόλυτη ησυχία και συγκέντρωση στις ομιλίες. Ήταν το δάκρυ που κύλησε, όταν στο βίντεο φάνηκαν στιγμές από τη συμβολή του NAP στην ταξική πάλη και αγαπημένοι σύντροφοι που δεν είναι μαζί μας πια. Ήταν οι κόκκινες σημαίες που ύψωσαν νέοι και νέες, όταν τα τραγούδια φώτισαν τον δρόμο του ασίγηστού πάθους.

Δεν μπορεί να χωρέσει σε λίγες γραμμές το πλούσιο περιεχόμενο της εκδήλωσης (δείτε αναλυτικά ρεπορτάζ και βίντεο στο narnet.gr και στην randiera.gr), η οποία ξεκίνησε με την προβολή βίντεο με τίτλο «Εικόνες μιας διαδρομής». Αμέσως μετά, ανέβηκε στο βήμα ο Δημήτρης Δεσύλλας, μέλος της ΠΕ του NAP. Ο Δ. Δεσύλλας παρουσίασε τις αιτίες της ρήξης του '89 και τόνισε πως «εμείς θέλουμε “να ξελασπώσουμε το παρόν”, δεν παρελθοντολογούμε, γιατί μας καθοδηγεί η κομμουνιστική οπτική-στρατηγική της απόλυτης κυριαρχίας του παρόντος πάνω στο παρελθόν αλλά και στο μέλλον! Δεν είμαστε “τα αντίγραφα που επιμένουν στη θλίψη της γέννησής τους”, δηλαδή δεν είμαστε αντίγραφο ή κακέκτυπο του ΚΚΕ, όπως αδίκως μας κατηγορούν ορισμένοι».

Ακολούθησε ο Μιχάλης Παπαμακάριος, μέλος της ΠΕ του NAP, ο οποίος τόνισε πως «χρειάζεται νέο σχέδιο επαναστατικής ανατροπής, πυξίδα κομμουνιστικής στρατηγικής και χαρτογράφηση του τόπου που δεν έχει κατοικηθεί ακόμα, του σύγχρονου κομμουνισμού. Σε αυτή τη μικρή και ανήσυχη γωνιά του κόσμου να γίνουμε ο πυροκροτητής μιας νέας κοινωνικής και πολιτικής έκρηξης συγκρούσεων, όχι μόνο με την κυβέρνηση της ΝΔ που κλιμακώνει την αντεργατική επίθεση, παίρνοντας τη σκυτάλη από τον ΣΥΡΙΖΑ, αλλά και με τον ολοκληρωτικό καπιταλισμό της εποχής μας για την επαναστατική ανατροπή του».

Τις τρεις βασικές ομιλίες έκλεισε ο Κώστας Τριχιάς, μέλος του ΚΣ της νεολαίας Κομμουνιστική Απελευθέρωση: «Για να νικήσουμε στην αντιπαράθεση με τον ταξικό αντίπαλο, θέλουμε μια επανάσταση εντός της αριστεράς, στο πρόγραμμά της, στη σχέση της με τους εργάτες, στην εκτίμηση της ιστορίας της, στην αυτοκριτική της. Σε μια εποχή που η Δεξιά γίνεται πιο δεξιά η Αριστερά πρέπει κυριολεκτικά να ξαναγίνει αριστερά», τόνισε. Παραφράζοντας τον Γιώργο Γράφα τόνισε πως «το NAP είναι μόλις 30 χρονών, στα καλύτερα

Το «Μολύβι» έγραψε μήνυμα για το μέλλον της ανατροπής

► Μαζική συμμετοχή, συγκίνηση και ευθύνη για μάχιμη παρέμβαση και σύγχρονη κομμουνιστική προσπάθεια

του χρόνια, και δεν σκοπεύει να συνταξιοδοτηθεί. Θέλει ωστόσο να δώσει τη σκυτάλη σε μια νέα κομμουνιστική προσπάθεια». Ποιητικές σφήνες έκανε η ηθοποιός Φίλια Δελαγραμμάτικα, απαγγέλλοντας ποιήματα των Μαγιακόφσκι, Μπρεχτ και Μιχάλη Κατσάρου. Στην εκδήλωση χαιρέτησαν ο Σεΐτ Αλντογάν, εκ μέρους του Κόμματος Εργασίας Τουρκίας (ΕΜΕΡ), ο οποίος μετέφερε διεθνιστικούς χαιρετισμούς και αντιπολεμικό μήνυμα κοινής πάλης των λαών. Ο πανεπιστημιακός Γιώργος Οικονομάκης, μέλος της συντακτικής επιτροπής των Τετραδίων Μαρξισμού, αναφέρθηκε στην ανάγκη ενίσχυσης της θεωρητικής προσπάθειας, ενώ η Αντωνία Βαφειάδου, στέλεχος της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, υπογράμμισε τη συμβολή του NAP στη μετωπική δράση της αντικαπιταλιστικής αριστεράς και της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, καθώς και στην υπόθεση του κομμουνιστικού προγράμματος και κόμματος. Ο Αντώνης Κουρούκλης, πρόεδρος της Ομοσπονδίας εργαζομένων στα ασφαλι-

στικά ταμεία (ΠΟΠΟΚΠ), αναφέρθηκε στην ανάγκη συσπείρωσης του κόσμου της εργασίας σε ταξική κατεύθυνση.

Το παρόν έδωσαν αντιπροσωπείες των οργανώσεων ΕΕΚ, ΕΚΚΕ, ΟΚΔΕ, Πρωτοβουλία για μια ΑΝΤΑΡΣΥΑ Αντικαπιταλιστική και Επαναστατική, Σύγχρονο Κομμουνιστικό Σχέδιο, Συνάντηση για μια Αντικαπιταλιστική και Διεθνιστική Αριστερά, όπως επίσης του ΕΜΕΡ και το Λαϊκού Μετώπου από την Τουρκία, ενώ το ΣΕΚ έστειλε χαιρετιστήριο (λόγω πανελλαδικής διαδικασίας). Στην εκδήλωση παρευρέθηκαν ταξικοί συνδικαλιστές, πανεπιστημιακοί, ιστορικοί, δημοτικοί και περιφερειακοί σύμβουλοι. Ιδιαίτερη αίσθηση έκανε η ειδική έκδοση-λευκόμα για τα 30χρονα.

Η βραδιά έκλεισε μουσικά. Οι Φράζια με hip-hop κομμάτια και αντιφασιστικό κι εργατικό στίχο, ενώ ακολούθησαν οι Υπεραστικοί με τα δικά τους σύγχρονα πολιτικά τραγούδια, ενώ έκλεισαν με ένα αντάρτικο, αφιερωμένο στην επέτειο ίδρυσης της ΕΠΙΟΝ.

Παναγιώτης Ξοπλίδης

Επιτυχημένες αντιπολεμικές εκδηλώσεις NAP στη Θράκη

Με μεγάλη επιτυχία πραγματοποιήθηκαν οι εκδηλώσεις της νεολαίας Κομμουνιστική Απελευθέρωση και του NAP σε Κομοτηνή και Αλεξανδρούπολη (Τετάρτη και Πέμπτη αντίστοιχα) με θέμα τις ΑΟΖ, την απειλή του πολέμου και την απάντηση της κομμουνιστικής Αριστεράς. Ανάλογες εκδηλώσεις γίνονται σε πολλές ελληνικές πόλεις, ωστόσο η πραγματοποίησή τους στη Θράκη έχει ξεχωριστή σημασία, καθώς η περιοχή βρίσκεται στην αιχμή του ιμπεριαλιστικού ανταγωνισμού (στρατιωτικοποίηση, νέα αμερικανική βάση στο λιμάνι Αλεξανδρούπολης), ενώ η ύπαρξη της μειονότητας γίνεται αφορμή έξαρσης εθνικισμού και ρατσισμού.

Σε αυτές τις συνθήκες είναι δύσκολο να ακουστεί μια άλλη, αντι-

πολεμική και διεθνιστική φωνή. Στην περιοχή δρουν εθνικιστικές ομάδες αλλά και παρακρατικοί μηχανισμοί. Τόσο οι ελληνικές κυβερνήσεις, όσο και το τουρκικό προξενείο διατηρούν δίκτυα που προωθούν την εθνικιστική ρητορική και δράση. Η εκδήλωση, ειδικά στην Κομοτηνή, αντιμετωπίστηκε με απειλές και προπαγάνδα. Σε τοπικά ενημερωτικά μέσα έγινε προσπάθεια να παρουσιαστεί ότι «εξυπηρετεί τα τουρκικά συμφέροντα», ενώ εθνικιστικοί κύκλοι προσπάθησαν να δημιουργήσουν κλίμα φόβου.

Η απάντηση ήρθε από τη συμμετοχή δεκάδων αγωνιστών και από τη συζήτηση που έγινε, όπου αναδείχθηκαν οι θέσεις του NAP που πάνε κόντρα σε όλους τους εθνικισμούς και προβάλλουν την ταξική, αντιιμπεριαλιστική, αντιπολεμική πάλη.

«Παράσιτα» στο σώμα της δημόσιας περιουσίας

Η κυβέρνηση της ΝΔ δείχνει ιδιαίτερο ζήλο στην προώθηση των ιδιωτικοποιήσεων σε ό,τι έχει απομείνει ακόμα υπό δημόσιο έλεγχο, αλλά παράλληλα σκαρφίζεται μύριους τρόπους για να «μπάσει» τους ιδιώτες για μπίζνες μέσα στο Δημόσιο και τις υπηρεσίες του. Άμεσα θα προχωρήσουν επτά ιδιωτικοποιήσεις από το υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας, όπως ανακοίνωσαν πρόσφατα από κοινού Μητσοτάκης και Χατζηδάκης — ΔΕΠΑ Υποδομών (100%), ΔΕΠΑ Εμπορίας (65%), ΔΕΔΔΗΕ (49%), ΑΔΜΗΕ, φυσικό αέριο Καβάλας, ΕΛΠΕ, ΛΑΡΚΟ. Αλλά και σε υγεία και παιδεία, σε δρόμους και αστικές συγκοινωνίες, σε φάρμακα υψηλού κόστους, στην κατασκευή σχολείων, νοσοκομείων, φοιτητικών εστιών και πανεπιστημιακών αμφιθεάτρων, ακόμα και στον φωτισμό των δρόμων «εισβάλλουν» οι ιδιώτες επενδυτές.

Ποιοι «επενδυτές» όμως; Ούτε εργοστάσια χτίζουν, ούτε καν το λεγόμενο «επενδυτικό ρίσκο» δεν παίρνουν. Τι πιο ασφαλές για τα ιδιωτικά κεφάλαια από το να λειτουργούν ως... παράσιτα στο «σώμα» της δημόσιας περιουσίας! Αποκαλυπτικά είναι, για παράδειγμα, τα στοιχεία του ΕΟΠΥΥ για το πού πάνε τα λεφτά των ασφαλισμένων για υγειονομικές υπηρεσίες. Το 2018, τα κρατικά νοσοκομεία εισέπραξαν 794 εκατ. ευρώ και τα ιδιωτικά 1,5 δισ ευρώ, ενώ το 2019 τα ιδιωτικά πήραν ακριβώς τα διπλάσια από τα κρατικά, 1,5 δισ. έναντι 757 εκατομμυρίων!

Τα «deals» γίνονται μέσα από πληθώρα διαύλων που ανοίγουν για το κεφάλαιο οι κυβερνώντες, νυν και πρώην! Για του λόγου το αληθές, όσον αφορά την κατανομή των έργων ΣΔΙΤ με βάση τις εγκρίσεις, τα πρωτεία κρατούν οι κυβερνήσεις του ΣΥΡΙΖΑ, που ενέκριναν 13 τέτοια έργα (35% του συνόλου). Ακολουθούν η κυβέρνηση Σαμαρά ΝΔ-ΠΑΣΟΚ με 9 έργα (24%), του Παπαδήμου ΝΔ-ΠΑΣΟΚ-ΛΑΟΣ με 8 (22%) και της ΝΔ του Καραμανλή με 6 (16%).

Οι χώροι της δημόσιας υγείας και παιδείας αποτελούν κατεχοχήν πεδίο ευρύτατης εφαρμογής του δόγματος «ιδιώτες παντού»! Είτε μέσω των ΣΔΙΤ είτε με απευθείας «συμφωνίες» με διάφορους ιδιώτες επιχειρηματίες (κλινικάρχες, σχολάρχες, πάσης φύσεως εργολάβους ειδικά σε τομείς όπως καθαριότητα, φύλαξη κ.α.), η παράδοση των δημόσιων αγαθών και υπηρεσιών στο ιδιωτικό κεφάλαιο γενικεύεται.

Όλα στο μεγάλο κεφάλαιο «Εισβολή» ιδιωτών σε αγαθά-υπηρεσίες

Ανάλυση

Δημήτρης Σταμούλης

Στις ημέρες μας, λόγω της συνεχιζόμενης έξαρσης της γρίπης αλλά και της εμφάνισης και στη χώρα του Covid-19 (κορονοϊός), κρίσιμο ζήτημα είναι η δυνατότητα ασθενών να νοσηλευτούν σε Μονάδες Εντατικής Θεραπείας, όπου παρατηρούνται τεράστιες ελλείψεις στα δημόσια νοσοκομεία. Ωστόσο, ο υπουργός Υγείας έσπευσε να δώσει «λύση» στο οξύ πρόβλημα ουσιαστικά... ενοικιάζοντας κλίνες ΜΕΘ από ιδιωτικές κλινικές. «Συμφωνήσαμε με τον Σύνδεσμο Ελληνικών Κλινικών [...]. Θεωρώ ότι είναι μεγάλο επίτευγμα μαζί με τις 230 που έχουμε από το ΕΣΥ

στην Αττική και κάπου 600 σε όλη την Ελλάδα, να έχουμε επιπλέον 81 κλίνες για εντατική θεραπεία», δήλωσε ο Β. Κικίλιας.

Ωστόσο, η αλήθεια των αριθμών άλλα καταδεικνύει: Κατά μέσο όρο 50 περιστατικά παραμένουν στη λίστα αναμονής για ΜΕΘ, καθώς για την κάλυψη των αναγκών θα έπρεπε να λειτουργούν 3.000 κλίνες. Το δε προσωπικό λιγοστεύει, αφού δεν γίνονται προσλήψεις και έχουμε μόνο αποχωρήσεις. Έτσι, στο Θριάσιο Νοσοκομείο η ΜΕΘ 8 κλινών λειτουργεί πια με 7, λόγω έλλειψης προσωπικού — ενώ συνολικά 100 πλήρως εξοπλισμένες κλίνες είναι κλειστές λόγω αδυναμίας στελέχωσης.

Πόσο όμως θα κοστίζει στο Δημόσιο η ενοικίαση ιδιωτικών κλινών ΜΕΘ; Σύμφωνα με την ΠΟΕΔΗΝ, το κράτος θα πληρώνει μέσω ΕΟΠΠΥ για τον κάθε ασθενή από την 1^η έως την 3^η ημέρα 800 ευρώ ημερησίως, από την 4^η έως την 15^η 550 ευρώ

και από την 16^η ημέρα και μετά 400 ευρώ την ημέρα για όσο χρειαστεί νοσηλεία σε ΜΕΘ. Εάν, λοιπόν, χρησιμοποιηθούν και οι 81 κλίνες, το κράτος για κάθε χρόνο θα πληρώνει πάνω από 20 εκατ. ευρώ στους ιδιώτες. Με τόσα χρήματα, όμως, θα μπορούσαν να προσληφθούν 1.500 μόνιμοι εργαζόμενοι που θα άνοιγαν τις 100 κλειστές κλίνες των δημόσιων νοσοκομείων και θα περίσσευαν οι μισοί για άλλες ανάγκες!

Αποκαλυπτική του πώς η κυβέρνηση υποτίθεται ότι είναι... έτοιμη να αντιμετωπίσει την εμφάνιση κρουσμάτων Covid-19 στη χώρα, είναι και η ανακοίνωση του σωματείου εργαζομένων στο Αττικό, που με σαρκασμό τονίζει πως «καλές είναι οι ασκήσεις προσομοίωσης με τα ΜΜΕ και τις μαγικές εικόνες που δείχνουν, αλλά δυστυχώς η πραγματική ζωή για τους εργαζόμενους, τους ασθενείς και τους υγειονομικούς είναι πολύ διαφορετική». Εξη-

γεί: «Έστω ότι διαπιστώνεται κάποιο ή κάποια θετικά κρούσματα που νοσούν σοβαρά και απαιτείται η εισαγωγή τους σε ΜΕΘ. Η μονάδα του νοσοκομείου μας έχει 8 κλίνες κλειστές (λόγω έλλειψης προσωπικού και ιατροτεχνολογικού εξοπλισμού) και δεν καλύπτει τις “τακτικές” ανάγκες του νοσοκομείου, με αποτέλεσμα να παραμένουν αρκετοί ασθενείς διασωληνωμένοι στους ορόφους. Σε ποια ΜΕΘ θα νοσηλευτούν;».

Ο Β. Κικίλιας, πάντως, αντί να απαντά κάνει πάσες σε ιδιώτες και στον χώρο του φαρμάκου, καθώς προώθησε νόμο για τη χορήγηση των ΦΥΚ (Φάρμακα Υψηλού Κόστους) και από ιδιωτικά φαρμακεία, μέσω του ΕΟΠΥΥ, στο όνομα της καλύτερης εξυπηρέτησης καρκινοπαθών, νεφροπαθών κα. Η απόφαση, σε πρώτη φάση, αφορά 85 σκευάσματα που χορηγούνται μόνο από το στόμα και δεν απαιτείται προέγκριση από το ηλεκτρονικό σύστημα. Ωστόσο,

αυτή η απόφαση δημιουργεί πλήθος αναπάντητων ερωτημάτων, κατά τον Πανελλήνιο Σύλλογο Εργαζομένων ΕΟΠΥΥ. Πώς θα εξελιχθεί αυτό το πρόγραμμα μετά από έναν χρόνο, όταν αναμένεται να γενικευτεί και να επεκταθεί στα υπόλοιπα φάρμακα υψηλού κόστους; Εάν δοθούν όλα απευθείας στα ιδιωτικά φαρμακεία, ποιος θα πληρώσει το αναπόφευκτα αυξημένο κόστος; Στην κυβέρνηση δεν απαντούν σαφώς ότι δεν θα υπάρξει συμμετοχή των ασφαλισμένων. Όπως σχολιάζουν οι εργαζόμενοι, «αν η επιλογή της κυβέρνησης είναι η απαξίωση των φαρμακείων του ΕΟΠΥΥ, θα το πληρώσει νομοτελειακά με το πολιτικό κόστος της αναβίωσης σκηνών του παρελθόντος με ασφαλισμένους του ΟΠΑΔ, καρκινοπαθείς και νεφροπαθείς, να προπληρώνουν υπέροργκα ποσά σε ιδιωτικά φαρμακεία για τα φάρμακά τους και να παρακαλούν το ασφαλιστικό τους ταμείο να αποζημιωθούν».

Αλλά και στον χώρο της παιδείας, η κυβέρνηση δίνει τα... ρέστα της σε «επενδυτές», επιχειρηματίες και σχολάρχες, καθώς το αρμόδιο υπουργείο βαθαίνει και επεκτείνει την αντιεκπαιδευτική αναδιάρθρωση σε βάρος της δημόσιας εκπαίδευσης, στο πλαίσιο των κατευθύνσεων ΕΕ-ΟΟΣΑ. Με τον νόμο Κεραμέως για την τριτοβάθμια εκπαίδευση ενισχύεται η ιδιωτική εκπαίδευση, εμπορευματοποιούνται τα πτυχία και εξισώνονται με αυτά των ιδιωτικών κολεγίων, μετατρέποντάς τα σε τυπικό προσόν διορισμού/πρόσληψης στο δημόσιο, ενώ η επαγγελματική εξίσωση έχει ήδη νομοθετηθεί από την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ.

Η κυβέρνηση της ΝΔ δι-

νει τη δυνατότητα σε χιλιάδες αποφοίτους ιδιωτικών κολεγίων να εισαχθούν άμεσα στην προκήρυξη του ΑΣΕΠ για διορισμό στην εκπαίδευση. Η εξέλιξη αυτή, ουσιαστικά, εξισώνει ντε φάκτο τα κολέγια με τα δημόσια ΑΕΙ, οδηγεί στην ανεργία χιλιάδες αναπληρωτές και υποβαθμίζει τα πανεπιστημιακά πτυχία αλλά και

το δόγμα «πτυχία» από πανεπιστήμια - σούπερ μάρκετ.

Εκτός από τα πτυχία των ΑΕΙ, η κυβέρνηση κάνει «δώρο» στους ιδιώτες, και τις κτιριακές υποδομές όχι μόνο στην εκπαίδευση αλλά και συνολικά σε ό,τι αφορά την κατασκευή νέων δημόσιων κτιρίων και υποδομών, μέσω των περιβόητων Συμπράξεων Δημόσιου

μιούπολη Ρεθύμνου, αξίας 180 εκατ. ευρώ. Το έργο αφορά χρονική περίοδο... 30 ετών!

Γενικότερα, με ΣΔΙΤ προωθήθηκαν το 2019 από συστήματα διαχείρισης απορριμμάτων (Κ. Μακεδονία) και κατασκευή οδικών αξόνων (ΝΔ Πελοπόννησος) μέχρι αναβαθμίσεις ηλεκτροφωτισμών δρόμων και δημόσιων χώρων (Αθήνα, Ήπειρος, Κ. Μακεδονία). Αποκαλυπτική είναι η πρόσφατη έρευνα του Λ. Βατικιώτη, όσον αφορά στα αποτελέσματα από τις ΣΔΙΤ που υλοποιούνται στην Ελλάδα τα τελευταία 15 χρόνια. Όπως προκύπτει, δεν εγγυώνται την ποιότητα των δημοσίων έργων, μεταφέρουν τους κινδύνους στο κράτος και στους πολίτες, δεν είναι απαλλαγμένες από τις γνωστές καθυστερήσεις, αναπαράγουν τη διαφθορά και υπονομεύουν τις αμοιβές της εργασίας, το περιβάλλον, το δημόσιο συμφέρον και τα δημόσια οικονομικά. Το παράδειγμα τόσο των μονάδων των απορριμμάτων όσο και των σχολείων δείχνει ότι οι αυστηροί κανόνες εκτέλεσης ενός έργου ΣΔΙΤ δεν εγγυώνται ότι αυτό θα ενταχθεί και θα υπηρετήσει τις ευρύτερες ανάγκες, τις παιδαγωγικές αρχές ή τη μείωση των απορριμμάτων. Επιπλέον, δεν επιμερίζουν αναλογικά και πολύ περισσότερο δεν μεταφέρουν τον κίνδυνο στην πλευρά του ιδιώτη. Ενδεικτικά, η διακοπή των εργασιών στους αυτοκινητοδρόμους, με αφορμή τη μείωση της κίνησης και η επανεκκίνησή τους με αυξημένο κόστος και μειωμένο έργο, με την επίκληση έκτακτων περιστάσεων, σήμανε τη μετακύλιση όλου του κινδύνου στην πλευρά του κράτους, δηλαδή των φορολογουμένων.

Το μοντέλο των ΣΔΙΤ δεν εγγυάται την ποιότητα των έργων, ενώ μεταφέρει τους κινδύνους και το κόστος στο κράτος και τους φορολογούμενους

το περιεχόμενο του δημόσιου σχολείου. «Κουμπώνει» με τον νόμο Γαβρόγλου του ΣΥΡΙΖΑ για τον τρόπο πρόσληψης των εκπαιδευτικών (προσωντολόγιο) και, εν τέλει, αμφισβητεί και απαξιώνει τα επαγγελματικά δικαιώματα, το πτυχίο και την προϋπηρεσία. Ενισχύει με όλους τους τρόπους την ιδιωτική εκπαίδευση, τους επιχειρηματίες των πάσης φύσης ΙΕΚ και τους σχολάρχες. Προωθεί

Ιδιωτικού Τομέα. Μόνο στον τομέα των φοιτητικών εστιών, με αυτή τη μέθοδο δρομολογούνται νέα κτίρια σε Βόλο και Λαμία, προϋπολογισμού 90 εκατ. ευρώ, ενώ σε εξέλιξη βρίσκεται ο διαγωνισμός για το έργο της μελέτης, χρηματοδότησης, κατασκευής και τεχνικής διαχείρισης φοιτητικών εστιών σε Ρέθυμνο και Ηράκλειο, συνολικά 3.000 κλινών, ακόμα και αμφιθέατρο στην Πανεπιστη-

Κατάργηση ιδιοκτησίας στα «κοινά αγαθά»

«Ο σύγχρονος ολοκληρωτικός καπιταλισμός μετατρέπει σε ιδιωτική ιδιοκτησία του κεφαλαίου ό,τι από τα "κοινά αγαθά" μπορεί να χρησιμοποιηθεί για την άντληση κέρδους και την ιδιοποίηση ξένων απλήρωτης εργασίας: Παραγωγικές μονάδες και φυσικούς πόρους, καινοτόμες ανακαλύψεις και παραδοσιακές γνώσεις, νέες εκτάσεις και διαδίκτυο, πληροφόρηση και επικοινωνίες, μεταφορές και γονιδίωμα, διάστημα και θαλάσσιο βυθό, καλλιτεχνική δημιουργία και συναισθήματα», αναφέρει η Προγραμματική Διακήρυξη του ΝΑΡ.

Η τάση αυτή προωθείται σήμερα με πολλούς τρόπους: Απόκτηση, κυριαρχία ή νομή σε μια σειρά τομείς, άμεση ιδιωτικοποίηση ή μακροχρόνια υπενόκιαση δημόσιων στοιχείων από ιδιώτες, διαχείριση «κόκκινων δανείων», εξαγορές και συγχωνεύσεις. Διευκολύνεται από τη συντριβή του λεγόμενου «κράτους πρόνοιας», την εκχώρηση δημόσιων ή κρατικών λειτουργιών και υπηρεσιών σε ιδιώτες, την απόσυρση του κράτους από «κοινωνικές» λειτουργίες.

Από αυτήν την άποψη, είναι άκρως επίκαιρος ο στόχος της κατάργησης της ιδιοκτησίας σε κάθε μορφή κοινωνικού αγαθού. Με εθνικοποίηση, χωρίς αποζημίωση, επιχειρήσεων ενέργειας, τραπεζών, κρίσιμων βιομηχανικών τομέων. Με δημόσιο εργατικό έλεγχο και ιδιοκτησία σε ρεύμα, νερό, τηλεπικοινωνίες, μεταφορές, λιμάνια, αεροδρόμια, γη, που θα λειτουργούν για τον λαό και όχι για ιδιώτες παραγωγούς. Με κατάργηση του ΤΑΙΠΕΔ και όλων των μνημονιακών νόμων. Με δημόσια, καθολική, αξιοπρεπή δημόσια παιδεία, υγεία, πρόνοια για όλους. Στην προοπτική μιας άλλης κοινωνίας, όπου οι βασικοί «αρμοί» της θα λειτουργούν με κοινοκτημοσύνη και συλλογική ιδιοκτησία των ελεύθερα συνεταιρισμένων παραγωγών σε παραγωγικές μονάδες, φυσικούς και πλουτοπαραγωγικούς πόρους, απαλλαγμένοι από τα «δεσμά» του κέρδους για τους λίγους.

«Γκάζια» κερδοφορίας σε δρόμους-συγκοινωνίες

► 1.000 χλμ της Εγνατίας σε ιδιώτες, 25 δρομολόγια του ΟΑΣΘ στα ΚΤΕΛ

Η ΠΑΡΑΧΩΡΗΣΗ σε ιδιώτες της Εγνατίας Οδού -του μεγαλύτερου αυτοκινητόδρομου της χώρας μήκους 1.000 χλμ και ίσως του μεγαλύτερου περιουσιακού στοιχείου του Δημοσίου που έχει περάσει στο ΤΑΙΠΕΔ- εισέρχεται στην τελική φάση έως το καλοκαίρι, καθώς η 26^η Ιουνίου 2020 ορίστηκε ως καταληκτική ημερομηνία υποβολής δεσμευτικών προσφορών. Αυτός ο δρόμος κατασκευάστηκε κατά μεγάλο μέρος του με εθνικούς πόρους, έστω και αν η Εγνατία Οδός ΑΕ ωθήθηκε να λάβει δάνεια, ώστε να καλύψει τη συμμετοχή του Δημοσίου στην κατασκευή του έργου.

Μεθοδεύεται, λοιπόν, η μακροχρόνια παραχώρηση μιας ήδη κατασκευασμένης

υποδομής που δεν απαιτεί οποιαδήποτε ιδιωτική επένδυση. Τη στιγμή, μάλιστα, που βάσει οικονομικών μελετών και δημοσιοποιημένων στοιχείων, με την παρούσα διαχείριση, η εκμετάλλευσή της μπορεί να αποφέρει στο Δημόσιο κέρδη της τάξης των 5 δισ. ευρώ στα επόμενα 35 χρόνια. Μάλιστα ως έξτρα δώρο στους ιδιώτες, το ύψος των διοδίων θα υπερδιπλασιαστεί με τη σχεδιαζόμενη παραχώρηση από τα 3 λεπτά ανά χιλιόμετρο, στα 5-7 λεπτά — όπως είναι στις λοιπές παραχωρήσεις!

Εκτός, όμως, από τους δρόμους, η κυβέρνηση προσφέρει στα χέρια ιδιωτών και δρομολόγια που εκτελούσαν οι δημό-

σιες συγκοινωνίες. Το σχετικό «πείραμα» του υπουργείου Υποδομών ξεκινά στη Θεσσαλονίκη, όπου 25 δρομολόγια του ΟΑΣΘ παραδίδονται για δύο χρόνια στα ΚΤΕΛ, στα οποία θα δοθεί η δυνατότητα παροχής συγκοινωνιακού έργου -μέσω υπεκμίσθωσης- στα ΚΤΕΛ Σερρών, Χαλκίδης και Κιλκίς. Φυσικά, προηγήθηκε το έργο... κατάρρευσης του ΟΑΣΘ, ο οποίος από 620 λεωφορεία έχει βρεθεί με 210. Έτσι, τα ΚΤΕΛ εμφανίζονται περίπου ως σωτήρες, με το αζημίωτο. Για την όλη μπίζνα, από τον κρατικό προϋπολογισμό θα λάβουν 22,3 εκατ. ευρώ ανά έτος, με δυνατότητα παράτασης της σύμβασης και για το 2022.

«Πρωτοβουλία Διαλόγου»: Πορεία προς την Πανελλαδική Συνάντηση (28-29/3) Αθήνα

ΜΕΤΑ ΤΙΣ ΠΕΤΥΧΗΜΕΝΕΣ συσκέψεις σε Θεσσαλονίκη και Αθήνα, η «Πρωτοβουλία Διαλόγου για σύγχρονο κομμουνιστικό πρόγραμμα και κόμμα» σχεδιάζει τα επόμενα βήματά της. Στην πρόσφατη συνεδρίαση της Συντονιστικής Γραμματείας της Πρωτοβουλίας στην Αθήνα, συζητήθηκαν μια σειρά από κινήσεις στην πορεία προς την Πανελλαδική Συνάντηση του δυναμικού που συμμετέχει, υπογράφει και συσπειρώνεται στην προσπάθεια. Όπως αποφασίστηκε τόσο στις συσκέψεις όσο και στη συνεδρίαση της γραμματείας, η πρώτη αυτή Πανελλαδική Συνάντηση θα πραγματοποιηθεί στην Αθήνα στις 28 και 29 Μαρτίου. Στη συνάντηση, στόχος είναι να συμμετάσχουν όλοι όσοι υπογράφουν το κείμενο-κάλεσμα που κυκλοφορεί από τις αρχές Ιανουαρίου, το οποίο συνυπογράφουν μέχρι στιγμής 260 αγωνιστές και αγωνίστριες, καθώς και όσοι ενδιαφέρονται και θέλουν να συμμετάσχουν στις διαδικασίες της «Πρωτοβουλίας». Για τον σκοπό αυτό προτάθηκε η διοργάνωση μιας σειράς συσκέψεων σε περιοχές, στις οποίες θα οργανωθεί η συμμετοχή στη διαδικασία. Επίσης, η γραμματεία συζήτησε τη διαμόρφωση εισηγητικού κειμένου στην πανελλαδική διαδικασία, με άξονες και κατευθύνσεις που θα αναπτυχθούν από ομάδες εργασίας.

Ακροβασίες | Βασίλης Παπαγεωργίου

Με ένα ...κλικ

ΜΟΥΣΙΚΗ ΒΡΑΔΙΑ PRIN

► Η φετινή γιορτή του *Prin* ολοένα και πλησιάζει. Το Σαββατόβραδο στις 21 του Μάρτη, το ραντεβού μας έχει δοθεί ήδη στον φιλόξενο χώρο του *Ilion Plus*. Να περάσουμε μια «ζεστή» συντροφική βραδιά και να ενισχύσουμε οικονομικά την εφημερίδα, διασκεδάζοντας παρέα με τον Δημήτρη Ζερβουδάκη και τους συνεργάτες του. Περισσότερες λεπτομέρειες θα υπάρχουν στο φύλλο της επόμενης Κυριακής.

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΓΙΑ ΤΑ 30 ΧΡΟΝΙΑ ΝΑΡ ΣΤΗΝ ΚΟΖΑΝΗ

► Το Σάββατο 7/3, στις 7 μ.μ., στο Εργατικό Κέντρο Κοζάνης θα διοργανωθεί εκδήλωση για τη συμπλήρωση 30 χρόνων από την ίδρυση του ΝΑΡ. Ομιλητές: Π. Μαυροειδής και Χρ. Βασιλόπουλος.

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΝΑΡ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΞΟΡΥΞΕΙΣ ΣΤΑ ΤΡΙΚΑΛΑ

► Την Παρασκευή 6/3, στις 8 μ.μ., στην αίθουσα διοικητηρίου στο Μουσείο Τσιτσάνη στα Τρίκαλα (Καρδίτσας 1), το ΝΑΡ για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση θα πραγματοποιήσει εκδήλωση-συζήτηση με θέμα: «Εξορύξεις-ΑΟΖ-Πολεμικά σχέδια». Ομιλητής: Π. Μαυροειδής (μέλος ΠΕ ΝΑΡ).

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΒΙΒΛΙΟΥ ΜΟΥΣΗ ΛΙΤΣΗ ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

► Το Σάββατο 7/3, στις 7.30 μ.μ., στον πολυχώρο του περιοδικού *Ένεκεν* (Πρ. Κορομηλιά 37) θα γίνει η παρουσίαση του νέου βιβλίου του Μωυσή Λίτση *Στης Μεταπολίτευσης τα χρόνια* (εκδόσεις Τόπος). Για το βιβλίο θα μιλήσουν ο εκδότης του περιοδικού *Ένεκεν* Γιώργος Γιαννόπουλος, ο επίκουρος καθηγητής στο Τμήμα Πολιτικών Επιστημών ΑΠΘ Σπύρος Μαρκέτος και ο συγγραφέας.

ΠΡΟΒΟΛΗ ΤΑΙΝΙΑΣ ΣΤΗΝ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΛΕΣΧΗ ΝΕΑΣ ΙΩΝΙΑΣ

► Την Κυριακή 1/3, στις 8 μ.μ., η Εργατική Λέσχη Νέας Ιωνίας θα προβάλει το ντοκιμαντέρ *Hip-Hop: Beyond Beats and Rhymes* του Μπίρρον Χαρτ. Μετά την προβολή θα ακολουθήσει μπαρ και hip hop dj set (Ελ. Βενιζέλου 84).

Πέθανε η σπουδαία Άλκη Ζέη

«ΕΦΥΓΕ» ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ το βράδυ της Πέμπτης, σε ηλικία 97 ετών, η σημαντική συγγραφέας και λογοτέχνη Άλκη Ζέη. Κατά την περίοδο της Κατοχής εντάχθηκε στην ΕΠΟΝ, ενώ το 1948, ύστερα από την ήττα του ΔΣΕ στον εμφύλιο, την συνέλαβαν και την εξόρισαν στη Χίο, λόγω των πολιτικών της πεποιθήσεων. Ανάμεσα στα διαχρονικά της έργα συγκαταλέγονται *Το καπλάνι της Βιτρίνας*, *Ο μεγάλος περίπατος του Πέτρου* καθώς και η *Αρραβωνιαστικά του Αχιλλέα* και θεωρούνται από τα ουσιαστικότερα λογοτεχνικά έργα για παιδιά και εφήβους. Η κηδεία της θα γίνει την Τρίτη από το Α' Νεκροταφείο.

Υπηρεσία Ασύλου: Εργαζόμενοι κατά κρατικής βίας στα νησιά

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ καταδίκης της καταστολής και της κρατικής βίας που χρησιμοποιήθηκε τις τελευταίες μέρες στα νησιά του Βορείου Αιγαίου «εναντίον των κατοίκων και των εργαζόμενων, με στόχο να επιβληθεί με αυταρχικό τρόπο η αντι-προσφυγική πολιτική», εξέδωσε το Σωματείο Εργαζομένων Συμβασιούχων Υπηρεσίας Ασύλου (ΣΕΣΥΑ). «Το ΣΕΣΥΑ είναι αντίθετο στη στάση των τοπικών αρχών και των λοιπών ξενοφοβικών φωνών που επικεντρώνονται στο να εκκενωθούν τα νησιά, ουσιαστικά αδιαφορώντας για τις εξευτελιστικές και απομονωτικές συνθήκες που ζουν εδώ και χρόνια οι πρόσφυγες/ισσες και οι μετανάστες/ριες», αναφέρει.

ΚΟΥΠΟΝΙΑ

για τους αναγνώστες του

PRIN

θέατρο

Με την επίδειξη του παρόντος κουπονιού, το *Prin* παρέχει τη δυνατότητα σε 2 αναγνώστες του να παρακολουθήσουν τη παράσταση **Φελίτσε και Λίλυ: Ένας άνθρωπος ανάμεσα στους ανθρώπους** της Ελένης Καρασαββίδου, με ένα εισιτήριο αξίας 13 ευρώ! **Τελευταίες 2 παραστάσεις: Τετάρτη-Πέμπτη στις 9.15 μ.μ.**

Θέατρο Vault

(Μελενίκου 26, Γκάζι).

Τηλέφωνα επικοινωνίας: 2130356472/6949534889

Ισχύει για όλες τις παραστάσεις βάσει διαθεσιμότητας (απαραίτητη η τηλεφωνική κράτηση και η επίδειξη του κουπονιού κατά την παραλαβή των εισιτηρίων).

θέατρο

Με την επίδειξη του παρόντος κουπονιού, το *Prin* παρέχει τη δυνατότητα σε 2 αναγνώστες του να παρακολουθήσουν τη θεατρική παράσταση **Οι γειτονίες του κόσμου** του Γιάννη Ρίτσου, με ένα εισιτήριο αξίας 12 ευρώ! **Παραστάσεις (μέχρι 1/4) Κάθε Τετάρτη στις 8.30 μ.μ.**

Θέατρο Βαφείο - Λάκης Καραλής (Αγ. Όρους 16 και Κωνσταντινουπόλεως 115 Βοτανικός).

Τηλέφωνο: 6944189698

Ισχύει για όλες τις παραστάσεις βάσει διαθεσιμότητας (απαραίτητη η τηλεφωνική κράτηση και η επίδειξη του κουπονιού κατά την παραλαβή των εισιτηρίων).

Συνέντευξη

ΣΤΟΝ
ΓΙΩΡΓΟ
ΚΡΕΑΣΙΔΗ

► Ποιος είναι ο χαρακτήρας της αποστολής αλληλεγγύης στους πρόσφυγες και τα νησιά του Β. Αιγαίου;

Η αποστολή στην οποία συμμετέχουν δεκαεννιά (19) σύμβουλοι και εκπρόσωποι από κινήσεις σε δήμους και περιφέρειες όλης της χώρας, μαζί με τον Ν. Μανάβη από το Βόρειο Αιγαίο, έχει χαρακτήρα αλληλεγγύης αλλά και σύγκρουσης με τη μαύρη προπαγάνδα και την παραπληροφόρηση. Με περιοδείες στη Μυτιλήνη και τα χωριά, με υλικό προς τους νησιώτες και τους πρόσφυγες, εκδηλώσεις και συναντήσεις με σωματεία και φορείς, φέρνουμε στο προσκήνιο το μήνυμα ότι «οι πρόσφυγες είναι καλοδεχόμενοι στις γειτονιές μας στην ηπειρωτική Ελλάδα και τα νησιά», όπως γράφει και η ανακοίνωσή μας. Η πρωτοβουλία μας έρχεται σαν συνέχεια της δράσης μας για τα δικαιώματα των προσφύγων, ήδη από το πρώτο κύμα το 2015. Γιατί δεν ξεχνάμε ότι πρόκειται για θύματα των πολέμων και της ιμπεριαλιστικής επέμβασης.

► Η ακροδεξιά προπαγάνδα μιλάει για εξισλαμισμό των νησιών και «δούρειο ίππο της Τουρκίας». Πώς το σχολιάζετε;

Η προπαγάνδα αγνοεί επιδεικτικά ότι έχουμε να κάνουμε με οικογένειες κατατρεγμένων, γυναίκες και παιδιά, ανήμπορους ανθρώπους. Ανήκουν σε διάφορες εθνικότητες, εκδοχές του ισλάμ, πολλοί δεν είναι μουσουλμάνοι ή δεν θρησκευόνται καν. Αξιοποιούνται οι δυσκολίες επικοινωνίας για να εμφανιστούν ως επικίνδυνοι, τη στιγμή που πρόκειται κατά βάση για θύματα των στηριγμάτων και των συμμάχων της τουρκικής πολιτικής στη Μέση Ανατολή. Η προπαγάνδα επενδύει στον φόβο, γιατί μόνο έτσι μπορεί να ξεχαστεί ότι οι συγκρούσεις που ξεσπώνουν τους πρόσφυγες είναι παντού μεταξύ μουσουλμάνων. Ας σημειωθεί ότι αυτοί που ενορχηστρώνουν την αντιπροσφυγική εκστρατεία, καλοδέχονται τα τουρκικά μονοπώλια. Τη φτωχολογία μονάχα βαφτίζουν εχθρό.

► Πέρα όμως από το μήνυμα αλληλεγγύης, ποια συγκεκριμένη πρόταση έχει η αποστολή, μπροστά και στα αδιέξοδα διαχείρισης

Θανάσης Αγαπητός

Περιφερειακός σύμβουλος με την Ανταρσία στην Κ. Μακεδονία

Ταξική αλληλεγγύη χωρίς εθνικούς διαχωρισμούς

Ο Θανάσης Αγαπητός, περιφερειακός σύμβουλος με την Ανταρσία στην Κ. Μακεδονία - Αντικαπιταλιστική Αριστερά, μιλάει στο Πριν για την αποστολή αλληλεγγύης των αριστερών αντικαπιταλιστικών κινήσεων πόλης και περιφέρειας στο νησί της Λέσβου, η οποία ξεκίνησε την Παρασκευή και ολοκληρώνεται αύριο, Κυριακή, με επίσκεψη στη Μόρια και στο Καρατεπέ, συζήτηση με τους πρόσφυγες και μοίρασμα ανακοίνωσης στις γλώσσες τους.

του προσφυγικού που αξιοποιούνται για καλλιέργεια φόβου στους νησιώτες;

Καταρχήν απαιτούμε να καταργηθούν τα στρατόπεδα, γιατί λέμε «όχι» στον εγκλεισμό των προσφύγων. Δεν πρέπει σε καμιά περίπτωση να χτιστούν στρατόπεδα-φυλακές προσφύγων. Η διέξοδος περνάει από την παροχή ασύλου, τη διαμονή τους σε κατοικίες μέσα στις μεγάλες πόλεις, όπου, αν μοιραστεί ισορροπημένα ο αριθμός των προσφύγων, μπορούν να διασφαλιστούν ανθρώπινες συνθήκες

Αν η Αριστερά δεν συγκρουστεί στα ίσια με το κλίμα φόβου και ρατσισμού, θα βρεθεί σε δύσκολη περιθωριακή θέση

“

και ένταξη με ίσα δικαιώματα στον κοινωνικό ιστό. Υπάρχουν κτιριακές και άλλες υποδομές, εκεί πρέπει να πάνε τα κονδύλια και όχι στην οικοδόμηση φυλακών και το κόστος της καταστολής. Παραπέρα, ζητάμε την ελεύθερη μετακίνηση και τον απεγκλωβισμό από τα νησιά, γιατί είναι ανθρώπινο δικαίωμα των ίδιων των προσφύγων και όχι για να μην ζουν δίπλα μας.

► Στις φωνές που εμφανίζουν την αλληλεγγύη στους πρόσφυγες να αγνοεί τους Έλληνες φτωχούς που έχει χτυπήσει η κρίση πώς απαντάτε;

Πρώτα από όλα θυμίζουμε ότι όσοι από την κυβέρνηση και την ακροδεξιά κραυγάζουν ενάντια στους πρόσφυγες, όπως ο Άδωνις Γεωργιάδης, είναι οι ίδιοι που απαιτούν μαζικές εξώσεις και κατασχέσεις πρώτης κατοικίας των Ελλήνων. Η κυβέρνηση και η Ευρωπαϊκή Ένωση που οργανώνουν την αντιλαϊκή πολιτική που τσακίζει τα φτωχά λαϊκά στρώματα, ενορχηστρώνουν και υλοποιούν την αντιμεταναστευτική πολιτική. Σήμερα, η άγρια αστυνομική βία στα νησιά και τα ΜΑΤ σε ρόλο δύναμης κατοχής, δείχνουν ότι, μετά τους πρόσφυγες, ο ντόπιος πληθυσμός θα δεχτεί το επόμενο χτύπημα. Αναδεικνύουμε ότι για τα προβλήματα που δημιουργούνται με την επίταξη περιουσιών

και τις ζημιές γύρω από τα στρατόπεδα υπεύθυνες είναι οι κυβερνήσεις του ΣΥΡΙΖΑ και τώρα της ΝΔ, καθώς και η ΕΕ. Η μάχη της αλληλεγγύης είναι προϋπόθεση διεκδίκησης μιας καλύτερης ζωής για όσους έχουν εγκλωβιστεί στο μνημονιακό καθεστώς.

► Στα όρια που βάζει η Ευρωπαϊκή Ένωση, μέσω της συμφωνίας με την Τουρκία και συνολικά το πλαίσιο που έχει διαμορφώσει, πώς απαντάτε;

Η ΕΕ, με τη βάρβαρη πολιτική της «αποτροπής», ευθύνεται

για τις άθλιες συνθήκες που βιώνουν οι πρόσφυγες αλλά και για τους θαλασσοπνιγμένους στη Μεσόγειο και το Αιγαίο. Και φυσικά, μην ξεχνάμε ότι συμμετέχει στις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις που διαλύουν τις χώρες αυτών των κατατρεγμένων. Η πολιτική της ΕΕ είναι απάνθρωπη και χρεοκοπημένη, καθώς η θέση ότι οι πρόσφυγες είναι κίνδυνος για τις κοινωνίες έχει εδραιώσει τον ρατσισμό και την ακροδεξιά στην πολιτική σκηνή της Ευρώπης. Είναι όρος ζωής να μην εφαρμοστούν και να καταργηθούν οι αντιπροσφυγικές συνθήκες ΕΕ-Τουρκίας, Δουβλίνο II και φυσικά η Frontex και οι δομές καταστολής. Να πέσουν τα τείχη της ΕΕ, να ανοίξουν τα σύνορα για τους πρόσφυγες, οι πρόσφυγες να μπορούν να ταξιδέψουν στις χώρες που επιθυμούν, να έχουν δικαίωμα στο άσυλο και να υπάρχει ιδιαίτερη μέριμνα και επείγουσα προστασία των ασυνόδευτων παιδιών. Πρέπει να μπει φραγμός στις επιχειρήσεις αποτροπής σε θάλασσα και στεριά που κοστίζουν ανθρώπινες ζωές, στους δολοφονικούς φράκτες στη θάλασσα και στον Έβρο, στις επαναπροωθήσεις και απελάσεις.

► Η πρότασή σας βάζει δύσκολα καθήκοντα στις δυνάμεις Αριστεράς. Είναι οι δυνάμεις αυτές σε θέση να προβάλλουν αντίσταση;

Η μαχόμενη και αντικαπιταλιστική Αριστερά αυτόν τον λόγο ύπαρξης έχει, να υπερασπιστεί τον κόσμο της εργασίας και τα φτωχά λαϊκά στρώματα χωρίς διαχωρισμούς, εθνικούς, θρησκευτικούς ή άλλους. Γιατί και στην πιο γκρίζα εποχή κάποιος πρέπει να πάει κόντρα, αλλιώς θα τον ξεπεράσει η ιστορία. Εξάλλου, στις καταγιστικές εξελίξεις, μια τέτοια παρέμβαση μπορεί να αλλάξει το κλίμα, όπως συμβαίνει τώρα στα νησιά. Δεν χωράει η εποχή μεσοβέζικες στάσεις σαν κι αυτή του ΚΚΕ, που στο όνομα της επαφής με το κοινό αίσθημα μένει στο «να απεγκλωβιστούν, να φύγουν» οι πρόσφυγες και ως εκεί, χωρίς να δίνει τη μάχη του ασύλου και της κοινωνικής ενσωμάτωσης. Αν η Αριστερά δεν συγκρουστεί στα ίσια με το κλίμα φόβου και ρατσισμού, θα βρεθεί σε δύσκολη περιθωριακή θέση.

Ηττα της καταστολής

Αποκαλυπτικές ήταν οι εικόνες από τους αχαλίνωτους τραμπουκισμούς των ΜΑΤ. Για τον κόσμο που δεν γνωρίζει πως πρόκειται για ορδές ένστολων τραμπούκων, επιλεγμένων και εκπαιδευμένων, έτσι ώστε να υπηρετούν με βία την κρατική και κυβερνητική εξουσία, προκάλεσαν σοκ οι εικόνες με τους ΜΑΤατζήδες με πολιτικά ρούχα να επιτίθενται «αυθόρμητα» και με λύσσα κατά κατοίκων της Χίου στο λιμάνι των Μεστών, επειδή τους αποδοκίμαζαν! Ή να σπάνε παρκαρισμένα αυτοκίνητα, να ρίχνουν με ευθεία βολή κατά του πλήθους –έτσι τραυματίστηκε γυναίκα στη Χίο– ή να σημαδεύουν τους συγκεντρωμένους. Το γεγονός πως το υπουργείο ΠΡΟ.ΠΟ., ο Μ. Χρυσοχοϊδης και ο Κ. Μητσοτάκης, το μόνο που είπαν είναι πως θα «διερευνηθούν οι καταγγελίες» –με τον γνωστό σε όλους τρόπο– υπογραμμίζει πως οι πρακτικές αυτές των ΜΑΤ είναι βασικό στοιχείο της ύπαρξής τους.

Γι' αυτό αξίζει το κίνημα να επαναφέρει στην πρώτη γραμμή το αίτημα της διάλυσης των ΜΑΤ (ΥΑΤ) και των άλλων μονάδων καταστολής των διαδηλώσεων και του κινήματος (ΔΙΑΣ, νέα Δέλτα κ.λπ.). Το παλιό σύνθημα «διαλύστε τώρα τα ΜΑΤ και ΜΕΑ, αλλιώς θα τα διαλύσει η νεολαία» θα ξανακουστεί. Η ζωή έδειξε πως απέναντι σε αποφασισμένο λαό και νεολαία, οι δυνάμεις καταστολής δεν μπορούν να «επιβάλλουν την τάξη».

Η επιβλητική και τρομοκρατική απόβαση των ΜΑΤ στα νησιά έγινε άρον-άρον αποχώρηση την Πέμπτη το μεσημέρι, με τους ΜΑΤατζήδες να έχουν βρεθεί αντιμέτωποι με την οργή και τη δικαιολογημένη αντιβία των κατοίκων. Κι αυτό, παρότι έγινε απαράδεκτη χρήση στρατιωτικών μέσων και εγκαταστάσεων για την υλοποίηση των κυβερνητικών σχεδίων. Η εξέλιξη αυτή αποτέλεσε πολιτική ήττα για την κυβέρνηση της ΝΔ, τα στελέχη της οποίας έδειχναν αιφνιδιασμένα από την εξέλιξη, αναδεικνύοντας για μια ακόμα φορά απόσταση (και εχθρότητα) από τις κοινωνικές διεργασίες. Προφανώς, όμως, η κυβέρνηση και το σύστημα θα επιχειρήσουν αντεπίθεση...

Νίκος Μανάβης | ανταπόκριση από τη Λέσβο

Αγώνας διαρκείας ενάντια στα νησιά-φυλακές προσφύγων

Οι πραιτοριανοί του Μητσοτάκη αποχώρησαν από Λέσβο και Χίο το πρωί της Πέμπτης ηττημένοι. Τίποτα δεν προμήνυε την εξέλιξη αυτή τα ξημερώματα της περασμένης Δευτέρας 24 Φεβρουαρίου, όταν οι διμοιρίες των ΜΑΤ πραγματοποιούσαν απόβαση στη Χίο και στη Λέσβο και επιτίθεντο στους νησιώτες που διαδήλωναν την αντίθεσή τους στη δημιουργία κλειστών φυλακών για τους πρόσφυγες.

Μερικές ώρες μετά την αποχώρηση των ΜΑΤ από τα νησιά ο Κ. Μητσοτάκης δήλωνε ότι δεν πρόκειται να αλλάξει την αντιπροσφυγική πολιτική της κυβέρνησης του. Στην ανακοίνωση που εκδόθηκε από το γραφείο Τύπου του Πρωθυπουργού μετά τη συνάντηση με τους δημάρχους Λέσβου, Χίου, Σάμου και τον

αντιπεριφερειάρχη Λέσβου, τονίζεται η συναντίληψη κυβέρνησης και τοπικών αρχών. Επίσης, αναφέρεται ότι «οι σημερινές άναρχες δομές πρέπει να κλείσουν και να αντικατασταθούν από κλειστές δομές». Δηλαδή, η κυβέρνηση επιμένει ότι οι τοπικοί άρχοντες των νησιών συμφωνούν με την ουσία της πολιτικής της –κλειστές φυλακές για τους πρόσφυγες, καταπάτηση κάθε ανθρωπίνου δικαιώματος, και απελάσεις εξπρές– και η μόνη διαφωνία είναι στο αν θα δημιουργηθούν οι κλειστές φυλακές στα νησιά ή στην ηπειρωτική Ελλάδα.

Αμέσως μετά, η ανακοίνωση του γραφείου του πρωθυπουργού αναφέρει: «Τα στελέχη της τοπικής αυτοδιοίκησης θα προχωρήσουν σε άμεση διαβούλευση με τα δημοτικά και το Περιφερειακό συμβούλιο και θα υπο-

βάλουν προτάσεις». Αν είναι αληθής αυτή η αναφορά, τότε σημαίνει ότι κάμφθηκε και το τελευταίο σημείο αντίστασης των τοπικών αρχών. Αλλά αυτό μένει να αποδειχθεί τις επόμενες ημέρες.

Κατά τα λοιπά, μετά τη μεγάλη λαϊκή κινητοποίηση, η κυβέρνηση τάζει «καλούδια» στους δημάρχους, προκειμένου να αποδεχθούν τις κλειστές φυλακές. Αρκετοί από αυτούς, πριν τις κινητοποιήσεις των τελευταίων ημερών, ήταν έτοιμοι να προχωρήσουν σε συμφωνίες με την κυβέρνηση αλλά τώρα το ξανασκέφτονται. Στην πραγματικότητα, τις ηγεσίες του τοπικού κράτους στα νησιά απασχολούν δύο βασικά ζητήματα: α) Να αποσπάσουν περισσότερα ανταλλάγματα από την κυβέρνηση και β) Να υλοποιηθεί η κυβερνητική πολιτική χωρίς να χρεωθούν οι ίδιες

Η μεγάλη μάζα των κατοίκων των δύο νησιών συμμετείχε στις κινητοποιήσεις αυθόρμητα και σε πολλές περιπτώσεις ανοργάνωτα. Σε άλλες περιπτώσεις, οι κάτοικοι αυτοοργάνωνταν στο πεδίο της αντιπαράθεσης με τις δυνάμεις καταστολής

ΡΙΖΑ και του ΠΑΣΟΚ, χωρίς ωστόσο να αναλαμβάνουν δράση για να κινητοποιήσουν τμήματα των κατοίκων των δύο νησιών.

Διάφορες ακροδεξιές ομάδες έκαναν αισθητή την παρουσία τους στις κινητοποιήσεις, κυρίως στη Χίο και λιγότερο στη Λέσβο, χωρίς ωστόσο η δυναμική τους να χαρακτηρίζει τις κινητοποιήσεις. Οι δυνάμεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ –και άλλων σχημάτων της αντικαπιταλιστικής αριστεράς– και του αναρχικού-αντιεξουσιαστικού χώρου έκαναν αισθητή την παρουσία τους από το βράδυ της Κυριακής ως και την Πέμπτη, συμμετέχοντας στα μπλόκα και στις διαδηλώσεις που πραγματοποιήθηκαν στα δύο νησιά. Επίσης, επιδίωξαν και πέτυχαν –μαζί με τις δυνάμεις του ΚΚΕ– να κλείσουν οι υπηρεσίες των Δήμων και της Περιφέρειας, τα σχολεία και τα καταστήματα, ώστε να μπορέσουν οι νησιώτες να συμμετάσχουν μαζί στις κινητοποιήσεις. Ωστόσο, η μεγάλη μάζα των κατοίκων των δύο νησιών συμμετείχε στις κινητοποιήσεις αυθόρμητα και σε πολλές περιπτώσεις ανοργάνωτα. Σε άλλες περιπτώσεις, οι κάτοικοι αυτοοργανώνονταν στο πεδίο της αντιπαράθεσης με τις δυνάμεις καταστολής, εκεί λειτουργούσαν αρκετά αποτελεσματικά τα δίκτυα της νεολαίας, των αγροτών, των φιλάθλων του Αιολικού κ.ά.

Η επόμενη ημέρα μετά την αποχώρηση των ΜΑΤ, βρίσκει την κυβέρνηση να προσπαθεί να εφαρμόσει την ίδια πολιτική με μια διαφορετική τακτική. Σε πρώτη φάση, επιδιώκει να απαλύνει την κοινωνική αντίδραση και αμέσως μετά να επιβάλλει την πολιτική της. Για να ματαιωθούν οι κυβερνητικοί σχεδιασμοί, ο λαός των νησιών πρέπει να πάρει τον αγώνα στα χέρια του.

Σε κάθε χωριό, σε κάθε πόλη, πρέπει να γίνουν λαϊκές συνελεύσεις που θα εκλέξουν επιτροπές αγώνα. Οι επιτροπές θα έχουν την ευθύνη να συντονίσουν τη δράση των κατοίκων των χωριών, είτε υπάρχουν επεμβάσεις από τα ΜΑΤ είτε όχι. Οι συνελεύσεις και οι επιτροπές αγώνα πρέπει να λειτουργήσουν με οριζόντιο συντονισμό, ώστε να οργανωθεί ένας αγώνας διαρκείας που θα αναγκάσει δήμους και Περιφέρεια σε μη αποδοχή της κυβερνητικής πολιτικής και θα υποχρεώσει την κυβέρνηση σε υποχώρηση.

Αυτός ο αγώνας θα ξεκινάει από το αίτημα να μην δημιουργηθούν κλειστές φυλακές στα νησιά και να κλείσουν τα σημερινά άθλια hot spot αλλά δεν μπορεί να μείνει εκεί. Ο αγώνας των κατοίκων των νησιών θα πρέπει να συναντηθεί με το κίνημα των προσφύγων που επίσης διεκδικούν την κατάργηση του αποκλεισμού τους στα νησιά και το δικαίωμά τους να ταξιδέψουν ελεύθερα προς τις άλλες ευρωπαϊκές χώρες. Έτσι, όλοι μαζί –νησιώτες, πρόσφυγες και μετανάστες– θα πρέπει να αμφισβητήσουν και να επιδιώξουν την ανατροπή των αντιπροσφυγικών πολιτικών των ελληνικών κυβερνήσεων και της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Γιάννης Ελαφρός

Οι πρόσφυγες φέρνουν τον κορονοϊό, τα «δύο άκρα» τις αντιδράσεις

Νέα, πολύ επικίνδυνη, τροπή παίρνει το προσφυγικό ζήτημα. Οι πολεμικές επιχειρήσεις στην Ιντλίμπ κλιμακώνονται και εκατοντάδες χιλιάδες άνθρωποι εγκαταλείπουν την περιοχή, παίρνοντας τον δρόμο της προσφυγιάς. Η κυβέρνηση Ερντογάν διοχέτευσε δηλώσεις προς τα ΜΜΕ πως δεν μπορεί να κρατήσει τους πρόσφυγες στην Τουρκία και πως αυτοί κατευθύνονται ήδη προς τα ευρωπαϊκά σύνορα — δηλαδή κυρίως προς την Ελλάδα. Το καθεστώς Ερντογάν εργαλειοποιεί τους πρόσφυγες για να πιέσει την ΕΕ να τον στηρίξει στη βόρεια Συρία κόντρα σε Άσαντ και Ρωσία.

Από την άλλη, ο Κ. Μητσοτάκης επιχειρήσει στο υπουργικό συμβούλιο μια απαράδεκτη συσχέτιση των προσφύγων και των μεταναστών με τον κορονοϊό(!), «καθώς στις ροές προς την Ελλάδα περιλαμβάνονται άνθρωποι από το Ιράν –όπου είχαμε πολλά κρούσματα κορονοϊού– και πολλοί διερχόμενοι από το Αφγανιστάν». Με μια τοποθέτηση που ρίχνει νερό στον μύλο του ρατσισμού (και ενώ ο κορονοϊός ήρθε στην Ελλάδα από τη Δύση), ο πρωθυπουργός ανακίνωσε πως «αναβαθμίζουμε στον ανώτερο βαθμό τον έλεγχο των συνόρων μας για τη μεγαλύτερη δυνατή ανάσχεση». Ο κίνδυνος ναυαγίων στο Αιγαίο και τραγωδιών στον Έβρο ενισχύεται δραματικά.

Επιπροσθέτως, τα στελέχη και τα δημοσιογραφικά επιτελεία της

ΝΔ επιχειρούν να ενοχοποιήσουν για τις τεράστιες αντιδράσεις σε Λέσβο και Χίο τα «δύο άκρα», αναπαράγοντας όσα έλεγαν για τις πλατείες και τους «αγανακτισμένους». Ο Κ. Μητσοτάκης κάλεσε τους νησιώτες «να απομονώσουν όλα τα ακραία στοιχεία, ακροδεξιούς, ακροαριστερούς, ύποπτες ΜΚΟ, τοπικούς συμφεροντολόγους».

Το ότι οι αγωνιστές της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και της μαχόμενης Αριστεράς είναι σταθερά στην πρώτη γραμμή των αγώνων και της αλληλεγγύης στους πρόσφυγες, ενάντια στις ρατσιστικές πολιτικές των κυβερνήσεων και της ΕΕ που θέλουν να μετατρέψουν τα νησιά του βορείου Αιγαίου σε «νήσους Έλις» της Ευρώπης-φρούριο είναι γνωστό. Το ότι είναι σε διαρκή αντιπαλότητα με τις ρατσιστικές εθνικιστικές ακροδεξιές απόψεις, αλλά και τους φορείς τους (είτε στο επίσημο πολιτικό σκηνικό και το κράτος, είτε στα παρακρατικά νεοφασιστικά Τάγματα Εφόδου) είναι επίσης γνωστό. Αυτή η πολιτική στάση όχι μόνο δεν πρόκειται να αδυνατίσει αλλά θα βαθύνει το επόμενο διάστημα. «Ξεκαθαρίζουμε πως όσο αποφασιστικά θα παλέψουμε με όλες μας τις δυνάμεις ενάντια στα κυβερνητικά σχέδια για την κατασκευή κλειστών δομών-φυλακών για την προσφυγιά, άλλο τόσο θα βρεθούμε απέναντι σε κάθε ρατσιστική, ξενοφοβική και ακροδεξιά φωνή», τονίζει η ανακοίνωση του ΝΑΡ για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση.

▼
Τα ΜΑΤ μπορεί να ηττήθηκαν, αλλά η κυβέρνηση θα επανέλθει

>>>>>

τις συνέπειες αυτής της εξέλιξης. Τα παραπάνω δείχνουν ότι οι νησιώτες που κατάφεραν να διώξουν τα ΜΑΤ, στηριζόμενοι στην αυτοοργάνωση και την αποφασιστικότητα τους, ίσως πολύ γρήγορα να βρεθούν μπροστά σε δυσάρεστες εκπλήξεις. Η πλήρης αποδοχή της κυβερνητικής πολιτικής από τις δημοτικές αρχές και την περιφέρεια (ή ορισμένων από αυτές) είναι πολύ πιθανή τις αμέσως επόμενες ημέρες.

Η εμμονή της κυβέρνησης στην πολιτική της ενισχύεται από την αντιπολίτευση-χάδι που ασκεί ο ΣΥΡΙΖΑ. Ο Α. Τσίπρας δήλωσε έτοιμος να συνεργαστεί με την κυβέρνηση, μόλις αυτή αποσύρει τα ΜΑΤ από τα νησιά. Το ΠΑΣΟΚ αρκέστηκε σε μια ανακοίνωση που επί της ουσίας αποδέχεται την κυβερνητική πολιτική. Διόλου τυχαίο δεν είναι ότι οι παρατάξεις που εκφράζουν τα δύο αυτά κόμματα στο περιφερειακό συμβούλιο βορείου Αιγαίου, από τον περασμένο Νοέμβριο ακολουθούν κοινή γραμμή στο προσφυγικό με την περιφερειακή αρχή Μουτζούρη και την επίσημη παράταξη της ΝΔ. Η απόφαση της κυβέρνησης να δημιουργήσει τη μια από τις δύο φυλακές λίγα χιλιόμετρα έξω από τον Μανταμάδο (προπύργιο του ΚΚΕ) ανάγκασε την ηγεσία του Περισσού να επιλέξει μια πιο μαχητική στάση. Οργανώνοντας τον δικό κόσμο και όσους νησιώτες είναι της άμεσης επιρροής του. Στις κινητοποιήσεις που πραγματοποιήθηκαν στη Λέσβο και στη Χίο συμμετείχαν πολλά τοπικά κομματικά στελέχη του ΣΥ-

**πίσω
από τις
κάμερες**

Ξέφυγαν από τους συμβούλους ελέγχου και λογοκρισίας της ενημέρωσης οι δημοσιογράφοι στην περιφέρεια. Η βίαιη επιχείρηση «νόμου και τάξης» σε Δέσβο και Χίο δεν μπόρεσε να περιοριστεί εντός του ελεγχόμενου πεδίου των κεντρικών ΜΜΕ και των ενσωματωμένων

Μάχη για να μην περάσει η λογοκρισία στην ΕΡΤ

Ματίνα Παπαχριστούδη

Η ΠΑΡΑΛΛΑΓΗ μιας είδησης στην ΑΣΟΕΕ και το όνειδος των «δημοσιογράφων» που την αναπαράγουν σε όλο τους το μεγαλείο. Αρχικά μεταδόθηκε –από τα γνωστά κέντρα ελέγχου– πως επρόκειτο για πολίτη, οδηγό μηχανής εκτός χώρου Πανεπιστημίου, στον οποίο επιτέθηκαν «άγνωστοι». Σε λίγα λεπτά η διαρροή άλλαξε και έκανε λόγο για «αστυνομικό εκτός υπηρεσίας» που απλώς περνούσε έξω από την ΑΣΟΕΕ.

ΤΟ ΑΦΗΓΗΜΑ των ελεγχόμενων ρεπορτάζ που μετέφεραν αυτούσιες τις διαρροές της αστυνομίας, κατέρρευσε σε μισή ώρα, όταν δημοσιοποιήθηκε το βίντεο που δείχνει τον αστυνομικό να βγάζει όπλο και να σημαδεύει φοιτητές. Η κατασκευασμένη ιστορία ανασκευάστηκε άμεσα και επανακυκλοφόρησε από τους ίδιους, ότι επρόκειτο για αστυνομικό που προσπαθούσε να ξεφύγει, τον έσυραν μέσα και εκεί έβγαλε το όπλο του...

ΤΕΛΟΣ για την εβδομαδιαία εφημερίδα *Νέα Σελίδα* από τον οίκο Λιβάνη. Ο εκδότης ενημέρωσε τους εργαζόμενους την περασμένη Πέμπτη πως κλείνει την εταιρεία και αναστέλλει την έκδοση της εφημερίδας. Ήδη χρωστούσε μισθούς δυο μηνών. Την ίδια ώρα στην εφημερίδα *Αυγή* του ΣΥΡΙΖΑ, οι δημοσιογράφοι άρχισαν κινητοποιήσεις με στάσεις εργασίας για καθυστερούμενα κι αν δεν δοθούν απαντήσεις από τη νέα διοίκηση, κατεβαίνουν σε απεργία στις 12 Μαρτίου.

συντακτών. Μέχρι και στην κρατική ΕΡΤ και την ιστοσελίδα της –υπό τον άμεσο έλεγχο του πρωθυπουργού Μητσοτάκη– εμφανίστηκαν ρεπορτάζ για τα όσα πραγματικά συνέβησαν στα νησιά τις τελευταίες ημέρες. Το επικοινωνιακό σύστημα αυτή τη φορά δεν είχε να αντιμετωπίσει μόνο τα «ατίθασα» μέσα κοινωνικής δικτύωσης αλλά και πολλούς επαγγελματίες εργαζόμενους δημοσιογράφους. Η επιλογή να επιβάλει άμεσα και απροκάλυπτα λογοκρισία, κόβοντας την πρόσβαση στο σύστημα άμεσης δημοσίευσης από όλους τους περιφερειακούς σταθμούς της ΕΡΤ, αποκάλυπτε πανικό.

Αφορμή αποτέλεσε ένα ρεπορτάζ της ανταποκρίτριας της ΕΡΑ Β.Αιγαίου, από την οποία ζητήθηκε να το «κατεβάσει». Όταν αρνήθηκε, το κατέβασε η ίδια η διοίκηση και άμεσα έκοψε την πρόσβαση, απαιτώντας από όλους να στέλνουν στο ραδιομέγαρο τα ρεπορτάζ τους για να τα εγκρίνει! Με την ενέργεια αυτή, η διοίκηση της ΕΡΤ προκάλεσε ακόμη

περισσότερες αντιδράσεις. Τρεις δημοσιογραφικές συνδικαλιστικές ενώσεις διαμαρτυρήθηκαν με ανακοίνωσή τους, καλώντας την να δώσει εξηγήσεις και να σεβαστεί τη δεοντολογία. Δημοσιογράφοι της κρατικής ραδιοτηλεόρασης, με κείμενό τους προς τη διοίκηση αλλά και τις ενώσεις τους το οποίο συγκέντρωσε περισσότερες από 100 υπογραφές μέσα σε λίγες ώρες, χαρακτήρισαν την κίνηση ως «προκλητική και βάρβαρη παραβίαση των κανόνων δημοσιογραφικής δεοντολογίας».

Από το σύνολο των αντιδράσεων μόνο μια ένωση απουσίασε: Η ΕΣΗΕΑ, στην οποία την πλειοψηφία έχουν οι συνδικαλιστικές δυνάμεις που ελέγχονται από ΝΔ και ΣΥΡΙΖΑ. Παρά και την αντίδραση συνδικαλιστών της αξιωματικής αντιπολίτευσης, η ένωση συντακτών το μόνο που αποφάσισε είναι να καλέσει τον διευθυντή ενημέρωσης της ΕΡΤ μετά το ζήμερο της Αποκριάς για... συζήτηση, επιβεβαιώνοντας για μια ακόμη φορά πως δεν την αφορά η ελευθερία του τύπου, η αντικειμενικότητα στην ενημέρωση και η δεοντολογία για όλους τους εργαζόμενους δημοσιογράφους.

ΣΤΡΑΤΕΥΜΕΝΟΙ

Δίκτυο Ελεύθερων Φαντάρων «Σπάρτακος»

Το Δίκτυο Ελεύθερων Φαντάρων «Σπάρτακος» ενημερώνει τους φαντάρους που υποχρεώνονται παράνομα από τον ελληνικό στρατό να πάνε να υπηρετήσουν στην Ελληνική Δύναμη Κύπρου (ΕΛΔΥΚ) ότι μπορούν και πρέπει να αντιδράσουν.

Ο στρατός δεν σεβάστηκε την άρνησή τους να υπηρετήσουν εκτός συνόρων. Ο στρατός παραβίασε τα κριτήρια που προβλέπουν οι σχετικές διαταγές — ηλικία, κοινωνική κατάσταση κλπ. Εμείς καλούμε τους συναδέλφους να αρνηθούν τη μετάθεση, έστω και την τελευταία στιγμή. Η μετάθεση στην Κύπρο είναι μετάθεση σε εμπόλεμη ζώνη! Οι φαντάρους δεν έχουν καμιά δουλειά στην Κύπρο. Στην Κύπρο, που είναι αστικό κράτος του ολοκληρωτικού καπιταλισμού, των εφοπλιστών, του ξεπλύματος χρήματος, «φωλιά» εμπόρων ανθρώπων, όπλων, ναρκωτικών και της μαφίας. Νησί ορμητήριο για τους βάρβαρους πολέμους

Παράνομες αποστολές σε Κύπρο

► Ο στρατός στέλνει στο νησί φαντάρους που έχουν αρνηθεί να υπηρετήσουν εκτός συνόρων

του ΝΑΤΟ και του Ευρωστρατού, όπου παίζονται τεράστια γεωστρατηγικά, ενεργειακά, οικονομικά και πολιτικά συμφέροντα για τις πολυεθνικές και τις άρχουσες τάξεις — κρίκος στους άξονες του πολέμου μεταξύ Ελλάδας, Κύπρου, Ισραήλ και Αιγύπτου. Ο Έλληνας φαντάρους στην ΕΛΔΥΚ υπερασπίζει: α) την αμερικανική Εχχοπ Mobil, την QPI από το Κατάρ, τη γαλλική Total και την ιταλική ENI, β) τα συμφέροντα του Βαρδινογιάννη, του Λάτση και των Ελληνικών Πετρελαίων (ΕΛΠΕ), Energean Oil & Gas.

Εμείς καλούμε τους συναδέλφους να γυρίσουν την πλάτη στους βρώμικους πολέμους και τα συμφέροντά τους. Να αρνηθούν τη μετάθεσή τους στην Κύπρο και την ΕΛΔΥΚ. Να αρνηθούν τους άξονες του πολέμου Ελλάδας, Κύπρου, Ισραήλ και Αιγύπτου. Να αρνηθούν τα ενιαία επιθετικά, επεκτατικά δόγματα Ελλάδας και Κύπρου. Να διαλυθούν ΝΑΤΟ και Ευρωστρατός. Να επιστρέψουν όλα τα στρατεύματα από το εξωτερικό. Ούτε ευρώ για πολεμικούς εξοπλισμούς και μισθοφόρους στρατιώτες. Δεν πολεμάμε, δεν κατα-

στέλλουμε για ελληνική ολιγαρχία, ΝΑΤΟ και ΕΕ. Κίνημα μαζικό, μέσα και έξω από τον στρατό, ενάντια στην κυβέρνηση της αντεργατικής λαίλαπας, των μνημονίων και των πολεμικών τυχοδιωκτισμών. Κοινός αγώνας των εργαζομένων σε Ελλάδα, Τουρκία, Κύπρο και Βαλκάνια ενάντια στις κυβερνήσεις του πολέμου, στον εθνικισμό και το φασισμό, στο ΝΑΤΟ και την ΕΕ.

Συνάδελφοι αντισταθείτε, η δημοσιότητα των καταγγελιών έχει τεράστια δύναμη. Κυρίως όμως παίζει τεράστια σημασία η αντίληψη του «εμείς» απέναντι στο «εγώ». Η πίστη ότι αγωνιστικά και συλλογικά μπορούν και πρέπει να αλλάξουν τα πράγματα αντί να τρέχει ο καθένας να γλύφει για να σώσει το τομάρι του, η αίσθηση ότι ο κάθε φαντάρους δεν είναι μόνος. Αντιθέτως, έχει ένα ολόκληρο κίνημα μέσα και έξω από τον στρατό που τον στηρίζει και εκφράζει την αλληλεγγύη του.

Γιώργος Μουρμούρης

Η αλληλεγγύη «γκρέμισε» το σαθρό κατηγορητήριο

Αποκαλυπτικά για τον τρόπο με τον οποίο η αστυνομία «στήνει» υποθέσεις σε βάρος διαδηλωτών, ήταν τα όσα προέκυψαν στη δίκη των δύο αγωνιστών φοιτητών, μελών της ΕΑΑΚ και της ΝΚΑ, που συνελήφθησαν μετά την εισβολή των ΜΑΤ στην ΑΣΟΕΕ τον περασμένο Νοέμβριο. Η δίκη ολοκληρώθηκε τη Δευτέρα με την πανηγυρική τους αθώωση.

Οι καταθέσεις των ανδρών των ΜΑΤ και της ΟΠΚΕ, που εμφανίστηκαν στο δικαστήριο ως μάρτυρες κατηγορίας, έκρυσαν «διαμάντια» για την επιχειρησιακή τους νοοτροπία και τις οδηγίες της ιεραρχίας. Ήδη, η πρώτη κατάθεση, αυτή του αστυνομικού της ΟΠΚΕ, ενείχε την αποκάλυψη ότι «το 90% των αστυνομικών φέρει πτυσσόμενο κλομπ», το οποίο δεν χορηγείται από την υπηρεσία και μπορεί να προκαλέσει σοβαρούς τραυματισμούς. Εξίσου αποκαλυπτική ήταν η αντιμετώπιση του τι αποτελεί απειλή για την ελληνική αστυνομία: «Μας φώναξε “ελάτε” και το θεωρήσαμε απειλή», κατέθεσε ο ίδιος μάρτυρας, όταν κλήθηκε να απαντήσει γιατί χτύπησε τον φοιτητή Δημήτρη Κατρινάκη, με την κατάθεσή του να συμπυκνώνεται στη φράση «πρώτα τον χτύπησα, μετά αντιστάθηκε» — όπως συνοψίστηκε εύστοχα από την υπεράσπιση.

Αντίστοιχα ενδιαφέρουσες αναφορές είχαν και οι καταθέσεις των υπολοίπων αστυνομικών, ωστόσο η πλέον αποκαλυπτική ήταν αυτή του αστυνομικού των ΜΑΤ που ήταν υπεύθυνος για τον συντονισμό των δράσεων της διμοιρίας που επιχείρησε στο σημείο. «Μας χτυπούσαν με τσάντες», ανέφερε μεταξύ άλλων, περιγράφοντας την «επίθεση» που φερόταν να δέχτηκε η διμοιρία του κατά την είσοδό της στην ΑΣΟΕΕ. Για να υποπέσει στην πρώτη αντίφαση λίγο μετά, καθώς ανέφερε ότι είχε ανοιχτό το κράνος του, παρά το γεγονός ότι —όπως ο ίδιος σημείωσε— η κοινή πρακτική των ΜΑΤ όταν

Το τεράστιο κίνημα αλληλεγγύης, τα αδιάσειστα στοιχεία της υπεράσπισης και οι συνεχείς αντιφάσεις των αστυνομικών οδήγησαν στην πανηγυρική αθώωση των δυο αγωνιστών φοιτητών, οι οποίοι είχαν συλληφθεί μετά την εισβολή των ΜΑΤ στην ΑΣΟΕΕ.

υπάρχει κίνδυνος είναι να το έχουν κλειστό και να φορούν μάσκα. Ο ίδιος αστυνομικός ισχυρίστηκε ότι διέκρινε τον φοιτητή Γιάννη Παχάκη να τον πιάνει από το χιτώνιο και να τον εξυβρίζει αν και, όπως εν τέλει δέχτηκε και το δικαστήριο, την ώρα που σημειώνονταν τα επεισόδια ο εν λόγω φοιτητής βρισκόταν πολύ μακριά από την ΑΣΟΕΕ. Εξάλλου, δεν κατάφερε να απαντήσει πειστικά

για ποιον λόγο επέστρεψε στη ΓΑΔΑ αργά το βράδυ της ίδιας ημέρας για συμπληρωματική κατάθεση, παρά το γεγονός ότι είχε εκπληρώσει τα υπηρεσιακά του καθήκοντα. Επρόκειτο για την κατάθεση που ενοχοποιούσε τον Γιάννη Παχάκη —ο οποίος στο μεταξύ είχε απαχθεί κάτω από το σπίτι του και μεταφερθεί στη ΓΑΔΑ— και η οποία, όπως κατήγγειλε η υπεράσπιση, ήταν πανομοιότυπη

με αντίστοιχη άλλου αστυνομικού που δεν προσήλθε στο δικαστήριο.

Η στοχοποίηση του Γιάννη Παχάκη προήλθε —όπως ανέφεραν στην αγόρευσή τους οι συνήγοροι— από ένα «ανώνυμο τηλεφώνημα» στη ΓΑΔΑ, θυμίζοντας αντίστοιχες περιπτώσεις ανθρώπων που σύρθηκαν για χρόνια στα δικαστήρια, ακόμη και στη φυλακή, με ένα κατασκευασμένο από την ΕΛΑΣ κατηγορητήριο.

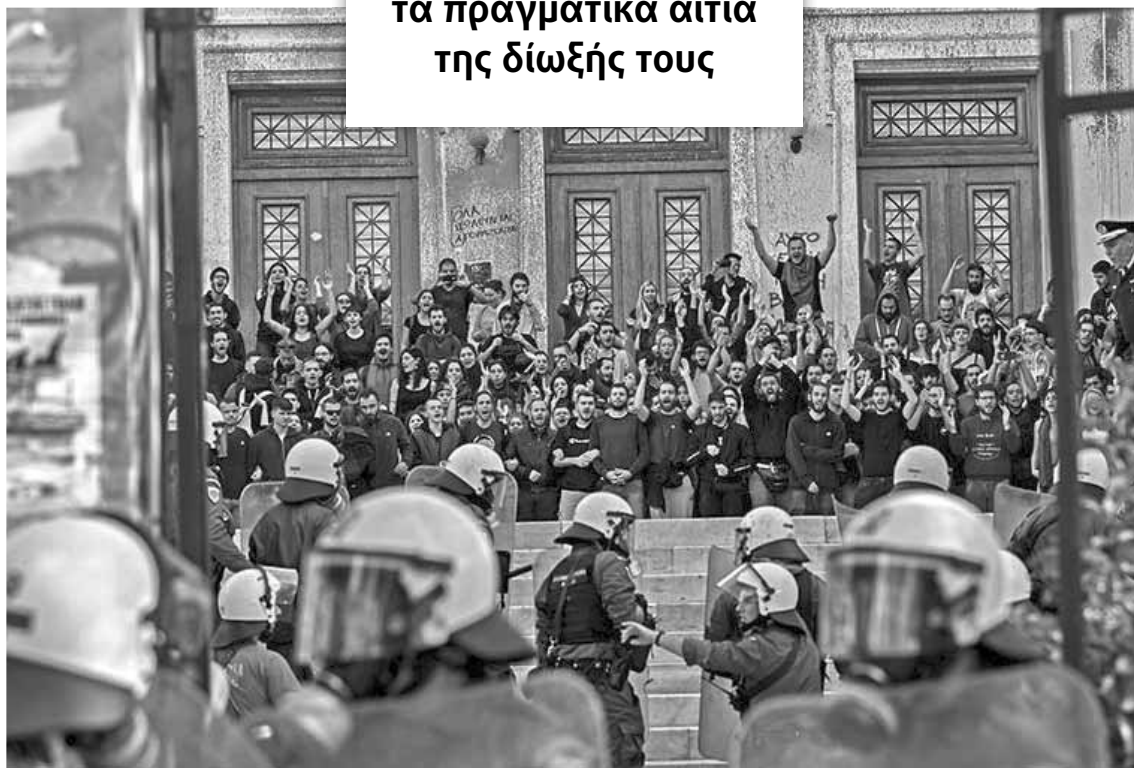
Πρόκειται για πρακτικές που, σύμφωνα με τους συνηγούς, δημιουργούν ένα «σκοτεινό Καφκικό κράτος», που όμως για μία ακόμη φορά ηττήθηκε.

Ως προς το ζήτημα του ασύλου, η υπεράσπιση ξεκαθάρισε ότι η εισβολή των ΜΑΤ ήταν παράνομη, ακόμη και με το νέο θεσμικό πλαίσιο που ψήφισε η ΝΔ, καθώς δεν προέκυπτε η τέλεση πλημμελήματων εντός του ιδρύματος, ενώ η είσοδος των φοιτητών στον φυσικό τους χώρο δεν αποτελεί ποινικό αδίκημα.

Το κατηγορητήριο κατέπεσε υπό το βάρος των αδιάσειστων στοιχείων που παρουσιάστηκαν μέσω των βίντεο, των φωτογραφιών και των καταθέσεων μαρτύρων υπεράσπισης, πολλοί εκ των οποίων ήταν αυτόπτες, καθώς και εξαιτίας των αντιφάσεων των ίδιων των αστυνομικών. Κυρίως, όμως, κατέπεσε από τη μαζική παρουσία του κινήματος μέσα και έξω από τη δικαστική αίθουσα, από τα δεκάδες ψηφίσματα αλληλεγγύης σωματείων, συλλόγων και φορέων, δημοτικών και περιφερειακών κινήσεων, αγωνιστικών σχημάτων και πρωτοβουλιών.

Τέλος, από τη στάση των ίδιων των αγωνιζόμενων φοιτητών που στις απολογίες τους παρουσίασαν το πολιτικό σκεπτικό με το οποίο δρουν και αγωνίζονται, «φωτίζοντας» τα πραγματικά αίτια της δίωξής τους. Η αθώωση των δύο φοιτητών δημιουργεί ένα νικηφόρο προηγούμενο για τις δίκες που ακολουθούν, με πρώτη αυτή των συλληφθέντων μετά τη μεγάλη διαδήλωση της 17^{ης} Νοεμβρίου.

Οι απολογίες των δυο αγωνιζόμενων φοιτητών «φώτισαν» τα πραγματικά αίτια της δίωξής τους

Αθώωση για το αντιφασιστικό σύνθημα

Αθώοι κρίθηκαν το πρωί της Πέμπτης από το Εφετείο οι Νεοσυμμυριώτες φοιτητές Μ.Ζ. και Τ.Σ. Οι δύο αγωνιστές κατηγορούνταν για την αναγραφή συνθήματος —ως μέλη της Εργατικής Λέσχης Νέας Σμύρνης— με το οποίο καλούσαν στη μεγάλη αντιφασιστική συγκέντρωση που οργανώθηκε στις 26/9/2013 από σωματεία, ομοσπονδίες, φορείς, αντιρατσιστικές και αντιφασιστικές οργανώσεις, μόλις μια βδομάδα μετά τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα από τους φασίστες της Χρυσής Αυγής.

Πρωτόδικα είχαν καταδικαστεί σε τέσσερις μήνες φυλάκιση με αναστολή, ενώ για το ίδιο «αδίκημα» είχαν συλληφθεί μαζί τους άλλοι δύο αγωνιστές, οι οποίοι είχαν δικαστεί ξεχωριστά —χωρίς κανένα προφανή λόγο— και είχαν αθωωθεί. Το «παρών» στην αίθουσα του Εφετείου έδωσαν αρκετοί αγωνιστές, εκφράζοντας την αλληλεγγύη τους στους δυο διωκόμενους, ενώ δεκάδες ήταν τα ψηφίσματα συμπαράστασης που κατατέθηκαν στο δικαστήριο.

Υγεία

Όλγα Κοσμοπούλου

Μύθοι και πραγματικότητα για τον κορονοϊό και το ΕΣΥ

Η 40χρονη «ασθενής 0 της Αθήνας», κάτοικος Αμαρουσίου, μετά την επιστροφή της στην Ελλάδα από την Ιταλία ένωσε αδιαθεσία. Κανείς δεν είχε φροντίσει να την ενημερώσει τι πρέπει να κάνει. Πήγε μόνη της στο νοσοκομείο «Σωτηρία» και, αντί να την αντιμετωπίσουν ως ειδική περίπτωση, της έδωσαν τον αριθμό 160 και την υποχρέωσαν να περιμένει δύο ώρες στην ουρά, μαζί με εκατοντάδες απροστάτευτους ασθενείς, οι οποίοι σήμερα είναι όλοι πιθανοί φορείς. Τελικά, αφού η γυναίκα δεν άντεξε άλλο και ήταν έτοιμη να σωριαστεί στο πάτωμα, έφυγε για ιδιωτικό νοσοκομείο, όπου και έγινε η διάγνωση ότι είναι θετική στον ιό covid-19 (κορονοϊός). Το θλιβερό αυτό περιστατικό αποτυπώνει την αληθινή άθλια κατάσταση στα δημόσια νοσοκομεία και την... «ετοιμότητα» αντιμετώπισης της επιδημίας.

Από τις αρχές του 2020, ακούμε αδιαλείπτως για έναν «φωνικό ιό», ο οποίος όμως «στην Κίνα βρίσκεται και προσβάλλει τους Κινέζους που τρώνε και φίδια, νυχτερίδες, φολιδωτούς μυρμηκοφάγους». Τα ΜΜΕ είναι και πάλι το πρώτο βιολί. Τις τελευταίες ημέρες, πάντως, οι ίδιοι άνθρωποι, τα ίδια κανάλια «ενημέρωσης» που καθημερινά μας πληροφορούσαν για τον αριθμό των κρουσμάτων και των θανάτων στην Κίνα άρχισαν να μας λένε ότι τελικά πρόκειται για «μια ήπια κατάσταση και δεν υπάρχει λόγος πανικού, διότι η χώρα μας είναι θωρακισμένη» — όπως είπε και ο Κικίλιας.

Αυτοί που έσπειραν τον πανικό, περιγράφοντας έναν μυστηριώδη, φονικό, ιϊκό Αρμαγεδώνα, κουνάνε τώρα το δάχτυλο στον λαό που πανικοβάλλεται! Κάνοντάς μας, ανάμεσα στα άλλα, να αναλογιστούμε μια μικρή —και υπό άλλες συνθήκες αστεία— λεπτομέρεια: Τελικά, το πρώτο κρούσμα στην Ελλάδα δεν ήταν κάποιος πρόσφυγας ή μετανάστης φτωχοδιάβολος, ούτε καν ένας Κινέζος επιχειρηματίας. Ήταν μια γυναίκα η οποία είχε την ατυχία να παραβρεθεί στην εβδομάδα μόδας στο Μιλάνο... Μέχρι το μεσημέρι της Παρασκευής, τα επιβεβαιωμένα κρούσματα στην χώρα μας ήταν συνολικά τέσσερα.

Ζούμε μέσα σε ένα ωκεανό πληροφοριών που ενίοτε μετατρέπονται σε τρικυμία (εν κρανίω). Επειδή πολλά γράφονται και λέγονται, ας προσπαθήσουμε να βάλουμε τα πράγματα στη θέση τους, με βάση όσα δεδομένα είναι έως τώρα διαθέσιμα.

Οι κορονοϊοί είναι ιοί που προσβάλλουν ανθρώπους και ζώα, πτηνά και θηλαστικά. Ευθύνονται για σημαντικό ποσοστό των εποχιακών λοιμώξεων του ανώτερου αναπνευστικού — όπως, για παράδειγμα, το κοινό κρυολόγημα. Όμως, έχουν υπάρξει έως τώρα δύο επιδημίες από κορονοϊούς που ήταν πραγματικά επικίνδυνες: Ο πρώτος ήταν ο ιός του SARS, το 2002, που χαρακτηρίστηκε από υψηλή μεταδοτικότητα, ενώ πέθανε περίπου το 9% αυτών που ασθένησαν. Ο δεύτερος ήταν ο ιός MERS το 2012, ο οποίος, αν και είχε χαμηλότερη

μεταδοτικότητα, οδήγησε στον θάνατο περίπου το 30% όσων τον εκδήλωσαν. Ο νέος και τρίτος κατά σειρά κορονοϊός έχει ήδη ονομαστεί SARS-CoV-2 (Severe Acute Respiratory Syndrome-Corona virus-2) και ξεκίνησε την επέλασή του από την Κίνα, πριν από δύο μήνες.

Πρέπει να είναι σαφές ότι και οι τρεις παραπάνω κορονοϊοί —όπως και αρκετοί άλλοι ιοί που προξενούν επιδημίες στον άνθρωπο— προέρχονται από ιούς ζώων, οι οποίοι μεταπήδησαν στον άνθρωπο και μεταλλάχθηκαν. Όσον αφορά τις αιτίες που προκαλούν αυτό το φαινόμενο, οι διατροφικές συνήθειες των Κινέζων ιεραρχούνται πολύ χαμηλά. Πρόκειται για ένα σχεδόν φυσικό φαινόμενο, το οποίο απορρέει από την αποκλειστική επικράτηση του ανθρώπινου είδους στο οικοσύστημα, από τη βίαιη καταστροφή των οικοσυστημάτων που επιφέρει η καπιταλιστική ανάπτυ-

ξη, από τις πενιχρές συνθήκες υγιεινής των φτωχών λαϊκών στρωμάτων.

Ο SARS-CoV-2, όπως και οι προηγούμενοι SARS και MERS, δεν περιορίζεται στο ανώτερο αναπνευστικό. Προκαλεί πνευμονία σε ποσοστό που δεν θα ξεκαθαριστεί προτού ολοκληρωθεί ο κύκλος της επιδημίας, αλλά φαίνεται να είναι υψηλό, τουλάχιστον στην αρχική εστία, στην Κίνα. Στο Γουχάν περιγράφεται αυξημένη ενδονοσοκομειακή μετάδοση και ανάγκη για νοσηλεία σε Μονάδα Εντατικής Θεραπείας (ΜΕΘ) για το 26% των ασθενών. Ο ιός αυτός, επίσης, μεταδίδεται εξαιρετικά εύκολα, πολύ περισσότερο από την εποχική γρίπη. Φαίνεται ότι κάθε πάσχων μεταδίδει τη νόσο σε τουλάχιστον δύο άλλα άτομα. Ήδη, δε, έχει διασπαρεί σε περίπου 40 χώρες. Όσο για τη θνητότητα, φαίνεται να κυμαίνεται γύρω στο 2% και αφορά κυρίως ηλικιωμένους και άτομα

Η οποιαδήποτε αντιμετώπιση επιδημιών προϋποθέτει την ύπαρξη ενός καλά δομημένου, επαρκούς από κάθε άποψη, πλήρως στελεχωμένου και δωρεάν —την ώρα της μεγάλης ανάγκης— δημόσιου συστήματος υγείας — κάτι που, προφανώς, δεν υπάρχει

κών μεταφορών ανθρώπων και αγαθών, η καραντίνα στο Γουχάν δεν προφύλαξε την Ιταλία, ούτε η καραντίνα σε 10 πόλεις της Ιταλίας μπορεί να προφυλάξει τις γύρω περιοχές και χώρες. Ας είμαστε καθαροί, όμως: Ο στρατός και η αστυνομία δεν έχουν θέση στην αντιμετώπιση των επιδημιών! Είναι συγκλονιστικό ένα γράμμα από το Γουχάν που δημοσιεύτηκε σε ιατρικό περιοδικό, στο οποίο περιγράφονται με ενάργεια οι συνέπειες της καραντίνας, κυρίως πάνω στη ζωή των φτωχότερων τάξεων.

Κάτι ανάλογο συμβαίνει και με άλλα μέτρα φτηνού εντυπωσιασμού, όπως οι θερμομετρήσεις σε αεροδρόμια και λιμάνια, την ώρα που γνωρίζουμε ότι και ασυμπτωματικά άτομα ενδέχεται να μπορούν να μεταδώσουν τη νόσο. Όλα αυτά απλά αποδεικνύουν ότι και οι ειδικοί επιστήμονες παρασύρονται από τις πολιτικές ηγεσίες... Αντιθέτως, η εθελοντική –μετά από πειθώ και όχι με άσκηση καταστολής– παραμονή στο σπίτι ανθρώπων που προέρχονται ή βρέθηκαν σε χώρες όπου υπάρχουν κρούσματα είναι πολύ πιο χρήσιμη μέθοδος. Η οποία, όμως, δεν εφαρμόστηκε από την Ν. Κεραμέως στους μαθητές που επέστρεψαν πρόσφατα από το Μιλάνο...

Τελικά, μένει να απαντηθεί το αμείλικτο ερώτημα: Υπάρχει κίνδυνος πρόκλησης μείζονος υγειονομικής κρίσης στη χώρα μας; Η απάντηση, δυστυχώς, είναι ναι! Διότι, εάν δεν είναι αυτός ο ιός, θα είναι ο επόμενος! Διότι η οποιαδήποτε αντιμετώπιση επιδημιών προϋποθέτει την ύπαρξη καλά δομημένου, επαρκούς, πλήρως στελεχωμένου και δωρεάν –την ώρα της μεγάλης ανάγκης– δημόσιου συστήματος υγείας. Προϋποθέτει δωρεάν και πλήρως ανεπτυγμένη πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας με οικογενειακούς γιατρούς για όλους τους κατοίκους της χώρας. Προϋποθέτει επείγοντα στα νοσοκομεία με μικρούς χρόνους και μεγάλους χώρους αναμονής, καθώς και αξιοπρεπείς συνθήκες νοσηλείας. Προϋποθέτει κλίνες ΜΕΘ για όσους τις χρειάζονται και σίγουρα όχι μια κυβέρνηση η οποία ισχυρίζεται ότι –στη χώρα που στις 24 Φεβρουαρίου υπήρχαν 55 διασωληνωμένοι βαρέως πάσχοντες σε αναμονή για κλίνη ΜΕΘ, ενώ ήταν κατελημμένες οι υπάρχουσες 560– όλα βαίνουν καλώς!

Μην διαθέτοντας τίποτα από όλα αυτά, μην έχοντας καν κάνει μια στοιχειώδη εκστρατεία ενημέρωσης (ποια είναι τα μέτρα πρόληψης, ποια είναι τα συμπτώματα, γιατί και πότε θα πρέπει κάποιος να πάει σε νοσοκομείο), η «θωρακισμένη» χώρα του κάθε υπουργού που «λύνει» τα προβλήματα, φτιάχνοντας σχέδια επί χάρτου και επιτροπές, παραμένει πλήρως ανοχύρωτη! Εάν, όμως, η κυβέρνηση δεν αντιλαμβάνεται την κατάσταση, θα πρέπει κάποτε να την αντιληφθούν οι πολίτες. Να κατανοήσουν ότι κανένα ατομικό μέτρο προστασίας δεν είναι αρκετό, αν δεν υπάρχει πλήρες σύστημα υγείας. Διότι με πρόσφυγες και μετανάστες χωρίς ΑΜΚΑ, με φτωχούς και μικρομεσαίους χωρίς οικογενειακό γιατρό λόγω φτώχειας, με εξοντωμένους υγειονομικούς λόγω υποστελέχωσης, κανενός είδους θωράκιση δεν μπορεί να υπάρξει!

Η χώρα είναι απολύτως ανοχύρωτη, υπαρκτός ο κίνδυνος υγειονομικής κρίσης

>>>>>

με συννοσηρότητες. Δεν υπάρχει για την ώρα εμβόλιο και ειδική θεραπεία, ούτε προϋπάρχει ανοσία του πληθυσμού, γιατί πρόκειται για νέο ιό. Η αντιμετώπισή του επικεντρώνεται στην πρόληψη της μετάδοσης και την υποστηρικτική αγωγή (απαιτείται με αυξημένη συχνότητα διασωλήνωση και νοσηλεία σε ΜΕΘ).

Δικαιολογημένα, λοιπόν, ο Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας (ΠΟΥ) ανακήρυξε τη νόσο υψηλής προτεραιότητας πρόβλημα για τη δημόσια υγεία. Όντως, ο κίνδυνος να υπάρξει πανδημία είναι πολύ μεγάλος. Ευτυχώς, από την άλλη, η πρόληψη επιτυγχάνεται με τα απλά μέτρα που πρέπει να χρησιμοποιούνται και για την εποχιακή γρίπη: Αποφυγή συνωστισμού και επαφής με αναπνευστικές εκκρίσεις (καθώς και προστασία των οφθαλμών), συχνό πλύσιμο και αντισηψία των χεριών. Μάσκα χρειάζεται μόνο για τους πάσχοντες (έτσι ώστε να μη μεταδίδουν τη νόσο), για εκείνους που τους φροντίζουν και για το προσωπικό στα επείγοντα των νοσοκομείων. Κομβικό ρόλο, σε περίπτωση επιδημίας, πρέπει να έχει το σύστημα πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας, έτσι ώστε αυτοί που δεν παρουσιάζουν σοβαρά συμπτώματα να παραμένουν στο σπίτι, με την επίβλεψη του οικογενειακού γιατρού, προκειμένου να μην διασπείρουν την ίωση.

Φυσικά, οι κυβερνήσεις (και στην Κίνα, αλλά και στην Ιταλία), κυρίως για λόγους οικονομικούς και εντυπώσεων, προτιμούν την εντυπωσιακή μέθοδο της καραντίνας ολόκληρων περιοχών. Βέβαια, την εποχή της παγκόσμιας οικονομίας και των συνεχών αεροπορι-

Οι ευθύνες του... κομμουνισμού και τα σενάρια νέας ύφεσης

Δεν θα περάσει πολύς καιρός μέχρι τη στιγμή που θα χάσει το νόημά της η απαρίθμηση των κρουσμάτων του νέου κορονοϊού. Εάν ισχύουν, άλλωστε, οι εκτιμήσεις και προειδοποιήσεις, τόσο από τη διοίκηση του ΠΟΥ όσο και από τις κυβερνήσεις των μεγαλύτερων χωρών (ΗΠΑ, Γερμανία, Γαλλία, Ιαπωνία κ.λπ.), βρισκόμαστε μόλις στην αρχή μιας επιδημίας με παγκόσμιες διαστάσεις, η οποία είναι πιθανό να λάβει τα χαρακτηριστικά πανδημίας — κάτι που σημαίνει ότι τα περιστατικά θα είναι σύντομα εκατοντάδες χιλιάδες ή εκατομμύρια. Όσο για τις στατιστικές, θα περιοριστούν στον αριθμό των σοβαρά νοσούμετων που θα χρειαστούν ειδική φροντίδα στις ΜΕΘ, καθώς και στον αντίστοιχο των θυμάτων — δύο στοιχεία τα οποία, μόλις η κρίση παρέλθει, θα δώσουν τη δυνατότητα μιας συνοδικής επιστημονικής αποτίμησης αλλά και απόδοσης πολιτικών ευθυνών.

Μέχρι τότε, πάντως, αξίζει να σταθούμε ιδιαίτερα σε δύο πλευρές: Η μία έχει να κάνει με τη στάση της Δύσης και αρκετών ΜΜΕ απέναντι στην Κίνα τις πρώτες εβδομάδες. Ήταν φανερό ότι αρκετοί «αναλυτές», απηχώντας προφανώς και επίσημες απόψεις, περίπου εύχονταν ο κορονοϊός να δώσει ένα καλό μάθημα στους Κινέζους, να αναδείξει τις αδυναμίες του καθεστώτος τους και να καταφέρει ένα ισχυρό πλήγμα στην οικονομία τους. Σε στιγμές οίστρου, μάλιστα, ορισμένοι έφτασαν να κάνουν λόγο και για τις ευθύνες του –ανύπαρκτου φυσικά

εκεί– κομμουνισμού! Ωστόσο, η πορεία των γεγονότων αποδεικνύει πόσο βιάστηκαν, καθώς είναι πιθανό το επίκεντρο να βρεθεί αλλού — ενδεικτικά, την περασμένη Τετάρτη, τα νέα κρούσματα ήταν για πρώτη φορά περισσότερα εκτός Κίνας και δοκιμάζονται πλέον οι αντοχές των δικών τους συστημάτων.

Η δεύτερη πλευρά αφορά στις οικονομικές επιπτώσεις και τα σενάρια που αναπτύσσονται. Προβάλλοντας τη σημαντική πτώση των χρηματιστηριακών δεικτών το τελευταίο διάστημα, ολόένα περισσότεροι έχουν αρχίσει να «ψιθυρίζουν» θεωρίες περί νέας ύφεσης, την οποία δήθεν θα προκαλέσει ο κορονοϊός. Σχεδόν αυτομάτως, δε, προχωρούν και στο επόμενο βήμα, αφήνοντας να εννοηθεί ότι τα όποια φιλολαϊκά «ψίχουλα» έχουν εξαγγελθεί θα πρέπει να μπουκνούν στον πάγο — κάτι που ισχύει και για την περίπτωση της Ελλάδας. Βεβαίως, παραλείπουν να μας πουν ότι ήταν εδώ και καιρό γνωστό πως οι δείκτες των χρηματιστηρίων αντιπροσώπευαν μια «φούσκα», η οποία διαρκώς μεγάλωνε, ανακυκλώνοντας αένα και με παρασιτικό τρόπο τα πλεονάζοντα κεφάλαια, με στόχο την όσο το δυνατόν μεγαλύτερη απόδοση κερδών. Μια «φούσκα», η οποία ήταν φανερό ότι αναζητούσε την κατάλληλη αφορμή για να σκάσει (ή να επέλθει η «διόρθωση», όπως συνηθίζεται να λέγεται στους επίσημους κύκλους) και όταν αυτό γίνει, ο λογαριασμός θα σταλεί στους γνωστούς αποδέκτες.

Γιώργος Παυλόπουλος

Κυριάκος **Νασόπουλος**

ΠΕΙΡΑΙΑΣ Συγκέντρωση κατά Cosco

Ιδιαίτερα θετική ήταν η ανταπόκριση των πολιτών του Πειραιά στο κάλεσμα της *Αγωνιστικής Πρωτοβουλίας Πειραιά - SOS Πειραιάς* για διαδήλωση ενάντια στην προκλητική και πραξικοπηματική πρωτοβουλία της Cosco να προχωρήσει στο μπάτζωμα της Πειραιϊκής για την υλοποίηση του φαραωνικού της έργου, μέσω της επέκτασης και της δημιουργίας νέου προβλήτα στην Πειραιϊκή, χωρίς να υπάρχει καν η προσ απαιτούμενη έγκριση-πόρισμα για τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις. Φυσικά, με τις ευλογίες των κυβερνήσεων ΝΔ και ΣΥΡΙΖΑ, της περιφέρειας, του δήμου και της ΕΕ. Η συγκεκριμένη απόφαση κουρελιάζει την ελληνική νομοθεσία, είναι βαθύτατα αντιδραστική και πραξικοπηματική, συνιστά σκάνδαλο μεγατόνων και αποκαλύπτει για μια ακόμη φορά τη νεοαποικιακή νοστοροπία της Cosco.

Έτσι, μαζική ήταν η κινητοποίηση που διοργανώθηκε την Τρίτη στον ΟΛΠ, την ίδια ώρα που βρισκόταν σε εξέλιξη η πανηγυρική φιάστα με τη συμμετοχή, μάλιστα, των υπουργών Ναυτιλίας, Τουρισμού, του περιφερειάρχη Αττικής και του δημάρχου Πει-

ραιά. «Μητσοτάκη-Τσίπρα ακούστε το καλά, το master plan της Cosco θα μείνει στα χαρτιά», «λιμάνι στα χέρια των εργατών, όχι της COSCO και των εφοπλιστών», «πάνω από τα κέρδη τους είναι η ζωή, όχι λιμάνι στην Πειραιϊκή», ήταν μερικά από τα συνθήματα που κυριάρχησαν στη διαδήλωση. Με την κατασκευή του προβλήτα αρχίζει η υλοποίηση του master plan της Cosco, ολοκληρώνοντας τα έργα που είχαν συμφωνηθεί απ' την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ και τον κινεζικό κολοσσό.

«Συνεχίζουμε τη μάχη κατά της ιδιωτικοποίησης του ΟΛΠ, ενάντια σε ΕΕ, κυβέρνηση, περιφέρεια και δήμους που υποστηρίζουν το Master Plan της Cosco, βάζουμε μπροστά τα προβλήματα και τις σύγχρονες ανάγκες της κοινωνίας και των εργαζομένων του Πειραιά και θα συνεχίσουμε τον αγώνα για να μην υλοποιηθούν οι καταστροφικοί σχεδιασμοί κυβέρνησης-Cosco και των άλλων επιχειρηματικών ομίλων», αναφέρει το Συντονιστικό της *Αγωνιστικής Πρωτοβουλίας Πειραιά - SOS Πειραιάς*.

ΕΛΤΑ

Αρχοντούλα **Βαρβάκη**

«Στρώνουν» τον δρόμο για την ιδιωτικοποίηση

► Ελλιπής χρηματοδότηση, απολύσεις και εθελούσια έξοδος

Σειρά κινητοποιήσεων έχουν προκαλέσει οι αποφάσεις της διοίκησης των Ελληνικών Ταχυδρομείων (ΕΛΤΑ), που μειώνουν προσωπικό, καταστήματα και κέντρα διανομής. Όλα αυτά εντάσσονται στο περίφημο «σχέδιο διάσωσης» των ΕΛΤΑ, που ψάχνει τρόπο να μειώσει το έλλειμμα τους, πάντα στο πλαίσιο της κυβερνητικής πολιτικής και των αποφάσεων του Υπερταμείου, στο οποίο τα ενέταξε η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ. Προς το παρόν, φαίνεται πως τα ΕΛΤΑ απλώς χάνουν τις δυνάμεις τους.

Συγκεκριμένα, η PLAS ΑΕ έχει ήδη αναλάβει από τον Δεκέμβρη (με κόστος 19.500 ευρώ) «τη συμβουλευτική υπο-

στήριξη για την εξέταση εναλλακτικών σεναρίων διαμόρφωσης προγράμματος εθελουσίας εξόδου, στο πλαίσιο του σχεδιασμού για τη διασφάλιση της βιωσιμότητας και της αναπτυξιακής προοπτικής της εταιρείας», όπως αναφέρει η σχετική απόφαση. Ανάλογο σχέδιο του 2019 από την PWC υπολόγιζε την εθελούσια αποχώρηση 2.000 εργαζομένων, δηλαδή των 35% των εργαζομένων των ΕΛΤΑ. Ταυτόχρονα, απλώνεται ένα σύνθετο εργασιακό τοπίο, με συμβάσεις ορισμένου χρόνου να λήγουν χωρίς ανανέωση και να αφήνουν τους εργαζόμενους χωρίς δουλειά και τις θέσεις τους κενές, ενώ πάνω από 200 καταστήματα σχεδιάζεται να προστεθούν στον μακρύ κατάλογο όσων έχουν ήδη κλείσει.

Τα παραπάνω προφανώς συνεπάγονται χειροτέρευση των συνθηκών για τους εργαζόμενους που παραμένουν στις θέσεις τους, με εντατικοποίηση της εργασίας και μειωμένους μισθούς. Λιγότεροι άνθρωποι καλύπτουν τις ίδιες ανάγκες, ενώ όποια «προσπάθεια» να καλυφθούν τα κενά θα βασίζεται σε σύντομες συμβάσεις ορισμένου χρόνου με εργαζόμενους που θα δουλεύουν με πολύ χειρότερους όρους απ' όσους θα οδηγηθούν στην εθελούσια έξοδο, και οι οποίοι συχνά θα αποτελούν ενοικιαζόμενο προσωπικό.

Φυσικά, όλα αυτά έχουν άμεσες συνέπειες και στην ποιότητα των παρεχόμενων υπηρεσιών που δεν είναι μόνο η

αποστολή επιστολών και δεμάτων αλλά και τραπεζικές υπηρεσίες. Τα ΕΛΤΑ είναι αυτά που μπορούν να εγγυηθούν την προσφορά αυτών των υπηρεσιών ακόμα και στην πιο δυσπρόσιτη περιοχή, αλλά ούτε αυτό δεν φαίνεται να είναι σημαντικό για τις κυβερνήσεις, οι οποίες διαχρονικά αρνούνται να ανταποκριθούν σε ό,τι απαιτεί η χρηματοδότηση της καθολικής υπηρεσίας και έχουν δημιουργήσει ένα τεράστιο χρέος που επιβαρύνει σταθερά τα ΕΛΤΑ.

Η σημερινή κατάσταση είναι λογική συνέπεια της απελευθέρωσης της ταχυδρομικής αγοράς που ψηφίστηκε το 2012 από την κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ-ΝΔ-ΔΑΟΣ, ενσωματώνοντας οδηγία της ΕΕ για την κατάργηση των προνομίων των κρατικών ταχυδρομικών υπηρεσιών και την εξίσωσή τους με κάθε επιχείρηση που θέλει να δραστηριοποιηθεί στον κλάδο. Η υποβάθμιση των ΕΛΤΑ θα οδηγήσει όλο και πιο εύκολα στην περαιτέρω ιδιωτικοποίησή τους, η οποία θα προσφέρει έτοιμη πελατεία στο ιδιωτικό κεφάλαιο του κλάδου.

Τα ΕΛΤΑ, όπως και κάθε υπηρεσία που θέλει να καλύπτει τις πραγματικές ανάγκες και να αποτελεί αξιοπρεπή χώρο εργασίας, θα πρέπει να έχουν μόνιμο προσωπικό με Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας, που δε θα είναι διαιρεμένο σε πολλές κατηγορίες με διαφορετικό εργασιακό καθεστώς για την καθεμία. Αυτό όμως δεν συμβαδίζει ποτέ με σχέδια ιδιωτικοποίησης ούτε και με την απελευθέρωση της ταχυδρομικής αγοράς, όπως ακριβώς το βλέπουμε και με άλλους σημαντικούς τομείς της οικονομίας.

ΑΠΩΛΕΙΑ

Πέθανε η αγωνίστρια Ασπασία Δεμερούκη

Εφυγε από τη ζωή το βράδυ της Παρασκευής 21 Φλεβάρη, χτυπημένη από τον ιό της γρίπης και μετά από πολυήμερη μάχη στη ΜΕΘ, η αγωνίστρια εκπαιδευτικός Ασπασία Δεμερούκη. Η κηδεία της έγινε το απόγευμα του Σαββάτου 22/2 στον Αστικό Αιτωλοακαρνανίας, όπου οι σύντροφοί της, καθώς και πλήθος κόσμου, την αποχαιρέτησαν.

Η Ασπασία Δεμερούκη γεννήθηκε το Φλεβάρη του 1956 στον Αστικό Αιτωλοακαρνανίας από οικογένεια ψαράδων. Από μαθήτρια αγάπησε τα βιβλία και τη γνώση, ενώ η μεταπολίτευση τη βρήκε φοιτήτρια στη Φιλοσοφική Σχολή του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων. Αν και από συντηρητική οικογένεια,

εντάχθηκε στο κομμουνιστικό κίνημα και από το 1976 προσχώρησε στο Μ-Δ ΚΚΕ, όπου αναδείχθηκε σε σημαντικό στέλεχος στον τομέα της εκπαίδευσης. Το 1983 παντρεύτηκε τον αγωνιστή

Θανάση Τσιριγώτη με τον οποίο απέκτησαν ένα γιο. «Μια δοκιμασμένη και αφοσιωμένη αγωνίστρια του μαρξιστικού-λενινιστικού κινήματος. Μια πολύτιμη συντρόφισσα, ζωντανό παράδειγμα αγωνίστριας της ζωής, με επαναστατική ψυχή [...]. Ο μόνος αποχαιρετισμός που ταιριάζει στη συντρόφισσα Ασπασία είναι η διαβεβαίωση πως θα συνεχίσουμε να αγωνιζόμαστε ακλόνητα για τη μεγάλη υπόθεση που πίστεψε και υπηρέτησε όλη της τη ζωή, την υπόθεση του σοσιαλισμού και του κομμουνισμού», τονίζει στην ανακοίνωσή του το Μ-Δ ΚΚΕ. Ανακοίνωση, μεταξύ άλλων, για τον θάνατο της Ασπασίας Δεμερούκη εξέδωσε και η Εργατική Λέσχη Νέας Σμύρνης.

Γιώργος Τσαντικός

Την περασμένη βδομάδα πέθανε η Κική Δημουλά, μια σημαντική ποιήτρια και ένα από τα πλέον αναγνωρίσιμα πρόσωπα της ελληνικής γραμματείας. Λίγες μέρες αργότερα, πέθανε ο ποιητής Γιάννης Δάλλας.

Δύο ποιητές, δύο διαφορετικές πορείες

Το «τέλος εποχής» για μια χρονική και λογοτεχνική περίοδο, σηματοδοτείται έντονα από το παρόν και τα κριτήριά του, κάτι που συμβαίνει πάντα. Έτσι, λοιπόν, η Δημουλά βρέθηκε πίσω από το έργο της, καθώς από ένα σημαντικό κομμάτι του κόσμου κρίθηκε και από τις κοινωνικοπολιτικές επιλογές της. Δεν ήταν τόσο η ατάκα για το «παγκάκι στην Κυψέλη» σε ομιλία της, χωρίς να σημαίνει ότι η ποιήτρια με αυτό τον τρόπο δεν έγερνε τη ζυγαριά της επιλογής του αναγνώστη και της αναγνώστριάς, σε καιρούς που απαιτούσαν και απαιτούν, ειδικά από τους διανοούμενους, να αναλαμβάνουν ρόλο. Η Κική Δημουλά είχε πάρει από νωρίτερα θέση, συνυπογράφοντας επιστολή υπέρ του «ναι» στο δημοψήφισμα του 2015. Τότε, συνυπήρχαν στα δύο στρατόπεδα ο Τίτος Πατρίκιος με τον Σάκη Ρουβά (στο «ναι») και ο Νίκος Κούνδουρος με την Αφροδίτη Μάνου (στο «όχι»).

Το έργο της, ωστόσο, χωρίς ποτέ να σημαίνει ότι αυτό αποκόπτεται από την δημιουργό του, αλλά και ότι ο τρόπος που το υιοθετεί ο δέκτης είναι άσχετος, μόνο ασήμαντο δεν ήταν. Βρήκε χώρο και «εικονοποίησε» συχνά τον αναχωρητισμό μιας κοινωνίας, της οποίας ένα μεγάλο κομμάτι έβγαινε διαρκώς από ήττες. Περιέγραψε με ιδιαίτερο τρόπο διάφορες δικές της καμπές, διαθέσεις και τάσεις, σε ένα έργο τόσο εκτενές που αρκετές γενιές βρήκαν σημεία να ταυτίσουν τις δικές τους διαθέσεις. Ένα έργο βασικά ομφαλοσκοπικό που οι υπαρξιακές του κυριολεξίες και προεκτάσεις μπορούν να χωρέσουν σε πολλά «σημειωτικά τετράγωνα» ανάλυσης — και σε πολλά γούστα επίσης.

«Αστική τέχνη»; Ναι, μάλλον στην καλύτερη εκδοχή της. Αυτό, βέβαια, δεν απέτρεψε τον αξέχαστο και μάχιμο μέχρι την τελευταία στιγμή Θάνο Ανεστόπουλο να ερμηνεύσει με αξιομνημόνευτο τρόπο τον Πληθυντικό αριθμό, σε μουσική

του Νίκου Πλάτανου.

Ο Γιάννης Δάλλας από την άλλη, ήταν σε ένα βαθμό ο ποιητικός αντίποδας της Δημουλά. Τελευταίος και αυτός μιας ολόκληρης γενιάς διανοομένων, με δεδηλωμένη πολιτική τοποθέτηση στην Αριστερά και με σημαντικό έργο, ακόμα μεγαλύτερο στο αναλυτικό κομμάτι του για την ποίηση του Αναγνωστάκη, του Σαχτούρη και άλλων. Αντίθετα με τη Δημουλά, έλαβε ένα μικρό μερίδιο της δημοσιότητας, παρά την επιδραστικότητα του ως ποιητής και ακαδημαϊκός — ειδικά για τους ανθρώπους που τον γνώρισαν με κάποια από αυτές τις ιδιότητές του.

Πριν όμως αρχίσει να βρέχει «ok boomer» σχόλια, πρέπει να σημειωθεί και το εξής: Η «στιχομαχία» στην Ελλάδα έχει ξεκινήσει εδώ και χρόνια, από την εποχή που ο Ραφαηλίδης τα έχωνε στον Σαββόπουλο και ο Σιδηρόπουλος στον Θεοδωρά-

Η Κική Δημουλά
κρίθηκε
και από
τις κοινωνικο-
πολιτικές
επιλογές της

“

κη. Ειδικά τα τελευταία χρόνια όμως, η αντιπαράθεση στη δημόσια σφαίρα απαιτεί — δικαιολογημένα — όλο και πιο έντονα από των «διανοομένων τη φάρα», να υποδείξει ένα ελάχιστο έστω μοντέλο κριτικής θεώρησης και κοινωνικής χρήσης του πνευματικού έργου. Ελάχιστοι και ελάχιστες το κάνουν, είναι αλήθεια.

Εν τέλει, κάθε φορά που ακούγεται η φράση «μας άφησαν μόνους» για κάποιο διάσημο ή διάσημη, ταυτόχρονα σχεδόν, ανεβαίνει μια θέση στην κλίμακα αναγκαιότητας η απαίτηση για το μέλλον. Για νέο και άλλο πνευματικό έργο, για την επιμέρους προσφορά και δημιουργία και τον «συλλογικό διανοούμενο», με λιγότερα είδωλα και περισσότερες εμπνεύσεις ανατροπής. Κάτι σαν το «ούτε μια γκριζα τρίχα δεν έχω στην ψυχή, μήτε των γηρατειών τη στοργή», περίπου...

ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ

Κ. Βουτσάς: Ο τελευταίος της «χρυσής εποχής»

ΘΛΙΨΗ ΚΑΙ ΝΟΣΤΑΛΓΙΑ: στις δύο αυτές λέξεις συνοψίζονται τα συναισθήματα της πλειονότητας του ελληνικού λαού στο άκουσμα του θανάτου του Κώστα Βουτσά. Ενός καλλιτέχνη που ταυτίστηκε με τη λεγόμενη χρυσή εποχή του ελληνικού κινηματογράφου του '60, παρ' όλο που έπαιξε και σε πάρα πολλές τηλεοπτικές σειρές, ταινίες (και βιντεοταινίες) κατά τις επόμενες δεκαετίες. Ενός καλλιτέχνη που αρνήθηκε να γερράσει, να παροπλιστεί. Ο Κώστας Βουτσάς έλαμπε σε μια εποχή που γυρίζονταν πάρα πολλές ελληνικές ταινίες, που πάρα πολύς κόσμος πήγαινε στον κινηματογράφο ενώ ο ίδιος είχε την ευκαιρία να δουλέψει πλάι στα ιερά τέρατα της 7^{ης} τέχνης, τους μεγάλους μεταπολεμικούς κωμικούς από τους οποίους διδάχτηκε χωρίς όμως να μιμηθεί κανέναν και καταφέρνοντας να δημιουργήσει το δικό του ύφος. Και ας μην ξεχνάμε ότι πίσω από τον Βουτσά βρίσκονταν σπουδαίοι σεναριογράφοι, θεατρικοί συγγραφείς και επιθεωρησιογράφοι που έδωσαν την ευκαιρία σε πολλούς ταλαντούχους ηθοποιούς να ανθήσουν.

Ήταν ιδιαίτερα αγαπητός, λόγω της αμεσότητας, της ειλικρίνειας και της λαϊκότητάς του. Πάντα ψήφιζε «με περηφάνια», όπως ο ίδιος είχε δηλώσει ΚΚΕ, χωρίς να διεκδικεί τον τίτλο του «κομμουνιστή», μια που κάτι τέτοιο «θέλει κότσια», σύμφωνα με τη δική του εξήγηση. Παιχνιδιάρης, ερωτιάρης και αξιαγάπητος. Πολλές ατάκες του έμειναν θρυλικές, όπως το «άμα τρουπώσεις, τρουπώσεις» (ενώνοντας ότι αν σε προσλάβουν κάπου, εξασφαλίζεις τη διά βίου απασχόληση) — κάτι που στη σημερινή σκληρή νεοφιλελεύθερη εποχή έχει πλήρως διαψευστεί. Με λίγα λόγια, ο Κώστας Βουτσάς, με το πηγαίο ταλέντο του, κατάφερε να ενσαρκώσει την αισιοδοξία και τη δημιουργικότητα της περιόδου προ της δικτατορίας από τη σκοπιά του απλού ανθρώπου που πίστευε σε μια καλύτερη ζωή.

Έρωτας και κατανάλωση στα χρόνια του κορονοϊού

Στην Κίνα, για να περιοριστεί η εξάπλωση του ιού covid-19, εκατοντάδες χιλιάδες επιχειρήσεις κατέβασαν ρολά για αρκετές βδομάδες και οι εργαζόμενοι είχαν αυστηρές οδηγίες να παραμείνουν στα σπίτια τους και να περιορίσουν στο ελάχιστο τις κοινωνικές επαφές. Τι έκαναν τελικά οι εργαζόμενοι; Συ-

νολικά η κατανάλωση μειώθηκε, καθώς τα περιοριστικά μέτρα χτύπησαν και το σύστημα διανομής. Ωστόσο, εκτός από προϊόντα προσωπικής υγιεινής, υπήρχαν αρκετές κατηγορίες προϊόντων που είδαν τις πωλήσεις τους να εκτινάσσονται. Σύμφωνα με τα στοιχεία από τα ηλεκτρονικά καταστήματα, τη μεγαλύτερη άνοδο σε

πωλήσεις στην Κίνα είχαν τα βιβλία, τα βιντεοπαιχνίδια, τα προφυλακτικά και τα εξαρτήματα γυμναστικής και άσκησης όπως χαλιά για γιόγκα. Για τη νεολαία της Κίνας, λοιπόν, ο καλύτερος τρόπος αντιμετώπισης της επιδημίας είναι να προσπαθήσεις μέσα σε αυτή τη δύσκολη κατάσταση να μείνεις ο ίδιος υγιής.

Μια σύντομη βιογραφία

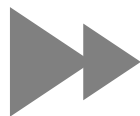
Το 2020 είναι η διακοσιοστή επέτειος από τη γέννηση του Φρίντριχ Ένγκελς, συνιδρυτή της μαρξιστικής παράδοσης. Προερχόταν από αστική οικογένεια με επιχειρήσεις στη Γερμανία και την Αγγλία. Σαν νεολαίος ακολούθησε τη ριζοσπαστικοποίηση της γερμανικής φοιτητικής νεολαίας εκείνης της εποχής που, αν και προερχόταν από την αστική τάξη, ήταν βαθιά απογοητευμένη από την αποτυχία των αστικών δημοκρατικών επαναστάσεων στην τότε κατακερματισμένη Γερμανία. Αυτές οι επαναστάσεις για μια δημοκρατική κοινωνία ξεκινούσαν από την αστική τάξη που όμως, εμπρός στη στρατιωτική απειλή, σύντομα συμβιβάζονταν, αφήνοντας τις λαϊκές τάξεις να πολεμήσουν μέχρι το πικρό τέλος. Ένα σημαντικό τμήμα της φοιτητικής νεολαίας –ανάμεσα τους οι Μαρξ και Ένγκελς– αμφισβήτησε την προοδευτικότητα της αστικής τάξης και αναζήτησε τον χειραφετητή της ανθρώπινης κοινωνίας στις λιγότερο μορφωμένες αλλά πιο αγωνιστικές λαϊκές τάξεις.

Ο Ένγκελς πρωτο-συναντήθηκε με τον Μαρξ το 1842, αλλά η διαχρονική φιλία και η επιστημονική και πολιτική συνεργασία τους ξεκίνησε το 1844. Είχε γίνει κομμουνιστής πριν από τον Μαρξ, με τον τελευταίο να ακολουθεί σύντομα. Συνέγραψαν το 1847 το *Μανιφέστο του Κομμουνιστικού Κόμματος*. Συμμετείχε στις επαναστατικές εξεγέρσεις του 1849 στη Γερμανία και πολέμησε με ένα από τα καλύτερα επαναστατικά στρατιωτικά αποσπάσματα.

Μετά την ήττα των εξεγέρσεων επέστρεψε το 1850 στο Μάντσεστερ στην οικογενειακή επιχείρηση κλωστοϋφαντουργίας και είχε κυριολεκτικά μία «διπλή» ζωή: αφενός, ως διευθυντής εργοστασίου και αφετέρου ως κοινωνικός επαναστάτης. Την ίδια περίοδο ο Μαρξ εγκαταστάθηκε στο Λονδίνο και η συνεργασία τους εντατικοποιήθηκε. Μεταξύ τους υπήρχε ένας συστηματικός καταμερισμός εργασίας, όπου ο Ένγκελς πρωταγωνίστησε κυρίως στις πολιτικές δραστηριότητες ενώ ο Μαρξ επικεντρώθηκε στη θεωρητική ανάλυση. Αυτό δεν μειώνει το θεωρητικό ανάστημα του Ένγκελς, καθώς συμμετείχε ενεργά στη διαμόρφωση της μαρξιστικής θεωρίας με τις δικές του συνεισφορές, τη συν-συγγραφή έργων με τον Μαρξ και, πάνω απ' όλα, με την τεράστια γνώση του για τις πραγματικές λειτουργίες της καπιταλιστικής οικονομίας. Όταν ο Ένγκελς τελικά αποχώρησε από τις επιχειρηματικές δραστηριότητες το 1870, μετακόμισε κοντά στον Μαρξ στο Λονδίνο και η συνεργασία τους εντατικοποιήθηκε περαιτέρω.

Μετά τον θάνατο του Μαρξ το 1883, ο Ένγκελς ανέλαβε το ηράκλειο εγχείρημα του να επεξεργαστεί το αδημοσίευτο έργο του Μαρξ και ιδιαίτερα τον δεύτερο και τον τρίτο τόμο του *Κεφαλαίου*.

Σταύρος Μαυρουδέας

Η στενή προσωπική σχέση του Μαρξ και του Ένγκελς, ο κοινός τρόπος σκέψης, ο καταμερισμός της εργασίας –τόσο θεωρητικός όσο και πολιτικός– είναι πέρα από κάθε αμφισβήτηση. Ο λόγος που ο Ένγκελς προσελκύει τόσο μίσος είναι ότι συστηματοποίησε τον μαρξισμό ως θεωρητικό σύστημα και τον μεταμόρφωσε σε ένα μαζικό πολιτικό κίνημα.

Η συμβολή του Ένγκελς στον μαρξισμό και η προσπάθεια να τεθεί σε αντιπαράθεση με τον Μαρξ

Επιπλέον, προώθησε δραστήρια τον μαρξισμό και τη δημιουργία επαναστατικών εργατικών κομμάτων.

Η συμβολή του Ένγκελς στη μαρξιστική πολιτική οικονομία

Η θεωρητική συνεισφορά του Ένγκελς καλύπτει πολλά πεδία. Ωστόσο, συνήθως παραμελείται η συμβολή του στην Πολιτική Οικονομία.

Το πρώτο οικονομικό έργο του, τα *Περιγράμματα μιας Κριτικής της Πολιτικής Οικονομίας*, ώθησε τον Μαρξ στην Πολιτική Οικονομία. Σε αυτό προσφέρει μια κριτική ανάλυση της Θεωρίας της Αξίας της Κλασικής Πολιτικής Οικονομίας και μελετά τους οικονομικούς κύκλους, την τάση συγκέντρωσης και συγκέντρωσης του κεφαλαίου, τον ρόλο της κερδοσκοπίας και την εγγενή τάση του καπιταλισμού να δημιουργεί πλεονάζον εργατικό δυναμικό («εφεδρικό στρατό εργασίας»). Τέλος, επισημαίνει τον αναποτελεσματικό χαρακτήρα του καπιταλισμού και την ανωτερότητα μιας σχεδιασμένης οικονομίας.

Στην *Κατάστασή της Εργατικής Τάξης* στην Αγγλία διερευνά κρίσιμα ζητήματα που αργότερα αποτέλεσαν τη ραχοκοκαλιά των μαρξιστικών οικονομικών της εργασίας — αγορά εργασίας, προσδιορισμός μισθών και ανεργίας, διαδι-

κασία εκβιομηχάνισης και τεχνικής αλλαγής. Ιδιαίτερα σημαντικός είναι ο τόνισμός του κοινωνικού προσδιορισμού της αξίας της εργασιακής δύναμης –σε αντίθεση με τον ρικαρδιανό απλά φυσικό προσδιορισμό της– και συνεπώς η διατηρησιμότητα των εργατικών κατακτήσεων. Στο θέμα αυτό επανέρχεται στο *Στεγαστικό Ζήτημα*.

Στο *Αντι-Ντίρινγκ* αφιερώνει ένα ολόκληρο τμήμα για την πολιτική οικονομία όπου αναλύει την επιστημονική μεθοδολογία, τη θεωρία της υπεραξίας και τη θεωρία της γαιοπροσόδου. Υπογραμμίζει δικαίως ότι η θεωρία της υπεραξίας (και φυσικά η υποκείμενη της Εργασιακή Θεωρία της Αξίας - ΕΘΑ) και ο Νόμος της Πτωτικής Τάσης του Ποσοστού Κέρδους (ΠΤΠΚ) αποτελούν τις βασικές αρχές της μαρξιστικής οικονομικής ανάλυσης και τον κορμό της διαφοροποίησης της από την κλασική πολιτική οικονομία. Ένα συνήθως παραμελημένο πολύτιμο στοιχείο της συνεισφοράς του Ένγκελς στην πολιτική οικονομία είναι η επισήμανση από μέρους του της επίδρασης που έχει ο χρόνος περιστροφής του κεφαλαίου στην κερδοφορία. Με βάση τις βαθιές του γνώσεις για τις καπιταλιστικές επιχειρήσεις, επισημαίνει ότι είναι ένας αντεπιδρών παράγοντας στην πτωτική τάση του ποσοστού κέρδους. Αυτό είναι ένα ζήτημα που παραμένει μέχρι σήμερα

ανεπαρκώς διερευνημένο στη μαρξιστική οικονομική ανάλυση.

Όμως, η σημαντικότερη συμβολή του Ένγκελς στη μαρξιστική πολιτική οικονομία είναι το ηράκλειο κατόρθωμα του να εξομαλύνει τα σημειωματάρια του Μαρξ και να τα διαμορφώσει στον δεύτερο και τρίτο τόμο του *Κεφαλαίου*. Αυτό δεν απαιτούσε έναν σχολαστικό φιλολογικό επιμελητή αλλά έναν πολύ ικανό πολιτικό οικονομολόγο με βαθιά γνώση των ζητημάτων που διαπραγματευόταν. Ο Ένγκελς ήταν σε θέση να επιτύχει σε αυτό όχι μόνο επειδή είχε αυτή την ποιότητα αλλά και επειδή ήταν «σάρκα και αίμα» της σκέψης του Μαρξ. Η οικονομική ανάλυση του Μαρξ δεν θα ήταν τόσο ισχυρή χωρίς την πολύ στενή αλληλεπίδραση και τη συνύπαρξη με τη βαθιά γνώση του Ένγκελς σχετικά με τον τρόπο λειτουργίας του καπιταλισμού και τις δικές του ισχυρές ικανότητες οικονομικής ανάλυσης.

Σχετικά με τις προσπάθειες αντιπαράθεσης του Ένγκελς στον Μαρξ

Συχνά ο Ένγκελς έχει υποστεί επιθέσεις κατηγορούμενος ότι παραμόρφωσε τη σκέψη του Μαρξ. Το κοινό έδαφος τους είναι ότι έκανε τον μαρξισμό μια πολιτική και θεωρητική δύναμη, προκαλώντας την οργή εχθρών αλλά και αμφίβολων «φίλων», που προτιμούν τον μαρξισμό σαν άμορφη «κριτική» προσέγγιση χωρίς πολιτική παρέμβαση.

Οι πρώτες σοβαρές επιθέσεις εκδηλώθηκαν στις δεκαετίες του 1970 και του 1980 και επικεντρώθηκαν σε φιλοσοφικά και μεθοδολογικά ζητήματα. Ο Ένγκελς κατηγορήθηκε ότι παραμόρφωσε τη διαλεκτική του Μαρξ, μετατρέποντας την σε μια μηχανιστικά αντικειμενική μέθοδο και ότι προσπάθησε να φυλακίσει το ελεύθερο κριτικό πνεύμα του Μαρξ στο κλουβί ενός τυποποιημένου «συστήματος» (π.χ. McLellan, Carver). Αυτή η επίθεση είχε μερικές φορές μια υπερ-αριστερή χροιά, καθώς εκθείαζε την υποτιθέμενη απροσδιοριστία της ταξικής πάλης σε αντίθεση με

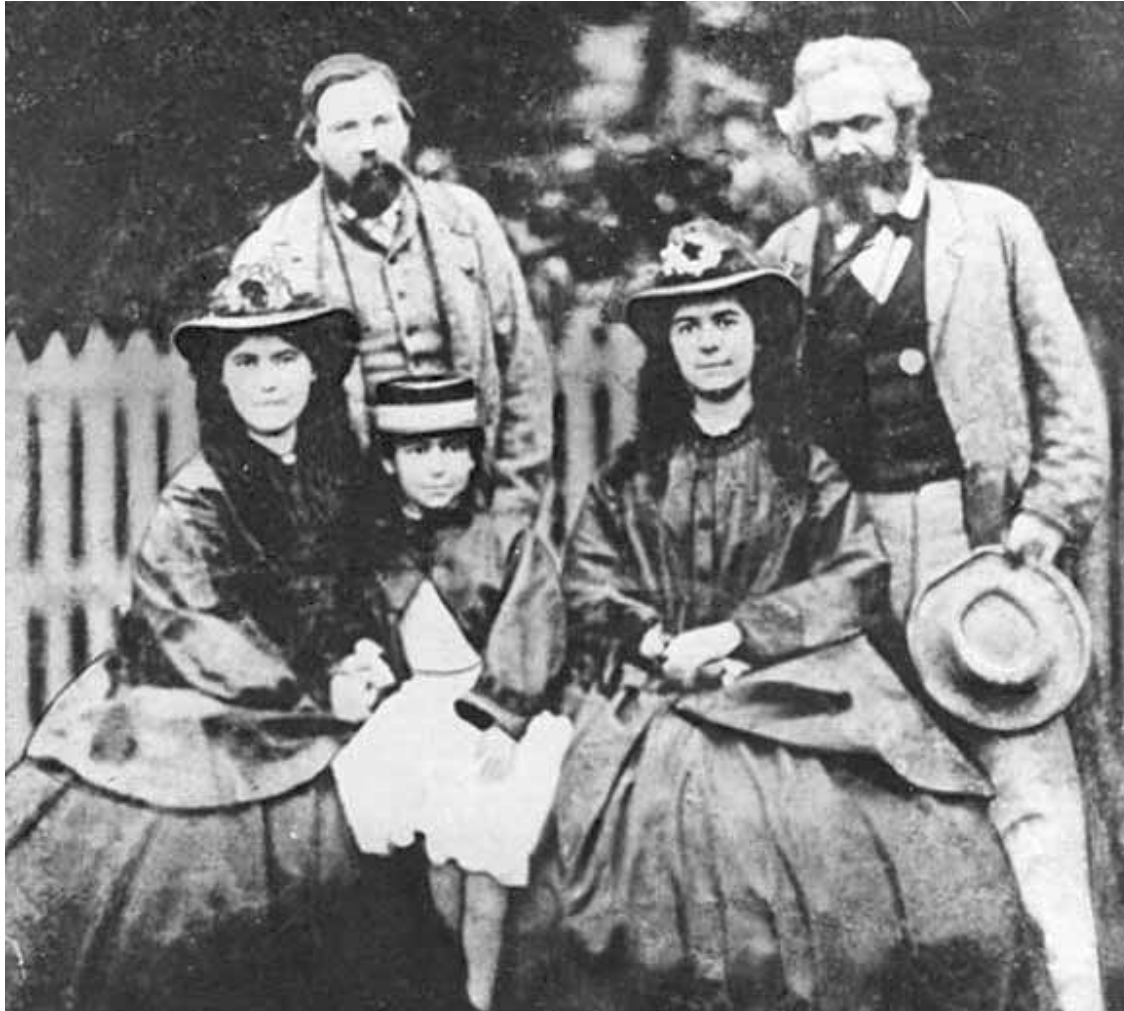
τους αυστηρούς νόμους κίνησης της. Στην αντιπαράθεση που ακολούθησε αποδείχθηκε ότι, παρά ορισμένες μικρές διαφορές, ο Ένγκελς ήταν σύμφωνος με τον Μαρξ.

Το δεύτερο κύμα επιθέσεων εκδηλώθηκε από τη δεκαετία του 1990 και επικεντρώθηκε στην πολιτική οικονομία. Βασικός πολιορκητικός κρίκος είναι η λεγόμενη «Νέα Ανάγνωση» (ΝΑ) και η συμπίεση της με τους σραφιανούς. Η Γερμανική ΝΑ αντιτίθεται στην υποτιθέμενη ακαμψία της κλασικής μαρξιστικής θεωρίας. Υποστηρίζει ότι ο Μαρξ είχε μία «νομισματική θεωρία της αξίας» (δηλαδή άμεση ταύτιση αξίας και χρήματος), όταν ο τελευταίος είχε ρητά επικρίνει αυτή την εσφαλμένη αντίληψη του Φράνκλιν. Επίσης, η ΝΑ αρνείται ότι το κράτος είναι όργανο της αστικής τάξης και υποστηρίζει ότι, παρόλο που υποστηρίζει τον καπιταλισμό, έχει σημαντικούς βαθμούς αυτονομίας. Έτσι καταλήγει στη ρεφορμιστική πολιτική. Τέλος, αμφισβητεί τον επαναστατικό χαρακτήρα της εργατικής τάξης. Ο σραφιανισμός απορρίπτει την Εργασιακή Θεωρία της Αξίας και το Νόμο της Πτωτικής Τάσης του Ποσοστού Κέρδους και, όταν δεν απορρίπτει τον Μαρξισμό, επιδιώκει να τον αφομοιώσει μέσα στον νεο-ρικαρδιανισμό. Πολιτικά απεχθάνεται την αυτοτελή οργάνωση και δράση της εργατικής τάξης και προτάσσει την υπαγωγή της σε ρεφορμιστικές κενυσιανές πολιτικές.

Το βασικό εργαλείο της επίθεσης αυτής είναι ο έλεγχος της έκδοσης των έργων του Μαρξ και του Ένγκελς (MEGA), μετά την κατάρρευση της Σοβιετικής Ένωσης, από γερμανικά ιδρύματα σοσιαλδημοκρατικής επιρροής (με κρατική χρηματοδότηση). Ο βασικός ισχυρισμός αυτού του δεύτερου κύματος επιθέσεων είναι ότι ο Ένγκελς παραμόρφωσε το Κεφάλαιο κάνοντας αδικαιολόγητες παρεμβάσεις και παρουσιάζοντας το ως ένα ολοκληρωμένο έργο, ενώ πρόκειται απλώς για ένα ελλιπές και αντιφατικό ερευνητικό σχέδιο. Ιδιαίτερα, η επίθεση αυτή επικεντρώνεται στην αμφισβήτηση του ότι ο Μαρξ έχει μία γενική θεωρία της οικονομικής κρίσης με βάση την Πτωτική Τάση του Ποσοστού Κέρδους. Η τελευταία αποδίδεται από τους νέους αντι-ενγκελσιονιστές σε παραποιήσεις του Ένγκελς καθώς διατείνονται ότι ο Μαρξ στα χειρόγραφα του τρίτου τόμου του Κεφαλαίου εμφανίζεται να είχε αμφιβολίες και να είναι ουσιαστικά αγνωστικιστής.

Το κύριο μέτωπο τους είναι στον τρίτο τόμο του Κεφαλαίου, αν και ολόκληρο το Κεφάλαιο υφίσταται την επίθεση τους ως αντιφατικό και μη-δυνάμενο να ολοκληρωθεί λόγω αντιφάσεων πόνημα. Βέβαια, δεν μπορούν να κατηγορήσουν τον Ένγκελς για πλαστογράφηση του πρώτου τόμου του Κεφαλαίου,

καθώς αυτό δημοσιεύθηκε από τον ίδιο τον Μαρξ. Δυστυχώς γι' αυτούς, ένα μεγάλο τμήμα των θέσεων που συγκεντρώνουν την οργή τους (π.χ. ΕΘΑ, Θεωρία Χρήματος, ΠΤΠΚ) είναι ήδη σαφώς διατυπωμένες στον πρώτο τόμο. Επομένως, η κύρια προσπάθειά τους είναι να εισάγουν μια σφήνα μεταξύ του πρώτου και του τρίτου τόμου του Κεφαλαίου, υποστηρίζοντας ότι ο Μαρξ είχε ανασκευάσει τις απόψεις

του για τα ζητήματα αυτά κατά τη συγγραφή του τρίτου τόμου και ότι ο Ένγκελς το απέκρυψε.

Ο Μ. Heinrich, εξέχων εκπρόσωπος της Νέας Ανάγνωσης, υποστηρίζει ότι η παρέμβαση του Ένγκελς παραμόρφωσε το κείμενο του Μαρξ, παρουσιάζοντάς το ως συνεκτικό έργο, ενώ ήταν ένα ανολοκλήρωτο αλλά και μη-ολοκληρώσιμο έργο: η σκέψη του Μαρξ ήταν «πολύ πιο αμφίθυμη και πολύ λιγότερο ανεπτυγμένη», «είναι αμφίβολο αν τα υλικά ήταν διαθέσιμα για την ολοκλήρωση του Κεφαλαίου». Υπονοεί ακόμη και δόλιες προθέσεις, υποστηρίζοντας ότι ο Ένγκελς «δεν έδειξε με κανέναν τρόπο όλες τις παρεμβολές και αλλαγές που έκανε» στον τρίτο τόμο. Ως απόδειξη επικαλείται τους Vollgraf & Jungnickel. Μια προσεκτική εξέταση των αποδείξεών τους δείχνει ότι είναι αβάσιμοι φιλολογικοί σχολαστικισμοί με ουσιαστική άγνοια των αναλυόμενων οικονομικών ζητη-

μάτων. Οι Vygodskii & Nagon τους επέκριναν ευστοχότατα για το ότι δεν κατανοούν τον ιστορικό χαρακτήρα του Κεφαλαίου και ότι ουσιαστικά προσπαθούν, χωρίς να έχουν τα προσόντα, να υποκαταστήσουν τον Ένγκελς ως «σύγχρονοι» εκδότες του Κεφαλαίου.

Στα αναλυτικά θέματα, η κύρια εστίασή του δεύτερου αυτού κύματος αντι-ενγκελσιονιστών είναι στη θεωρία των κρίσεων. Ο Heinrich προ-

συνδέεται με ορισμένους ιστορικούς ειδικούς θεσμικούς παράγοντες. Υποστηρίζει μάλιστα ότι για τον Μαρξ «δεν μπορεί να υπάρξει μια γενική θεωρία πίστης». Στη συνέχεια, κατηγορεί τον Ένγκελς ότι παρουσίασε το ερευνητικό υλικό που βρήκε στο χειρόγραφο του Μαρξ ως γενική θεωρία. Αυτό είναι ένα εντελώς αβάσιμο επιχείρημα. Πρώτον, η ανάλυση της πίστης αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι της θεωρίας του χρήματος. Και η θεωρία του χρήματος του Μαρξ είναι ένα οργανικό μέρος της ανάλυσης του Κεφαλαίου. Δεύτερον, η ανάλυση του Μαρξ προχωρά από το αφηρημένο προς το συγκεκριμένο. Κατά συνέπεια, η ανάλυσή του για την πίστη ακολουθεί την ίδια διαδρομή και δεν μπορεί να υποβιβαστεί σε κάποιο ενδιάμεσο επίπεδο.

Οι σραφιανοί συνεπικουρούν τη Νέα Ανάγνωση, αν και υποτίθεται ότι έχουν αντίθετες απόψεις για τη θεωρία της αξίας. Ο Η. Kurz, εξέχουσα προσωπικότητα του σραφιανισμού, επαινεί τα MEGA γιατί παρουσιάζουν τον Μαρξ ως «αναγεννησιακό άνθρωπο και homo universalis» παρά ως πολιτικό ακτιβιστή. Τα συμπεράσματά του είναι αποκαλυπτικά πολιτικά. Με βάση την αποδιάρθρωση του μαρξισμού από τα MEGA καταλήγει στο συμπέρασμα ότι ο Μαρξ είχε επιφυλάξεις σχετικά με το αναπόφευκτο του σοσιαλισμού».

Αντιπαλεύουν την αυτοτελή πολιτική δράση του προλεταριάτου

Για τους αντι-ενγκελσιονιστές που προσπαθούν να προβληθούν ως οι πραγματικοί διερμηνείς της σκέψης του Μαρξ, η ιστορία δεν αφήνει περιθώρια. Η στενή προσωπική σχέση του Μαρξ και του Ένγκελς, ο κοινός τρόπος σκέψης, ο καταμερισμός της εργασίας (τόσο θεωρητικός όσο και πολιτικός) είναι πέρα από κάθε αμφισβήτηση.

Ο λόγος που ο Ένγκελς προσελκύει τόσο μίσος είναι ότι συστηματοποίησε τον μαρξισμό ως θεωρητικό σύστημα και τον μεταμόρφωσε σε ένα μαζικό πολιτικό κίνημα. Άλλωστε οι σύγχρονοι αντι-ενγκελσιονιστές προτιμούν να μην έχει δημοσιευθεί το Κεφάλαιο: «είναι ένα ατελές και μη-δυνάμενο να ολοκληρωθεί έργο». Γι' αυτόν τον λόγο, προσπαθούν να απεικονίσουν τον Μαρξ ως «φιλελεύθερο στοχαστή» (Carver) σε αντίθεση με τον «ύπουλο» κομμουνιστή Ένγκελς. Είναι αλήθεια ότι ο Ένγκελς έγινε κομμουνιστής πριν από τον Μαρξ. Είναι εξίσου αλήθεια ότι ο Μαρξ και ο Ένγκελς είναι συνιδρυτές του μαρξισμού και του κομμουνιστικού κινήματος. Αυτός ο δεσμός δεν μπορεί να καταλυθεί, παρά τις «φιλότιμες» προσπάθειες των αντι-ενγκελσιονιστών.

Οι επικριτές του Ένγκελς προτιμούν τον μαρξισμό σαν άμορφη «κριτική» προσέγγιση

“

βάλλει το σόφισμα ότι μετά το 1865 «παρόλο ότι ο Μαρξ δεν έκανε πλέον ρητή αναφορά στο νόμο της πτωτικής τάσης του ποσοστού κέρδους, μια ισχυρή απόδειξη υποδηλώνει ότι ο Μαρξ δεν υποστήριζε πλέον αυτόν τον νόμο». Η απόδειξη αυτή είναι ένα σημείο του τρίτου

τόμου όπου ο Μαρξ εξετάζει αποκλίσεις μεταξύ της αξιακής σύνθεσης του κεφαλαίου (ΑΣΚ) και της οργανικής σύνθεσης του κεφαλαίου (ΟΣΚ). Αυτό είναι ένα μελετημένο ζήτημα στη μαρξιστική ανάλυση (Saad-Filho), που ο Heinrich αγνοεί επιδεικτικά. Όμως η ΠΤΠΚ του Μαρξ στηρίζεται στην ΟΣΚ.

Το επόμενο θεωρητικό ζήτημα που είναι η θεωρία του πιστωτικού συστήματος, όπου δηλώνει ότι ανακάλυψε προφανείς αποδείξεις Ενγκελσιανής παραποίησης του Μαρξ. Υποστηρίζει ότι ο Μαρξ δεν την συζητά στο επίπεδο υψηλής αφάισης του Κεφαλαίου, αλλά σε χαμηλότερο επίπεδο που

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΟΥΤΟΠΙΑ

Αφιέρωμα στον Ισπανικό Εμφύλιο

Το τεύχος 131 του περιοδικού *Outopia*, που κυκλοφόρησε πρόσφατα, περιλαμβάνει ένα εκτεταμένο αφιέρωμα στον ισπανικό εμφύλιο με επιμελητή τον Νίκο Παπαδάτο. Το αφιέρωμα αρχίζει με έναν κατάλογο 253 Ελλήνων αντιφασιστών εθελοντών που πολέμησαν στις γραμμές των Διεθνών Ταξιαρχιών. Ο Βασίλης Αλεξίου, στο άρθρο του, γράφει για τον Πάμπλο Νερούντα, την ποιητική του συλλογή *Ισπανία στην καρδιά*, ενώ ακολουθούν 12 ποιήματα από την εν λόγω συλλογή. Τον ρόλο του ισπανικού αναρχοσυνδικαλισμού και τη στάση του απέναντι στο θέμα της εξουσίας εξετάζουν τα άρθρα των Arturo Zoffman Rodriguez και Christophe Chiclet. Η Δήμητρα Μαρέτα ανατρέχει στον ισπανικό 19^ο αιώνα και τις ιδιομορφίες της αστικής ανάπτυξης μέσα από τα γραπτά του Καρλ Μαρξ (δημοσιευμένα από τις εκδόσεις ΚΨΜ στο *Karl Marx, Κείμενα από τη Δεκαετία του 1850*). Η αρθρογράφος επικεντρώνεται στην ισπανική «ανορθογραφία», γράφοντας, αναφερόμενη στο 19^ο αιώνα, ότι η χώρα βρισκόταν σε προαστικό, ουσιαστικά, καθεστώς με έντονα υστερομεσαιωνικά φεουδαρχικά στοιχεία, με πρωταγωνιστικό ρόλο του στρατού και της καθολικής εκκλησίας.

Τα άρθρα των Δημήτρη Μπελαντή και Νίκου Παπαδάτου εξετάζουν την παγκόσμια διάσταση του ισπανικού εμφύλιου, επικεντρώνοντας στην πολιτική του ΚΚ Ισπανίας, της Κομιντέρν και της Σοβιετικής Ένωσης. Ο Palais Pages αναφέρεται στο τροτσικιστικό κίνημα στη διάρκεια του ισπανικού εμφύλιου, ιδιαίτερα στο ΡΟΜ και στις σχέσεις του με τον Τρότσκι. Η Άννα Πούπου εξετάζει τέσσερα κινηματογραφικά ντοκιμαντέρ της εποχής και τη σημασία που είχαν στο κίνημα αλληλεγγύης. Επίσης, ο Θανάσης Γκιούρας παρουσιάζει το βιβλίο του Ernst Bloch, *Ο αθεϊσμός στον χριστιανισμό*.

Μπάμπης Συριόπουλος

Ευκαιρία στοχασμού για μια μεγάλη κοινωνική επανάσταση

Ενδιαφέρον παρουσιάζει το αφιέρωμα της *Outopia* στον ισπανικό εμφύλιο και στα γεγονότα που συγκλόνισαν την Ευρώπη: Το θέμα της εξουσίας και τα όρια του αναρχικού ρεύματος, οι τροτσικιστές και το ΡΟΜ, η πολιτική και οι παρεμβάσεις της Σοβιετικής Ένωσης στο πλαίσιο της κρατικής της προτεραιότητας.

Το συγκεκριμένο τεύχος της *Outopia* είναι μια ευκαιρία στοχασμού πάνω στον ισπανικό εμφύλιο, τη σημαντικότερη κοινωνική επανάσταση στην Ευρώπη μετά τον ρώσικο Οκτώβρη. Οι εργατικές και αγροτικές μάζες βρέθηκαν αντιμέτωπες τη δεκαετία του '30 με ένα υπεραντιδραστικό αστικό κράτος τέτοιου χαρακτήρα. Ο ίδιος ο Μαρξ εξετάζει τις ισπανικές επαναστάσεις και εμφύλιους του 19^{ου} αιώνα, όχι με βάση κάποιο βρετανικό πρότυπο αλλά τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της χώρας. Η Μαρέτα τονίζει ότι οι εξαιρέσεις από την τυπική καπιταλιστική ανάπτυξη είναι μάλλον ο κανόνας. Εκτός από την Αγγλία, τη Γαλλία και το Βέλγιο, οι περισσότερες ευρωπαϊκές χώρες ακολούθησαν ανάλογους δρόμους με αδύναμη αστική τάξη και λιπόψυχο φιλελευθερισμό.

Στοιχείο της ισπανικής πραγματικότητας και του έντονου προλεταριακού ριζοσπαστισμού ήταν η μαζικότητα του αναρχοσυνδικαλιστικού ρεύματος. Η συνδικαλιστική συνομοσπονδία CNT είχε το 1936 δύο εκατομμύρια μέλη. Εντός της τελευταίας δρούσε ο πιο στενός πυρήνας των «καθαρών αναρχικών» της FAI. Αυτή, ακριβώς, η πρωτοκαθεδρία του αναρχικού ρεύματος ανέδειξε και τα όριά του. Το κύριο θέμα στο οποίο φάνηκε αυτή η ανεπάρκειά του, ήταν η στάση απέναντι στην κρατική εξουσία. Αν και βρέθηκαν στην εξουσία στην Καταλονία, την παρέδωσαν στον πρόεδρο Κομπα-

Στο άρθρο του Νίκου Παπαδάτου διαβάζουμε για πρώτη φορά το «επιπρόσθετο μυστικό πρωτόκολλο» της συμφωνίας Μολότοφ-Ρίμπεντροπ

νός και τελικά συμμετείχαν στις αστικές κυβερνήσεις σε Βαρκελώνη και Μαδρίτη με υπουργούς. Ο Christophe Chiclet, συμφωνώντας με αυτή τη στάση, γράφει ότι «οι ισπανοί αναρχικοί δεν θέλησαν να επιβάλλουν τη δικτατορία τους», συνεχίζοντας ότι «αυτή είναι όλη κι όλη η διαφορά ανάμεσα στον «αυταρχικό σοσιαλισμό» και τον «ελευθεριακό σοσιαλισμό»». Ο Arturo Zoffman Rodriguez ανιχνεύει τις ρίζες αυτής της αντίληψης που ταυτίζει την επαναστατική εξουσία με μια μονοκομματική δικτατορία,

στη σύγκρουση του αναρχικού ρεύματος με τον μπολσεβικισμό μετά το 1922. Οι αναρχικοί της εποχής διχάστηκαν σε μίαν άγνη αντιπαράθεση ανάμεσα σ' αυτούς που θεωρούσαν σχήμα οξύμωρο μίαν «αναρχική δικτατορία» και σ' αυτούς που διακήρυσσαν ότι «το κίνημα πρέπει να αναλάβει την εξουσία, πρέπει να εφαρμόσει τον ελευθεριακό κομμουνισμό σαν δικτατορία». Κανένα επαναστατικό ρεύμα δεν προώθησε την ενοποίηση σε πανεθνικό επίπεδο των παντοδύναμων σε τοπικό επίπεδο οργάνων εργατικής-λαϊκής εξουσίας, ώστε να αποτελέσουν πραγματικό εναλλακτικό πόλο απέναντι στη συμβιβαστική αστική κεντρική κυβέρνηση.

Ο Δημήτρης Μπελαντής αναδεικνύει τη σημασία της σοβιετικής στρατιωτικής βοήθειας στη δημοκρατική Ισπανία και τον ρόλο των κομμουνιστικών κομμάτων και της Κομιντέρν στις Διεθνείς Ταξιαρχίες, τονίζοντας ωστόσο ότι «η Σοβιετική Ένωση και η Κομμουνιστική Διεθνής δεν επιθυμούν την πρόοδο μιας διαδικασίας της σοσιαλιστικής επανάστασης και παγίωσης μιας μορφής εργατικής/λαϊκής εξουσίας στην Ισπανία το καλοκαίρι του 1936». Στο όνομα της διατήρησης της συμμαχίας με Βρετανία και Γαλλία, των οποίων οι αστικές τάξεις θα τρόμαζαν με μια σοσιαλιστική Ισπανία, ο μηχανισμός της Σοβιετικής Ένωσης, των ΚΚ και της Κομιντέρν έριξε όλο του το βάρος στην ανάσχεση των επαναστατικών τάσεων που υπερέβαιναν την αστική δημοκρατία, και κατόπιν στην εγκληματική καταστολή και στις δολοφονίες, αναπαράγοντας τις δίκες της Μόσχας.

Ο Νίκος Παπαδάτος, πάνω στο ίδιο θέμα της σοβιετικής διεθνούς πολιτικής την ίδια περίοδο, επισημαίνει ότι «η πολιτική κατευνασμού του Χίτλερ εκ μέρους των μεγάλων δυτικών δυνάμεων ισοδυναμούσε, στις πολιτικές συνθήκες του 1930, με την εν λευκώ παρότρυνση της ναζιστικής Γερμανίας για εξάπλωσή της προς την Ανατολή». Κάτω από αυτό το πρίσμα της απειλής από τον άξονα από τη μία, και της συμφωνίας του Μονάχου και της απομόνωσης από τις «δυτικές δυνάμεις» από την άλλη, εξετάζει και την καταστολή στην Ισπανία και στην ίδια τη Σοβιετική Ένωση, καθώς και τη συμφωνία Μολότοφ-Ρίμπεντροπ.

Στο άρθρο του Νίκου Παπαδάτου διαβάζουμε για πρώτη φορά το «επιπρόσθετο μυστικό πρωτόκολλο», σύμφωνα με το άρθρο 2 του οποίου ορίζονται τα σύνορα μεταξύ Γερμανίας και ΕΣΣΔ «σε περίπτωση εδαφικής και πολιτικής αναδιοργάνωσης των περιφερειών που αποτελούν το κράτος της Πολωνίας». Βέβαια, η εξήγηση της πολιτικής της ΕΣΣΔ με όρους μιας αξιολογικά ουδέτερης «γεωπολιτικής» αποτελεσματικότητας, η αναγωγή της ιδεολογίας στην ηθική και της ηθικής σε ψυχολογία παραπέμπει σε έναν ιστορικό θετικισμό «αρχαϊκών δεδομένων» και «θεωρίας του κράτους». Ο Έντουαρντ Καρ, ωστόσο, στο *Τι είναι Ιστορία?* είχε επισημάνει ότι «όταν εξετάζουμε τα γεγονότα, τα ερωτήματα που βάζουμε όπως και οι απαντήσεις που παίρνουμε απορρέουν από το σύστημα των αξιών μας». Η ιστορική αλήθεια, όπως είπε, βρίσκεται ανάμεσα «στα άνευ αξίας γεγονότα» και στις «αξιολογικές κρίσεις που ακόμα αγωνίζονται να μετατραπούν σε γεγονότα».

Αργεντινή

Γιώργος Παυλόπουλος

Σφραγίδα «περονιστών» στην κολεγιά με ΔΝΤ-ΗΠΑ

Η κυβέρνηση Φερνάντεζ, η οποία εξελέγη τον περασμένο Οκτώβριο, υποσχόμενη διαφορετική πολιτική από αυτήν του μεγιστάνα προέδρου Μάκρι, προχωρά ολοταχώς προς νέα και ακόμη πιο δυσβάσταχτη συμφωνία με το ΔΝΤ, με τον μανδύα της αναδιάρθρωσης του χρέους.

τη διαχείριση του δημόσιου χρέους; Το πιθανότερο είναι ότι, όπως έχει αποδειχθεί και σε αντίστοιχες περιπτώσεις «αριστερών» κυβερνήσεων οι οποίες βρέθηκαν σε ανάλογη θέση σε άλλες χώρες, θεωρούν ότι πρόκειται για μία δικαίωση των θέσεων και των προσπαθειών τους, τις οποίες μπορούν να εντείλουν, έχοντας πλέον ισχυρή διεθνή στήριξη.

«Οι συζητήσεις που διεξάγουν με το ΔΝΤ είναι προκαταρκτικές, όμως κινούνται προς τη σωστή κατεύθυνση», είπε χαρακτηριστικά ο Αμερικανός υπουργός Οικονομικών, Στίβεν Μνιούτσιν, αναφερόμενος στα στελέχη της κυβέρνησης της Αργε-

ντως αναδιάρθρωση για ένα τμήμα του που ανέρχεται σε περίπου 100 δισ. «Το πρωτογενές πλεόνασμα που θα απαιτούνταν για τη μείωση του δημόσιου χρέους και την εξυπηρέτησή του [...] δεν είναι εφικτό ούτε από οικονομική ούτε από πολιτική σκοπιά», σημειώνει το ίδιο το Ταμείο στην έκθεσή του. Όσο για το δεύτερο συμπέρασμα, έχει να κάνει με το γεγονός ότι οι δύο πλευρές συμφώνησαν πως η διαδικασία της αναδιάρθρωσης θα απαιτήσει όχι απλώς ένα νέο δανειακό πρόγραμμα από το ΔΝΤ, αλλά και την πιο ασφυκτική επιτήρηση του τελευταίου πάνω στην οικονομική πολιτική που θα ακολουθήσει τα

λέσει μια πραγματική διέξοδο για τον δοκιμαζόμενο λαό της δεύτερης μεγαλύτερης χώρας της Λατινικής Αμερικής. Μόνο έτσι, μεταφέροντας την πίεση στις τράπεζες και τα ιδιωτικά κεφάλαια και με τη ρήξη με τους μαυραγορίτες του κεφαλαίου, μπορεί να δει καλύτερες μέρες μια κοινωνία στην οποία -σύμφωνα με την πιο πρόσφατη έκθεση- ο ένας στους τρεις δεν μπορεί να καλύψει επαρκώς τις ανάγκες του σε διατροφή και φάρμακα, ενώ αντίστοιχο είναι το ποσοστό εκείνων οι οποίοι δεν διαθέτουν σταθερή πρόσβαση σε καθαρό και πόσιμο νερό!

Αντ' αυτού, το δίδυμο των Φερνάντεζ, που ήρθε στην εξουσία με τις εκλογές του περασμένου Οκτωβρίου, υποσχόμενο διαφορετική πολιτική από εκείνη του δισεκατομμυριούχου πρώην προέδρου Μάκρι, μοιάζει να παίρνει οριστικά διαζύγιο από τα ριζοσπαστικά στοιχεία που χαρακτήριζαν αυτό το ρεύμα στο παρελθόν, υποσχόμενο μια ορθολογική διαχείριση, όπως άλλωστε αρμόζει σε κάθε... προβλέψιμο εταίρο.

Το μοναδικό αντάλλαγμα που φαίνεται να ζητούν από το ΔΝΤ, την Ουάσινγκτον και τους πιστωτές είναι να δώσουν στην κυβέρνησή τους ένα περιθώριο χάριτος στην εξυπηρέτηση, ώστε να μπορέσει η οικονομία να ορθοποδήσει, έτσι ώστε στη συνέχεια να ξεκινήσει κανονικά και τακτικά η αποπληρωμή.

Όλα δείχνουν, λοιπόν, ότι τα εύσημα που λαμβάνει η νέα κυβέρνηση της Αργεντινής είναι δικαιολογημένα, καθώς οι δυνάστες του λαού γνωρίζουν πως με την «Αριστερά» στην κυβέρνηση έχουν περισσότερες πιθανότητες να πάρουν πίσω τα λεφτά τους, αποφεύγοντας μια κοινωνική έκρηξη, η οποία έμοιαζε βέβαιη επί Μάκρι. Ίσως αυτός να είναι και ο λόγος που οδήγησε το ΔΝΤ να αλλάξει την εκτίμησή του για το χρέος μέσα σε μόλις 6 μήνες — μιας και το περασμένο καλοκαίρι το χαρακτήριζε «βιώσιμο»...

Είναι βέβαιο ότι κάτι... ύποπτο συμβαίνει, όταν μια κυβέρνηση λαμβάνει τα εύσημα από κάποιους οι οποίοι έχουν «πληγώσει» βαριά και εξακολουθούν να πληγώνουν τον λαό της χώρας. Πόσο καιρό το αντιλαμβάνεται αυτό, άραγε, το δίδυμο των Φερνάντεζ -του προέδρου Αλμπέρτο και της πρώην προέδρου και νυν αντιπροέδρου Κριστίνα (Κίρχνερ)- το οποίο ηγείται σήμερα της Αργεντινής μετά τα καλά λόγια και τα χτυπήματα στην πλάτη που πήρε από το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και τις ΗΠΑ για

ντινής και κυρίως στον ομόλογό του, Μαρτίν Γκουζμάν. Αυτός είναι, άλλωστε, ο άνθρωπος ο οποίος έχει σηκώσει μέχρι στιγμής το βάρος της διαπραγμάτευσης και των «ιδιαιτέρως παραγωγικών συναντήσεων» με τον διεθνή οργανισμό και την επικεφαλής του, Κρισταλίνα Γκεοργκίεβα, η οποία έχει ήδη καταλήξει σε δύο βασικά συμπεράσματα.

Το ένα είναι ότι το χρέος της χώρας -παρότι ανέρχεται σε λίγο παραπάνω από 300 δισ. δολάρια και αντιστοιχεί «μόλις» στο 52% του ΑΕΠ της- θεωρείται πλέον «μη βιώσιμο» και απαιτείται επείγο-

Αναγκαία η διαγραφή του χρέους για έναν λαό, του οποίου το ένα τρίτο βρίσκεται στην απόλυτη φτώχεια

επόμενα χρόνια η κυβέρνηση του Μπουένος Άιρες.

Φυσικά, ούτε λόγος δεν γίνεται πλέον από την κυβέρνηση των «περονιστών» για διαγραφή του χρέους — κάτι που θα μπορούσε να αποτε-

Συρία

Τρίγωνο-φωτιά Τουρκίας, Ρωσίας, ΗΠΑ

Σε στρατιωτική επέμβαση μεγάλης κλίμακας, με πολλούς κινδύνους και απρόβλεπτη εξέλιξη, εξελίσσεται η εμπλοκή της Τουρκίας στον πόλεμο της Συρίας. Παρά τις βαριές απώλειες, ειδικά μετά το τελευταίο πλήγμα, αλλά και το γεγονός ότι οι Ρώσοι εξακολουθούν να ελέγχουν το μεγαλύτερο μέρος της χώρας και τον εναέριο χώρο της, προσφέροντας σημαντικό πλεονέκτημα στις δυνάμεις του Άσαντ, η Άγκυρα δείχνει αποφασισμένη να παραμείνει σε πρωταγωνιστικό ρόλο μέχρι τη στιγμή της μεγάλης μοιρασιάς — η οποία ελπίζει να έρθει σύντομα. Εκτιμά, προφανώς, ότι αυτό απαιτούν τα ζωτικά συμφέροντα του τουρκικού κεφαλαίου και συνεκτιμά ότι, καθώς ο πήχης έχει ανέβει πολύ ψηλά, κάθε υποχώρηση θα μπορούσε να δώσει το έναυσμα για αμφισβήτηση όλων των «κεκτημένων» της Τουρκίας στην ευρύτερη περιοχή. Συμπεριλαμβανομένης, βεβαίως, της Λιβύης, όπου η κατάσταση επίσης δεν φαίνεται να διαμορφώνεται ευνοϊκά για τον Ερντογάν.

Το παιχνίδι, προφανώς, δεν εκτυλίσσεται μόνο στα πεδία των μαχών, από τα οποία οι πληροφορίες είναι συχνά αντιφατικές. Αφορά, επίσης, τη γεωπολιτική σκακιέρα, καθώς η Τουρκία έχει μετατραπεί σε μήλο της έριδος ανάμεσα στις σαφώς ισχυρότερες Ρωσία και ΗΠΑ, που δεν θέλουν ούτε να τα χαλάσουν μαζί της χαρίζοντάς την η μία στην άλλη, ούτε όμως πρόκειται να δώσουν λευκή επιταγή στον Ερντογάν για να κάνει ό,τι θέλει και να διεκδικήσει μεγαλύτερο μερίδιο από αυτό που θεωρούν ότι του αναλογεί. Σίγουρα, σε κάθε περίπτωση, δεν είναι διατεθειμένες να του επιτρέψουν να παίζει «μπάλα» σε δύο ταμπλό και, για τον λόγο αυτό, τον πιέζουν να επιλέξει. Ειδικά όσον αφορά τους Αμερικανούς, είναι σαφές ότι ουσιαστική βοήθεια δεν πρόκειται να του δώσουν, αν δεν πάρουν έμπρακτα ανταλλάγματα — μια δήλωση «υποταγής» σφραγισμένη με την ακύρωση της αγοράς των ρωσικών S-400, όπως ξεκάθαρα δήλωσε ο πρέσβης τους στο ΝΑΤΟ.

ΠΕΡΙΣΚΟΠΙΟ

► Εθνικιστική τρομοκρατία στην Ινδία

Δεκάδες είναι οι νεκροί και πολλαπλάσιοι οι τραυματίες, μόνο στο Νέο Δελχί, από τον νέο γύρο των συγκρούσεων που έχουν ξεσπάσει, με ευθύνη κυρίως των παραστρατιωτικών-παρακρατικών ομάδων, οι οποίες έχουν εξαπολύσει πογκρόμ βίας κατά των μουσουλμάνων, με την ανοχή ή και τη στήριξη της αστυνομίας. Την αφορμή έχουν δώσει δύο νόμοι της εθνικιστικής ινδουιστικής κυβέρνησης του Ναρέντρα Μόντι — ο ένας αίρει την αυτονομία του Κασμίρ και ο άλλος υποβιβάζει ουσιαστικά τους μουσουλμάνους της Ινδίας, κάπου 180 εκατομμύρια επισήμως, και τους μετανάστες ομόθρησκους τους σε ανθρώπους δεύτερης κατηγορίας. Σημειώνεται ότι τα επεισόδια εκτυλίχθηκαν κατά την παρουσία του Τραμπ στην πρωτεύουσα, ο οποίος χαρακτήρισε την υπόθεση «εσωτερικό θέμα» και χαρακτήρισε «απίστευτη» την πολιτική του Μόντι όσον αφορά τις θρησκευτικές ελευθερίες! Ποιος θυμάται το Χονγκ Κονγκ;

Σαφές προβάδισμα έχει αποκτήσει ο Μπέρνι Σάντερς στην κούρσα για το χρίσμα των Δημοκρατικών, καθώς μόνο αυτός φαίνεται να έχει να παρουσιάσει μια πρόταση κάπως διαφορετική που να κλείνει το μάτι στα πιο αδύναμα στρώματα. Πολλά θα κριθούν στη μάχη της «σούπερ Τρίτης» 3 Μαρτίου, όταν θα στηθούν κάλπες σε 14 πολιτείες και θα εκλεγεί το ένα τρίτο των συνέδρων.

► Τιμές για τον δικτάτορα Μουμπάρακ

Με μεγάλες τιμές κηδεύτηκε ο πρώην δικτάτορας της Αιγύπτου, Χόσνι Μουμπάρακ, από την κυβέρνηση της χώρας. Όχι τυχαία, άλλωστε, ο νυν πρωθυπουργός (και φίλος της Ελλάδας) Αμπντελφάτχ αλ-Σίσι ανήκε στον στενό κύκλο του Μουμπάρακ, πριν αυτός ανατραπεί από τους εξεγερμένους της Αραβικής Άνοιξης το 2011, καθώς ήταν επικεφαλής των υπηρεσιών πληροφοριών του στρατού. Στη συνέχεια, το

2012, ο αλ-Σίσι ουσιαστικά ανάγκασε τον πρώτο εκλεγμένο πρόεδρο —τον ισλαμιστή Μοχάμεντ Μόρσι— να τον διορίσει υπουργό Άμυνας, δίδοντάς του να διασφαλίσει την ουδετερότητα των ενόπλων δυνάμεων, μέχρι να τον ανατρέψει με πραξικόπημα ένα χρόνο αργότερα, το καλοκαίρι του 2013, στέλνοντας παράλληλα στις φυλακές και την παρανομία όλους τους αντιφρονούντες και επαναφέροντας ουσιαστικά το προηγούμενο καθεστώς. Όσο για τον Μουμπάρακ, φρόντισε να τον αθώωσε από την κατηγορία της σφαγής διαδηλωτών...

► Νεκροταφείο για αγωνιστές η Κολομβία

Σε απαγορευμένη γη τείνει να μετατραπεί η Κολομβία, για τους αγωνιστές των κοινωνικών κινημάτων και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων που διώκονται, τρομοκρατούνται και δολοφονούνται από τις ακροδεξιές παρακρατικές ομάδες, με την ανοχή της κυβέρνησης του —επίσης ακροδεξιού και στενού συμμάχου των ΗΠΑ— Ιβάν Ντούκε. Καταπέλτης είναι η πρόσφατη έκθεση του ΟΗΕ για τα πεπραγμένα της: Στη διάρ-

κεια του 2019 δολοφονήθηκαν 109 αγωνιστές (χωρίς να υπολογίζονται οι πρώην αντάρτες του FARC, που έχουν καταθέσει τα όπλα τους), ενώ οι εκτελεστές μοιάζουν να δείχνουν ιδιαίτερη προτίμηση στις γυναίκες, καθώς τα θύματα από τις τάξεις τους αυξήθηκαν πέρυσι κατά 50%. Στο ίδιο διάστημα καταγράφηκαν 36 περιπτώσεις μαζικών δολοφονιών, στις οποίες έχασαν τη ζωή τους τουλάχιστον 4 άνθρωποι, κυρίως σε συγκρούσεις συμμοριών και ναρκεμπόρων, όπου επίσης εμπλέκεται το παρακράτος.

✉ γράμμα για τον

Ασάνζ • του Χρίστου Κρανάκη

Δημοκρατία και ενημέρωση στέλνονται στο... Γκουαντάναμο

Τη Δευτέρα ξεκίνησε στο Λονδίνο η δίκη του ιδρυτή των WikiLeaks, Τζούλιαν Ασάνζ, ο οποίος κινδυνεύει με αναγκαστική έκδοση στις ΗΠΑ. Σύμφωνα με τον πατέρα του και τους αλληλέγγυους, αυτό θα σημαίνει τον θάνατό του — ενώ, σύμφωνα με το κατηγορητήριο απειλείται με 170 χρόνια κάθειρξης! Ο συνήγορος της αμερικανικής κυβέρνησης χαρακτήρισε τον Ασάνζ ως «κοινό εγκληματία, που έθεσε σε κίνδυνο πολλές ζωές», επειδή δημοσίευσε 250.000 διπλωματικά τηλεγραφήματα και 500.000 απόρρητα έγγραφα του αμερικανικού στρατού για τις επιχειρήσεις σε Ιράκ και Αφγανιστάν.

Ο Ασάνζ, επί του παρόντος, παραμένει προφυλακισμένος σε φυλακές υψίστης ασφαλείας. Με επιστολή τους, 117 γιατροί έκρουσαν τον κώδωνα του κινδύνου για άσκηση τρομακτικών ψυχολογικών και σωματικών

βασανιστηρίων εις βάρος του. «Έχει μπει σε έναν φαύλο κύκλο άγχους, στρες και αδυναμίας, συνηθισμένα συμπτώματα μεταξύ ανθρώπων που εκτίθενται σε παρατεταμένη και αυθαίρετη μόνιμη απομόνωση», αναφέρει η ανακοίνωση. «Αν ο Ασάνζ πεθάνει σε βρετανική φυλακή, αυτό πρακτικά θα σημαίνει ότι βασανίστηκε μέχρι θανάτου», καταλήγει. Επιπλέον, κακομεταχείριση κατήγγειλε και ο συνήγορος του.

Προφανώς, η δίκη για την έκδοση του Ασάνζ δεν αφορά μόνο τον ίδιο αλλά την ίδια τη δημοκρατία και την ενημέρωση. Γι' αυτό και στη μαζική πορεία αλληλεγγύης με τη συμμετοχή χιλιάδων διαδηλωτών, κυρίαρχα ήταν τα συνθήματα «η δημοσιογραφία δεν είναι έγκλημα» και «Μπόρις Τζόνσον, ντροπή σου», σε μια προσπάθεια αποκάλυψης της ρεβανσιστικής δίω-

ξης που ασκούν οι ΗΠΑ στον Ασάνζ με τη συνεργασία της βρετανικής κυβέρνησης — και όχι μόνο. Η κατάδίκη του Ασάνζ και η έκδοσή του σε αμερικανικό έδαφος, πέρα από την «εξολόθρευση» του ίδιου, σκοπεύει στο να στείλει ένα μήνυμα τρομοκράτησης και πειθαρχίας σε κάθε φορέα ανεξάρτητης ενημέρωσης: «Όποιος προβαίνει σε αποκαλύψεις σε σχέση με τη θανατηφόρα εξωτερική πολιτική των ιμπεριαλιστικών κρατών ή ολοκληρώσεων, θα μπαίνει φυλακή», με άλλα λόγια.

Η μοναδική ελπίδα του Ασάνζ να μην εκδοθεί και να γλιτώσει τα χειρότερα, είναι το κίνημα αλληλεγγύης που αναπτύσσεται — ενδεχομένως, σε συνδυασμό με κάποια τελευταία κρυφά «χαρτιά» από το αρχείο των WikiLeaks, η δημοσιοποίηση των οποίων ίσως τρομάξει κάποιους...